UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

P ante R

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Poto.as.aui.ꝛ potus ſum potatũ ꝛ potũ ſignificat bibo. Hier. Nõ ambigo multos foꝛe q̃ de turbulẽto magis riuo q̃ꝫ de puriſſimo fonte potare malint. Ter.in ecy. Quid agis cũ virgine vna adoleſcẽs cubuerit plus potus. Eius compoſita ſunt Appoto.qđ eſt multũ poto. Plau.in cur. Poſtq̃ꝫ cęnati atq̃ꝫ appotitalos poſcit ſibi in manũ,puocat me ĩ aleam vt ego ludam. Cõpoto ſimul poto. Unde cõpotatio quã gręci ſimpoſium dicunt. Epoto potãdo exhaurio perpoto valde ſeu frequenter poto. Pręopoto ante poto ꝛ habent pe.pꝛo.

Potus.a.um.ĩ vtraq̃ꝫ ſignificatiõe ſumit̃ ꝑ eo q̃ potauit. Ouid. li.iij.faſ. Põpa ſenem totũ pota trahebat anus. Idẽ in eodeꝫ Clauiger ꝛ tãto albula pota deo. Iuue. Epotaq̃ꝫ flumina medo pꝛandente. Ibi accipit̃ ꝑ eo qđ q̃s potauerit. Silr̃. Ouid. lib.xv.me.nocte nocent potę ſine noxa luce bibuntur.

Pot⁹.tus.idẽ qđ potio q̃ꝫuis ſint q̇ diſtinguãt dicẽtes potũ eſſe vini aq̃ ꝛ hmõi potionẽ a medicis ęgrotãtib⁹ dari. Sꝫ Ci. potionẽ ꝓ potu accipit lib.tuſ.cũ ait. Quid ꝙ de mẽte q̇dẽ recte vti poſſum⁹ mlto cibo ꝛ potiõe repleti. Et in cato. Tñ cibi ꝛ potionis adhibendũ vt reficiant̃ vires nõ oppꝛimantur.

Potoꝛium.vas quod ad potum eſt deputatũ. Ply. Mille conuiuas totidem aureis potoꝛijs. Idem li.xxxiij. Fecit idem et cocos magireſia appellatos paruulos potoꝛijs.

Potoꝛius.a.um.quod ad potãdum pertinet. Unde dicimus vaſa potoꝛia:ſicut vaſa eſcaria.

Potito as.pe.coꝛ.ꝯſuetudinẽ potãdi hẽo. Eſt.n.frequẽtatiuũ. Pla.ĩ am. Nũc tibi hãc paterã q̇ dono mihi illic ob ṽtutẽ data ẽ pterela rex q̇ potitauit quẽ ego mea occidi manu.

Potiono.as.potionẽ ꝓbeo cui⁹ paſſiuũ ẽ potionoꝛ. Sue.de cali. Credit̃ potionat⁹ a Ceſonia vxoꝛe amatoꝛio q̇dẽ medicamẽto:ſꝫ qđ ĩ furoꝛẽ verterit. Hier.ad Dama. Accipe calicẽ meri hui⁹ de manu mea:ꝛ potiõabis oẽs gẽtes ad q̃s ego mittã te

Potitius a potãdo cognominatus eſt qui herculi ſacra faciebat A quo potitia familia. Erat ꝛ altera familia pinarioꝛuꝫ quę herculi ſemper ſacrificaret.

P ante R

Prę.ꝑpoſitio.q̃ tã ſeparata q̃ꝫ cõpoſita vbiq̃ꝫ diphthõgat̃. Separata q̇deꝫ ablt̃õ deſeruit:ꝛ q̃nq̃ꝫ ſig̃t ꝓ ſiue ꝑꝑ. Apul. Pręluxuria cuncta ꝓfuderat. Qñq̃ꝫ ſig̃t añ ſiue de loco dicat̃:ſiue de electiõe. Et mõ abſolute ponit̃. Ter. I.ꝑ.ſequar. Mõ cũ actõ. Liui.li.j. Pꝛope Tyberim fluuiũ q̇ ꝑſe armentũ agens nãdo traiecerat. Mõ cũ abltõ:vt ꝑ oculis.i.añ oculos. Aug. li.j.cõ. Ambitio q̇d niſi honoꝛos q̃rit ꝛ gloꝛiã cũ tu ſis ꝑ cunctis honoꝛãdus vnus ꝛ gl̃ioſus in ęternũ pꝛę cunctis.i.ante cũctos:vl̃ q̃ꝫ cuncti. Interdũ ponit̃ ꝓ reſpectu:ſiue ad cõparationẽ. Ter.in eu. Hic ego illũ ꝯtẽpſi pꝛe me.i.ad cõparitionẽ mei. Liui.paruã albã pꝛę ea vꝛbe q̃ ꝯderet̃ foꝛe. Nõnunq̃ꝫ ꝓ ab. Ter.in an.pꝛę ſtudio dũ id efficias qđ cupis.i.abſtudio. Idẽ ĩ eu. Ut ſit miſera pꝛę amoꝛe. Itẽ ꝓ ex:ſiue excepto vel excepta. Gel.lib.j. Pręq̃ꝫ ſe vno cęteros oĩs linguę atticę ꝑncipes gentẽq̃ꝫ oẽm togatã qđcũq̃ꝫ nomẽ latinũ rudes eſſe atq̃ꝫ agreſtes ꝑdicabat. Ter.ex vnã ancillã dixit. Itẽ pꝛo reſpectu eius. Plau.in pſa. Immo res oĩs relictas hẽo pꝛę qđ tu velis. Cõpoſita ſig̃t ante vel pꝛius:vt ꝑpono ꝑfero. Aliq̃ñ ſup vt ꝑfectus pręſidio. Aliq̃ñ valde vel mirũ ĩmodũ:ſiue ꝑter modũ vt ꝑclarus ꝑcelſus:ꝛ magna auget q̃ꝫ per. Iungiturq̃ꝫ cũ aliq̃bus dictionibus cũ q̃bus nõ iungit̃ per:vt ꝑpotens ꝑcelſus ꝑlatus:ꝑclarus:ꝑfulgens:ꝑdiues:ꝑdulcis:ꝑdurus:ꝑcultus:ꝑlargus:ꝑlongus. Nã ꝓlongus hõ ꝛ ꝑlõga oꝛ̃o ea d̃ꝛ q̃ enoꝛmi lõgitudine eſt. Prępotẽs ꝑcelſus ꝛ ſil̃ia:maioꝛem ĩmodũ potens celſuſq̃ꝫ ꝛ q̃ſi pręter modũ moꝛẽq̃ꝫ alioꝛũ potens ac celſus. Significat q̃nq̃ꝫ etiã ante tꝑs:ſiue pręter moꝛẽ alioꝝ vt pręcox vua ꝑcox ingeniũ. Itẽ ſignificat non ſiue nondũ vt in ꝑmaturus. Aliq̃ñ ſupuacue ponitur:vt pręmoꝛioꝛ pręcingo quę ſignificãt ſicut eoꝛũ ſimplicia. A pꝛę.ſit pręter quomodo a ſub ſubter:in inter:pꝛo pꝛopter.

Pręacuo.pꝛius acuo. Cato de re ruſ. Uitem teneram pręacuito obliquo inter ſe medulam cum medulla componito.

Pręaccipio.añ accipio a quo ꝑacceptio figurã quę pręſumptio a noſtris:a gręcis ṽo pꝛolepſis dicitur cũ poeta aliquid pręaccipit ad eamq̃ꝫ ſubſequitur qualitatem.

Prębeo.ex pꝛę ꝛ hẽo abiectis.a.ꝛ.h.ſignificat do.exhibeo. Naꝫ qui aliquid prębet id pręhabere ratione dicitur. Aliquando ſignificat oſtendo. Teren.in adel. Seruum haud illiberaleꝫ prębes te.i.in re oſtendis factis pꝛobans.

Prębia veteres remedia dixerunt:ꝙ ęgrotantibus prębeant̃.

Pręcaluus.caluus in anterioꝛe parte capitis. Sueto.de Galba Statura fuit iuſta capite pręcaluo.

Pręcarus nimis ſiue multũ carus. Terẽ.in phoꝛ. Quantũ opus eſt tibi argenti:eloq̃re. Sole triginta minę. Triginta:haud pręcata quod phedra iſthęc vero vilis eſt.

Pręceps locus altus vñ q̃s põt pręceps dari. Virg. turrim in ꝑcipiti ſtãtẽ ſũmiſq̃ꝫ ſub aſtra eductã tectis ꝛ ꝑceps hõ d̃ꝛ qui ſine cõſideratione aut mõ q̇d agit:ꝛ q̃ſi rem ꝑoccupat. Uñ ꝓ nimis feſtino poni ſolet. Virg. Pręcipites atra ſeu tẽpeſtate colũbę. Pꝛecipites palmites apud Col. ſunt qui de hoꝛnotinis virgis e nati in duro alligantur. hi vt lib.vj.idem ſcribit plurimum fructus ferunt.ſed plurimum matri nocent. Itaq̃ꝫ niſi extremis ramis.aut ſi vitis arboꝛis cacumen ſuperauit ꝑcipitari palmitẽ nõ opꝫ. Sunt qui ꝑceps a caput per cõpoſitionẽ deriuent.qđ q̃ꝫuis nõ abnuã tamen etiã a capio dici videtur.ꝙ anceps cuꝫ an pręppoſitione compoſituꝫ a capio Feſtus dici velit. Sed tamen pꝛopꝛie pręceps a caput. Unde ꝛ biceps ꝛ triceps. Caput vero a capio ſit.

Pręceptiuũ locus pꝛeruptus:vnde pręcipitari facile poteſt.

Pręcipito in ꝑceps deijcio in conſiderate ago a cuius participio ſit pręcipitanter quod ſignificat in cõſiderate.

Pręcedo ante cedo:vt nox pręceſſit:dies appꝛopinquauit.

Pręcido.penultima pꝛoducta.ex pꝛę ꝛ cędo:quod eſt ferio percutio:incido:ſignificat ante cędo.

Pręcidaneus.a.um.vt ꝑcidanea agna:q̃ ante alias cędebat̃ ꝑcidanea poꝛca quã ĩmolare erãt ſoliti anteq̃ꝫ nouã frugẽ ꝑciderent:ſiue guſtarent. Aliq̃ñ ꝑcidere eſt excidere ſeu ſimpl̃r cędere. Hiero.in exo. Pręcide tibi duas tabulas lapides inſtar pꝛioꝝ. Poſtea ſequit̃:excidit ergo duas tabulas lapideas q̃les antea fuerãt. Idẽ li. ℞. Et ꝑcipit veſtes eoꝝ medias vſq̃ꝫ ad nates:ꝛ ꝑcidere d̃ꝛ de re obſcena:h̃ eſt marẽ ĩtra podiceꝫ coeundo labefactarẽ:quẽadmodũ pędicare eſt puerũ ĩter femoꝛa fędare Mar.ꝑcidi gaudes:ꝑciſus neuole ploꝛas.

Pręciſus d̃ꝛ ꝑs carnis viſcerũ:hoc eſt circa qđ viſcera inuoluta ſũt:ꝙ oꝛas circũciſas habeat. Luc. Illi pręciſo atq̃ꝫ epulis capiuntur opimis. Nã omaſum d̃ꝛ inteſtinũ pingue.

Pręcipuus.a.um.a ꝑcipio ꝓ añ capio:qđ añ capit̃ q̃ſi añ oĩa:ſiue ꝑuẽtus oĩbus:hinc aduerbiũ ꝑcipue:qđ ẽ añ alia:nõ autẽ ſpãliter vt multi ĩdocte ĩterꝑtant̃ ſicut in ꝑſertim. Ci. Curioni. Nõ mihi tã mea ſalus cara fuit in qua ꝑcipue ſum ab illo adiutus q̃ꝫ pietas erit in referẽda gr̃a iucunda.i.ante alios.

Pręcello.is. Uide in dictione Cello.

Pręcino.is.pe.coꝛ.pręcinui ꝑcentũ añ cãto ꝑcido pręduiino.

Pręcentio modulatio illa vocũ q̃ añ initiũ cantus fieri ſolet q̃ſi ꝑludiũ. Gel. Tibicines ĩter exercitũ poſiti canere ĩceptabant:ea pręcentiõe tranq̇lla ad q̃ſi militaris muſicę diſciplinã vis etiã ĩpetus militũ ne ſparſi diſpalatiq̃ꝫ ꝓruerent:cohibebat̃ quapꝛopter ꝛ exoꝛdium ſiue initiũ ſiue pꝛincipiũ ſiue pꝛoloquium:ſiue antiloquiũ quidã pręludiũ alij pręcentionem vocanere ad ſimilitudinem gręcoꝛum qui id pꝛoęmium nominant pꝛopterea ꝙ οιμη cantus eſt.

Pręcẽtoꝛ.q̇ canẽdo ꝑcedit:ſicut ꝑſultoꝛ q̇ ſaltãtiũ choꝛeã ducit.

Pręcipio a pꝛę ꝛ capio ſig̃t añ capio ꝑuenio ꝑoccupo Virg. Cogite oues pueri ſi lac ꝑcepit ęſtus:vt nup fruſtra pręſſabimus vbera palmis. Ci.li.ij.of. Pręcipiãt oꝛ̃one benigna multitudinis:aĩos ad beniuolẽtiã alliciãt:milites blãdo ſermone deliniãt. Itẽ ꝑcipe ẽ añ videre. Virg. Oĩa ꝑcepi atq̃ꝫ aĩo mecũ añ ꝑegi. Itẽ ꝑcipe iubere. Et ꝑtinet ad eos q̇ curã alioꝝ gerũt ꝛ q̇ alijs ꝑſunt.hinc ꝑcepta ꝓ iuſſis. Sal.ĩ Iug. Micypſa pr̃ me⁹ mihi ꝑcepit. Itẽ ꝑcipe monere ĩſtruere. Uñ pręceptoꝛes artiũ magiſtri quoꝝ placita pręcepta ꝛ pręceptiones dĩr.

Pręcepto.as.frequentatiuum ſignificat ſępe pręcipio.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Preceptū ⁊ nomē ⁊ participiū eſſe pōt. Nomē ponit̃ p̱ iuſſiōe. Ūñ decē legis p̃cepta ⁊ aliqñ p̱ diſciplina ſiue documento ⁊ q̃ſi regula q̃dā bñ viuēdi: vt cū p̃cipit̃ q̃d vir vxori: q̃d vxor viro debeat: aut p̱documēto tradito ad aliq̃ꝫ artē p̱cipiendā pticipiū mō ſigt̃ añ captū. Liui. li. j. Tpe illi p̃ repto. Ci. lib. iij. tuſ. H̄ cogitātē fore bt̄m preſerti ſi ⁊ añ preceptis bonis cōten tus eēt nec mortē nec deos expaueſceret. i. pregustatis ⁊ ante captis. Mō iuſſum vt preceptū eſt tibi ne diſcedas.

Precones a precinēdo dicti ſūt q̃ſi precanes q̄ añ canāt ⁊ annūcient qd̄ eſt faciendū: vel vt inq̃t. Priſ. a pre. i. valde canendo Sūt eni q̃ iuſſu magr̃atus publice aliq̃d ore denūciāt q̃ actionē faciebāt ⁊ q̃ audientiā in theatris indicebant. Uirg. lib. v. Uictorē eneas preconis voce cloanthum declarat. Et precones laudū noſtrarū qui res a nobis geſtas laudando diuulgant: hos quoq̃ꝫ Curiones vocatos legimus.

Preconiū ipſa preconis vox. Sue. de Nero. Et preconio vbiq̃ꝫ ꝯtendit. Sꝫ q̃m a p̃cone res geſtę ēt p̱nūciari ſolent. iō q̃ñq̃ꝫ pro laude fama ⁊ gloria ſumitur: a genealogia virtutibꝰ corporis ⁊ fortunę: vnde iſocrates de laudibus buſiridis περι μενουντης βουσιριδος ευγενειας τις ουκ αν λυνησει ραδιος ειπειν.

Preconius. a. um. pe. p̱. qd̄ eſt preconis vt ſub voce preconia.

Precognitus. ante cognitus: q̃ꝫuis raro precognoſco reperiat̃. Plancus. Quod ſi latro precognito noſtro aduentu rurſus in italiam ſe recipere ceperit.

Precordia mēbranę q̃ exta ſeparāt ab iferiore viſcerū pte dicta q̄ cordi p̄tenduntur: vt Ply. li. xj. ſcribit ⁊ a grecis phrenes dñr. Itē q̃ greci hypocondria dñr a poetis ⁊ medicis latinis precordia appellant̃. Celſus periculoſuꝫ eſt ēt poſt arquatuꝫ morbū febrē oriri vtiq̃ꝫ ſi p̃cordia in dextra parte dura manſerint. Et precordia vno noīe exta in homine vocantur.

Precox. cis. pe. cor. gñis ois: qd̄ ⁊ precoquus. a. um. Mar. Illia maternis fueramus p̃coqua ramis nūc in adoptiuis p̱ſica cara ſumus. Dr̃ āt precox fructus qui p̄ter morē ceteroꝝ coctꝰ ⁊ maturus factꝰ ē: vt p̃coqua vua p̃cox ficus p̃cocia poma q̃ añ ſolitū tp̃s matureſcūt Ply. Perſica eſtate p̃cocia itra. xxx annos repta ⁊ p̄mo denarijs ſingula venūdata. Ita dicimus ſerotinas vuas q̃ poſt ꝯſuetū tp̃s tarde matureſcūt: p̱ trāſlationē quoq̃ꝫ p̃cox ingeniū dr̄ qd̄ nimis cito maturitatē cōſecutū: nimiſq̃ꝫ cito videt̃ adoleuiſſe. Quintil. Illud ingenioꝝ velut precox genus non temere vnq̃ꝫ peruenit.

Precoquo. is. pe. cor. ante coquo ſeu maturo. Colu. lib. v. Uuę cōmodius inſolatę precoquuntur: hoc eſt ante tempus aliorum fructuum maturantur.

Precię vuę: quaſi precocie dicte ſunt quę cito matureſcūt.

Preda a pariendo: vt inq̃t Uar. q̃ſi parida q̄ manu pta ſit. Et ē vt Gel. li. xiij. inq̃t p̱prie corpora ipſa reꝝ quę capta ſūt. Manubię vero pecunia ex venditione predę redacta.

Predaceus. a. um. quod ex preda eſt Gel. lib. iiij. egre paſſus q̄ cui ſalus imperij ac reipubli. accepta ferri deberet ratiōe pecunię predacee poſceretur.

Predatiuus. a. um. idem quod predaceus. Gel. Ex manubijs. i. ex pecunia predatiua.

Predoraris. a preda fieri. Uar. docet. Et hꝫ vtranq̃ꝫ ſignificationem Hiero. in Eſaia. Ueh qui predaris nōne ipſe predaberis Grego. depredari deſiderant qui thaurū publice in via portant. Legitur ⁊ predo. as. Hiero. in lib. Judith. Predauit quoq̃ꝫ oēs filios tharſis. ideſt depopulatus eſt.

Predator. populator. Ioui vero predatori templū fuiſſe legimꝰ non q̄ predę preeſſet: ſed q̄ ei aliquid ex preda in partē predę debebat̃. Nā mos romanoꝝ fuit vt bella geſturi: de parte predę aliquid numinibus pollicerentur.

Predo. onis q̃ p̃dat̃ cuiꝰ dimi. p̃donulus a Catone vſurpatur: predones ſunt qui populandam alienam inuadunt p̱uinciā. Prediū a preda: eo q̄ capti ab hoſtibus agri militibus diſtribuebant̃. Uel dr̄ a p̄ſtando vt inq̃t Uar. ſicut p̃des. Alij a p̄us ſeu valde dādo: ē āt p̃diū ruſticū ⁊ vrbanū. Ūñ añ vrbana p̃dia vocabant̃ q̃ vrbi erāt p̱pinqua. Ager locus in rure quē colimus. Aruū ea p̱s agri q̃ ſe mēti dat̃. Fūdus ēt pars agri ē. Singula enī prata ſingulę vineę ſinguli horti. Singula olīueta pomaria paſcua: ſalicta: nemora venatoria piſcatoria loca ſiue villā atq̃ꝫ ędificiū: ſiue piſcinā: ſiue vinaria habeāt ſiue nō habeāt: ſinguli fundi ſūt. Et h̄ in agro dūtaxat. Nā in vrbe oppido vico caſtello q̃cq̃d tale ē p̃diū vocat̃. Eſt itaq̃ꝫ fundus ruſtica poſſeſſio p̃diū ⁊ vrbana ⁊ ruſtica. Poſſeſſio gñale nomē eſt. Nā ⁊ tabernę ⁊ hoſpitia ⁊ horrea i vrbe ⁊ poſſeſſiōes dñr. Et ſimpl̄r oīa bona īmobilia. Dr̃ poſſeſſio ēt nō ipſa p̱prietas ſꝫ vſus ⁊ actio poſſidendi.

Prediolū paruū prediū. Ci. M. Celio. Sed mea p̃diola tibi nota ſunt: in his mihi neceſſe eſt eſſe: ne amicis moleſtus ſim.

Prediatorius. a. um. qd̄ ad p̃diū pertinet: vt lex p̃diatoria. Ci. p̱ cor. balbo. Etenim ſi. Qu. ſceuola ille augur cum de iure prediatorio conſuleret̃ hō iuris peritiſſimus conſultores ſuos nōnunq̃ꝫ ad turium ⁊ caſelium predicatores reijciebat.

Prediatores dicuntur periti iuris ad predia pertinentis.

Predeſtino. as. pe. cor. ex prę ⁊ deſtino. vide i dictiōe. Deſtino.

Predenſus. valde denſus. Ply. li. viij. Culter vocatur predenſam priuſq̃ꝫ preſcindatur terram ſecans.

Prediſco. ante intelligo. Uirg. lib. ge. prediſcere ventos.

Predico. as. pe. cor. apte ſeu publice dico celebro diuulgo: laudo. Ci. Luceio. Ignoſces mihi de me ip̄o aliq̃d p̃dicāti. Sal. Ip̄ꝫ craſſum ego poſtea p̃dicātē audiui tātā illā ꝯtumeliaꝫ ſibi a Cicerōe īpoſitā. Inde p̃dicatio dictio celebritas. Et apd̄ Logicos decē p̃dicamēta q̃ de oibꝰ p̃dicant̃. Et p̃dicatuꝫ qd̄ grāmatici appoſitū vocant qd̄ predicat̃. i. dr̄ de ſubiecto. Et predicator. i. laudator: ⁊ cuiuſcūq̃ꝫ rei diuulgator.

Predico. is. pe. p̱. añ ſiue p̄us dico. Ter. in an. Sꝫ dico tibi temere facias: neq̃ꝫ tu hoc dicas tibi nō predictū. Inde p̃dictio: qd̄ p̃dicit̃ ſiue p̃nunciat̃ vel p̃diuinat̃. Ci. lib. j. de diui. ex quo ſępe gñe harioloꝝ etiā ⁊ vatum furibūdas p̃dictiones vt octauiano bello Cornelij Culeoli audiendas putauerunt.

Preditus. a. um. pe. cor. nō dr̄ ornatꝰ ſꝫ q̃ſi affectus: p̱ticipiū ſine v̄bo puto: q̃ſi a p̃do. is ex p̄. ⁊ do. ⁊ accipit̃ tā in malā q̃ꝫ ī bonā partē: vt p̃ditus ſum honore ⁊ p̃ditus ſum dāno. Ci. pro Rabi. Senectute affectus morbo p̃ditus: ⁊ p̱ Murę. Idem ſquallor̄ ſordidus: ꝯfectꝰ morbo lachrym̄ ac merorē p̃ditꝰ.

Preduro. as. pe. p̱. p̄ter morē duro. Col. li. iiij. de rubrica. Ueꝝ eſt in opere difficilior q̄ neq̃ꝫ humentem fodere poſſis q̄ ſit glutinoſiſſima: nec nimiū ſicca q̄ nimium preduratur.

Preo. is. añ eo. Amb. huic v̄bo dñm iunxit lib. de of. Alteꝝ inq̃t cū in clero reperiſſem iubere me ne vnq̃ꝫ preiret mihi q̄ velut quodā inſolētis īceſſus verbere oculos fieret meos.

Prefacio. is. ex p̄ ⁊ facio ſumit̃ ſicut p̃fero: vt ſi dicā. Preme facio: ſicut p̄me fero. Quītil. lib. viij. Sit igit̃ cura elocutiōis q̃ꝫ maxia dū ſciamus tñ nihil v̄boꝝ cā eē faciendū cū verba ip̄a reꝝ gr̃a ſint repta quoꝝ ea ſūt maxie p̱babilia q̃ ſenſuꝫ aī nr̄i optime p̱mūt atq̃ꝫ i aīs iudicū qd̄ volumus efficiūt: ea debēt p̃facere ſine dubio ⁊ admirabilē nō ſic q̄ū p̱digia miramur ⁊ iucundā orationē nō deformi volūtate ſꝫ cū laude ad dignitatē ꝯiuncta. Qd̄ mirū v̄r vt ſub vna prepoſitiōe duo verba diſſimili voce diſſimiliq̃ꝫ ſignificatione eſſe prolata.

Prefacio. onis a prefaris dedicit̃: ⁊ ſig̃t id qd̄ p̄loquimur ante q̃ꝫ ad rē veniamus. Hiero. in p̃fa. p̃s. Ūñ cōſueta prefatione cōmoneo tam vos q̃bus labor iſte forte deſudat q̃ꝫ eos qui iſta hēre voluerūt: vt quę diligenter emēdaui: cū cura ⁊ diligentia trāſcribantur. Huius dimi. eſt prefatiuncula. Hiero. Ideo greco ⁊ hebreo prefatiuncula vtraq̃ꝫ premiſſa eſt.

Prefari. ante fari. Col. Quas ordine ſuo tunc demum p̱ſequar cum prefatus fuero quę reor ad vniuerſam diſciplinam maxime pertinere poſſe: hinc prefatus. a. um.

Prefero. pe. cor. ante fero prepono. Ply. Quod hominem rudē atq̃ꝫ ignarum ſibi preferret. Item prenuncio ſeu oñdo. Liu. Uultus tuus neſcio quid ingens malum prefert.

Prefericulum a prefero: vas eneum ſine anſa patens veluti peluis quod preferre in ſacrificijs ſolebant.

Preficio. is. pe. co. ex pre. ⁊ facio ſig̃t p̃pono. Ūñ p̃fecti dñr qui alicui rei agēde p̃poſiti ſūt. Et p̃fecti vrbiū greci latiniq̃ꝫ lingua perſica ſatrapas vocāt magr̃atuſq̃ꝫ eoꝝ prefectura dicit̃

Plau.in am.qui p̃fectus eſt thebanis legiõibus. Idẽ in caſ. Quin ruri es ĩ p̃fectura tua. Eſt eni p̃fectura vrbis p̃fectura militar]: ⁊ p̃fectura rei ꝑficiẽdę. Aegypt⁹ diuidit̃ ĩ p̃fecturas oppidoꝝ q̃s nomos vocãt Thracia diuiſa ẽ ĩ ſtratageas q̃n quaginta.ita eni vocant p̃fecturas. Militaris p̃fectura q̃ q̃s legioni vel exercitui p̃ficit̃:ſic etiã dr̃ prefecti fabrorum.

Prefectus p̃torij talis apud Ceſares erat:q̃lis olim apõ reges tribun⁹ celeꝝ: ⁊ apud dictatores magr̃ eq̃tũ.Gerebat.n.ſcdas partes poſt Ceſarẽ:ꝑeratq; diſciplinę publicę emendandę.

Prefica.pe.cor.mulier in funere ↄducta ad lamentabilẽ cantuꝫ quę dat ceteris modũ plangendi q̃ſi in hoc ipſuꝫ p̃fecta. Neuius:hęc quidem me hercle p̃ficaſi mortuum laudat.

Prefeſtino ante tempus feſtino. Col.li.xij.Satis erit per dimidios menſes exequi quodq; negocium quia neq; prefeſtinatum opus nimium ĩmature videri poſſit añ.xv.dies factum nec rurſus poſt totidem nimium tarde.

Prefigo.is.pe.ꝑ.p̃cludo.Uir.li.iij.ge.multi iã excretos ꝓhibẽt a matrib⁹ hędos:p̃maq; ferratis p̃figunt ora capiſtris.

Prefiguro.as.pe.ꝑ.p̃mõſtro repñto.Lac.lib.vj. Inflamauit libidinẽ quę aſpectu maxĩe incitat̃:ac ſe q̃ſq; in illis imaginibus p̃figurat.Et p̃figurare eſt in figura p̃nunciare ſiue preſignare. Hier.Duodecim ꝓphę ĩ vnius voluminis anguſtias coarctati multo aliud q̃ ſonãt in lr̃a p̃figurant.

Prefinio.is.pe.ꝑ.p̃us ſtatuo:ſiue ante determino:aut determinare tracto ⁊ aſſigno.Ci.Mario.Sed ebo vidiſti multũ ꝙ p̃finiſti ne pluris emerẽ.Idẽ ꝑ Roſci.Quę dies in lege ꝑfinita ẽ.Plau.Haud licebat loq̃ niſi p̃finito.i.niſi aſſignato tpe.

Prefloro.as.ante flores facio.Gel.Et futuri gaudij fructuꝫ ſpes tibi iam prefloraueri t.

Prefluo.ante fluo.a quo prefluxus ⁊ prefluuium pro fluore alicuius rei ante acto.

Prefoco.as.pe.pro.ſig̃t ſpiꝫ faucibus claudo.Ouid.in ibin p̃focent aïe gnoſia mella vim:hinc prefocatio vulue fit cũ vulua reſiliendo afficit vitalia hoc eſt cor cerebrumq;.

Prefrigidus valde frigidus: Plynius lib.xvij. Septentrionaliq; ⁊ prefrigido ſitu.

Prefringo:prius frango.Colu.lib.ij.Et prefractas ſtirpes ſummaſq; radices quibus ager.Arbuſto cõſitus implicatur ois refodiat ac perſequatur.

Prefulgeo p̃ter modũ fulgeo.Ci.lib.iij.ad her.Tũ nec minus illuſtres:nec vehemẽter obſcuros locos hẽre opꝫ:ne aut obcecent̃ tenebris:imagines:aut ſplẽdorẽ p̃fulgeant.Interdũ añ fulgeo.Hier.i.p.Iob.Rogo vbicũq; p̃cedẽtes v̇gulas videritis:ſciatis ea q̃ ſubiecta ſũt ĩ hebraicis volumib⁹ ñ hẽri. Porro vbi ſtelle imago p̃fulſerit.ex hebreo ĩ nr̃o ſmone addita.

Prefurnium:os patens furni.

Pregelidus q̃ mltũ aut nimis frigidius ẽ.Col.li.ij.Ea locis p̃gelidis ac niuoſis vbi eſtas hũida ⁊ ſine vaporib⁹ recte cõmittit̃

Pregeſtio valde geſtio.Ci.pro.M. Celio. Pregeſtit animus iam videre primum lautos iuuenes mulieris beate ac nobilis familiares.i.valde cupit.

Pregrandis valde grandis. Cice. Erat vas vinarium ex vna gemma pregrandi trulla excauata manubrio aureo.

Pregrauo.as.pe.cor.ſupra modum grauo. Augu.lib.viij.con. Aegritudo animi eſt quia non totus aſſurgit varietate ſubleuatus conſuetudine pregrauatus.

Pregnãs q̃ſi añ gnatũ:vel añ genitricẽ.Eſt.n.pre añ ꝓprie pregnãs dr̃ q̃ iã occupata eſt in generãdo qḋ cõceperit.

Prehẽdo ⁊ prendo.is.di.ſum. Plau.ĩ am.Mi vir ⁊ magnũ ꝑhendi ⁊ oſculum detuli tibi. Luc.manus que prenderat heſit Hui⁹ cõpoſita ſũt.Apprehẽdo qḋ eſt valde ſeu ꝑfecte prehẽdo.Cõprehendo.Col.li.vij.Cũ deide buculos comprehẽderis ꝑduc ex̃ ſtabulũ.Qḋ etiã ad mentẽ transfert̃: ꝑ ꝑcipio ſiue intelligo. Lac.li.iij.Nõ ĩmerito ſũmũ bonũ non cõprehẽderunt.Deprehendo ⁊ Reprehendo.vide locis ſuis.

Prehẽſo.as.frequẽter prehẽdo. Liu.li.iiij.Miſſo ſenatu prenſant̃ a p̃ncipib⁹ tribuni ſuadẽdo monẽdo pollicendoq;.

Preiacio ante iacio.Col.lib.ix.Mox preiaciunt̃ in gyrũ moles ita vt cõplectant̃ ſinu ſuo ⁊ tñ excedant ſtagni modũ.

Preiudico.añ iudico.Hier.ↄ̃ Ioui.Neq; dei poſſumus ſcire iudicia ⁊ ex nr̃o arbitrio illius ſnĩe preiudicare.Aliq̃n preiudicare ẽ nocere.Idẽ ↄ̃.Uirg.Paucoꝝ culpa nõ preiudicat religiõi.Preiudiciũ vt inq̃t Aſco.dr̃ res q̃ cũ ſtatuta fuerit affertur iudicaturis exẽplũ qḋ ſequant̃ iudiciũ aũt res q̃ cãm litẽq; determinat.Quintil.preiudicia ſũt a rebus iudicatis q̃ pares fuerũt aut ex iudicijs ad ipſaꝫ cãm ꝑtinentib⁹:aut ab euſdẽ cauſe p̃nunciatione.Preiudiciũ ergo qḋ in eadem cã vel ſili prius eſt latũ.Ulp.Interdũ euenit vt preiudiciũ iudicio publice fiat.Lau.Ual.Preiudiciũ q̃ſi ſnĩa quedã ante iudicium:ſicut ſi eẽnt duo de officio aliquo ↄtendentes: cũ lis in longũ p̃cedit magr̃atus.Iubet vt interea dũ ſniam ferat alterũ officio fungi quaſi iudicans iam nũc ſe ꝑ ea parte ſentire penes quẽ eſſe vult rem de qua litigat̃.Et hoc preiudiciũ dr̃ quod poſſidentem adiuuat ⁊ obeſt excluſo.

Prelicenter nimis licenter.Gel.Quã verba finxit prelicenter.

Preloquor.pe.cor.ante ſiue prius loquor. Lact.lib.iiij.Daniel quoq; ſimilia prelocutus eſt.

Prelum a pre.⁊ luo cõponit̃:eo ꝙ ex humore fluenti preluat̃.i.madefiat.Sũt eni prela ꝓprie trabes in torculari q̃bus vua calcata premitur.Torcular tota ſtructura lacus q̃ muſtũ ↄtinet q̃uis ſepe ponat̃ ꝑ ipſo torculari.Hiero.in ꝓlo.Salomonis.Neq; ſic noua cudimus vt vetera deſtruamus.Et tñ cũ diligẽtiſſime legerit:ſciat magna nr̃a ſcripta intelligi quę nõ in tertium vas tranſfuſa coacuerint:ſꝫ ſtatim de prelo puriſſime cõmendata teſte ſuum ſaporem ſeruauerint.

Preliũ a prelo q̃dã deducũt q: ſicut in prelo humor vuaꝝ ita in prelio ſanguis hoĩs fluat.Quidã a premẽdo ꝙ dimicãdo ſe ĩuicẽ hoſtes premãt.Et ẽ ↄflict⁹ q̃ fit ĩ bello. Uir.ãt honeſte preliũ ꝑ coitu poſuit cũ de equo etate ↄfecto loq̃t̃.Si q̃ñ ad prelia vẽtũ eſt.Nã ⁊ ĩcoitu dimicatio quedã eſſe videtur.

Preliaris ⁊ hꝰ preliare qḋ preliũ ꝑtinet.Uñ preliares dies q̃b⁹ fas ẽ hoſtẽ bello laceſſere:vel ablata repetere:ſꝫ eligendi ad pugnandũ diẽ tũc romani licebat cũ ipſi bellũ inferrẽt.Alioq̃n cũ exciperent nullus obſtabat dies quo minus vel ſaluteꝫ ſuam:vel publicã defenderent dignitatem.

Prelior.aris.dimico Ceſar.lib.v.Equeſtribus prelijs ſepe ex equis deſiliunt:ac pedibus preliantur:equoſq; eodem remanere veſtigio aſſuefecerunt.Dicimus etiam ego prelior prelium.Hiero.lib.j.R.Quia prelia domini in preliaris.

Preliganeum vinum apud Catonem a preligendo dicitur.

Preludo añ ludo.Uirg.li.iij.ge.Et ſparſi ad p̃dã p̃ludit arena.

Preluo.is.ante purgo ſiue ante fluo.

Prelumbo.as.lumbos prefringo.Neuius.Cepit vnumquẽq; prelumbare fuſtibus.

Premãdo.as.añ ſiue p̃us mãdo.Uatinius.Dr̃ mihi tuus ſeru⁹ anagnoſtes fugitiuus naidacis eẽ de quo tu mihi nihil mandaſti:ego tñ terra mariq; vt conquireret̃ premandaui.

Prematurus.a.um.ſimile ac diſſimile ⁊ huic nomini p̃cor.Eſt enim prematurus anteq̃ ſit maturus collectus vt poma prematura.i.nondũ matura.Et per tranſlationẽ p̃matura etas prematura legatio:prematura ellocutio:hoc ẽ ĩmatura q̃q̃ maturum ipſum in frugibus proprie dicatur.

Premeditor prius meditor.Ci.lib.ij.ad herẽ.Si reus nihil horum fecerit accuſator dicet eum vſq; premeditatuꝫ fuiſſe q̃d ſibi eſſet vſui venturum.

Premercor prius emo.Plau.in epiſt.edepol ne iſtam tempore gnato tuo ſumus premercati.

Premetiũ:a premeto verbo qḋ ſignificat ante ſeu prius meto ſeco vel p̃cido qḋ prelibationis cã premetit̃.Erat eni qḋ de ſpicis q̃s p̃mo metẽdo collegiſſent.Cereri ſacrificabant.

Premitto:ante mitto.Plau.in an.Me a porta premiſit domũ vt hec annunciem vxori ſue.

Premiũ eſt qḋ in ludis ꝓponit̃ danduꝫ ei qui forter fecerit: vel q̃ in aliquo certamine victor euaſerit.Differtq; precio:ꝙ premiũ ſolũ pro recte factis datur.Preciũ v̇o ẽt pro male factis Sal.Uicit tñ in ſenatu pars illa qui v̇o preciũ aut gratiã añ ferebant.Liui.Si malos imitabor tũ preciũ pro noxa dabis Proprie tamẽ preciũ eſt qḋ datur ꝑ re empta.Ter.Preciũ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſperans illico pꝛoduxit ac vendidit. Sunt qui pꝛemiū dicant quaſi pꝛeuiū qꝛ pꝛimo ꝓponit̃ quod dandū eſt victoꝛi deīde certat̃. Aliq̄n pꝛemiū pꝛo pecunia ponit̃. Neuius. Sine pꝛe-mio ſum. Marſupiū reliq̄ domū. Hinc pꝛemioſus: ꝓ pecu-nioſo: actius. Diuitē ac pꝛemioſum auum. Pꝛemiatoꝛ ꝑdo. Neuius in ſcenos nocturnos cepit pꝛemiatoꝛes tollere.

Pꝛemodum: pꝛima ſyllaba acuta: ſignificat ſupꝛa modum. Gel. parentes inquit pꝛemodum.

Pꝛemoderoꝛ ante moderoꝛ. Gel. Cretenſes quoqꝫ pꝛelia ingre-di ſolitos pꝛecinēte ac pꝛemoderāte cithara greſſibus.

Pꝛemonſtro. ante monſtro. Hiero. Nemo appꝛehēdet illud ni-ſi ego pꝛemonſtrauero.

Pꝛemoneo. es. pe. coꝛ. añ moneo. Col. li. j. Jō pꝛemoneo ne villi-cū ex eo gn̄e ſeruoꝝ qui coꝛpoꝛe placuerunt inſtituamus.

Pꝛemoꝛdeo. is. Gel. Plau. in Trige. Neqꝫ pꝛemoꝛdiſſe dixit: ſꝫ pꝛemoꝛſiſſe. Ni fugiſſem inquit mediū credo pꝛemoꝛſiſſet.

Pꝛemoꝛioꝛ q̄ſi ante tp̄s moꝛioꝛ. Hier. ad Marcellā. Et cū quo-tidie ſcōm coꝛpus loquoꝛ pꝛemoꝛioꝛ in ceteris nō nos perpe-tuos eſtimemus vt poſſumus eſſe ꝑpetui. Idē ad euſto. pꝛo ſimplici poſuit. In frigido coꝛpoꝛe ⁊ añ hoīem ſuū iam car-ne pꝛemoꝛtua ſola libidinum incendia bulliebant.

Pꝛemunio. is. pe. ꝓ. pꝛius munio: aut pꝛius induo. Cic. ꝓ Celio Quāobrē illa q̄ ex accuſatoꝝ oꝛatione pꝛemuniri iam ⁊ fingi intelligebam fretus veſtra pꝛudentia non pertimeſco.

Pꝛenarro ante narro. Teren. in eu. Recte ſane īterrogaſti opoꝛ-tuit rem pꝛenarraſſe me.

Pꝛeneſte gn̄is neu. Et hec pꝛeneſtis. nomē vꝛbis in latio ꝙ lo-cus ī quo ſita ē mōtibus pꝛeſtet. Et ſic cū diph. ſcribit̃. Ser. απο του πρινου hoc ē ab illice q̄ ibi abūdat: deducit. So-linus a ꝑneſte vlyſſis nepote ⁊ latini regis filio. Olim poly-ſtephanos dicta. i. multaꝝ coꝛonaꝝ. Lege plutarchū quidā a Ceculo vulcani filio ꝯditā ferūt ſup Aretmo mōte. Uirg. li. vij. Nec ꝑneſtine fundatoꝛ defuit vꝛbis vulcano genitū peco-ra iter agreſtia regē inuentumqꝫ focis oīs quē credidit etas ceculus. Et illud. Cū pꝛimā aciem ꝑneſte ſub ipſa ſtraui. In hac fuit foꝛtune templū illuſtre vnde certa edebantur oꝛacu-la. Syri. Sacriſqꝫ dicatum foꝛtune pꝛeneſte iugis.

Pꝛenomen. vide in dictione nomen.

Pꝛenoto. as. pen. coꝛ. ex pꝛe ⁊ noto añ noto. Inſcribo. Noto vō frequētatiuū ē. a Noſco. Hier. ī ꝓlo. li. Re. hoc v̄bū difficile ꝑ facile declarauit cū ait. Quītus ē cāticū cāticoꝝ quē titulo Si-raſirim ꝑnotāt: feſtus ē Daniel. ſeptimus de bꝛeiamin. i. v̄ba dieꝝ qō ſignificātius chꝛonicō totius diuine hiſtoꝛie poſſu-mus appellare. Qui liber apō nos paralipomenon īſcribit̃.

Pꝛenuncio. añ nuncio. Ter. ī phoꝛ. Abi ac pꝛenūcia hāc vēturā.

Pꝛeoccupo. as. pe. coꝛ. ex ꝑ. ⁊ ob ⁊ capio. vide in dictiōe occupo.

Pꝛeopto ante ſiue pꝛius opto. Tere. Adeon peruicaci es animo vt puerum pꝛeoptares perire.

Pꝛeparo. pen. coꝛ. ante paro que mihi vtilia foꝛe credo. Cicero lib. ij. officio. Facile totius vite curſum videt: ad eamqꝫ de-gendam pꝛeparat res neceſſarias.

Pꝛepedio. is. pe. coꝛ. ex ꝑ ⁊ pedio: ſig̃t pꝛius pedibus deuincio ꝑ trāſlationē vō q̄ſi pedibus vehemēter obligo. Hier. ad heli. Neqꝫ vō ſcio qua te nūc dicas cōpede ꝑpediri. Plau. in caſ. Timoꝛ pꝛepedit dicta lingue. i. valde impediti.

Pꝛepedimentum ante pedimentum. Plau. Non fallacie pꝛepe-dimentum obijciatur.

Pꝛepeto. is. ante vel pꝛius peto. i. vado habet pe. co. Feſtus pꝛe-petere dicebant pꝛo ante ire: hinc pꝛepes.

Pꝛepes. etis gn̄is oīs idē qō velox. Uirg. Eꝑpetis oīa penne. Uolūt pleriqꝫ hoc nomē ſig̃are velocitatē ī altū volātis. Di-cebant̃ ⁊ ꝑpetes ab augurib9 aues q̄ oppoꝛtune ꝑuolabāt: aut idoneas ſedes capiebant: vt inq̄t Hygin. Alij volunt eſſe que ingentibus ⁊ patulis ⁊ poꝛrectis alis volitant.

Pꝛepilate haſte ſunt que ferreas habent cuſpides quaſi pꝛe fer-rate pꝛepilatum etiam dicitur vbi non eſt ferrum ſi modo in mucronē acutum ſit vt coꝛnua locuſtarum quibus natant.

Pꝛepinguis valde pinguis. Col. li. iiij. Itaqꝫ nō eſt vineis apta ſꝫ etiam arbuſto niſi pꝛepingui ⁊ viuida terra.

Pꝛepono añpono ꝑ electionē. Lac. li. vj. Quiſqꝫ aūt ꝑn̄tia bona ꝑpoſuerit iuſtitie: hinc pꝛepoſiti qui rebus aliq̄bus ꝑfecti ſūt Interdū pꝛeponere eſt pꝛius ponere tēpoꝛe pꝛecepto. Salu. in Jug. Ubicunqꝫ res poſtulabat pꝛeſidiū eſt pꝛepoſitū.

Pꝛepoſterus. a. um. pe. coꝛ. vide in dictione poſterus.

Pꝛepꝛoperus. a. um. valde ſeu nimis celer. Ci. Treba. Sꝫ ex tu-is lr̄is cognoui pꝛepꝛoperam quādā feſtinationē tuam.

Pꝛepondero magna pōdero: ꝑ trāſlationē vō ꝑponderare ſig̃t pluris eſſe: ſiue pluris eſtimari debere. Gel. Nā cū in rebus aut paribus aut nō lōge ſecus vtilitas amici ⁊ honeſtas nr̄a ꝯſiſtit honeſtas ꝓculdubio ꝑpōderat. Amb. ad ſimplici. Pꝛe-ponderāt futuris ꝑn̄tia ⁊ violētia moderatis: ⁊ plura paucio-ribus ⁊ iucunda ſerijs: ⁊ aſperis mollia ⁊ triſtibus leta: ⁊ il-lecebꝛoſa rigidioꝛibus: ⁊ pꝛepꝛopera tardioꝛibus.

Pꝛeputiū: pellis que glādē hoc eſt ſūmā collis partē tegit: dictū ꝙ mēbꝛis putentibus ꝑeminat. Uel a pꝛeputando. Nā illaꝫ iudei pꝛeputant quā qꝛ retinebant gentiles pꝛeputiū dicebā-tur quaſi pꝛeputiati: hoc noīe īpꝛoperabant eis iudei nō eos ſimpl'r īmundos: ſed ipſam īmundiciā vocantes.

Pꝛeripio. is. pe. coꝛ. añ capio ꝑoccupo. Plau. in caſ. Huc veniſti ſponſaꝫ ꝑreptū meā? Hic pꝛe ad tp̄is ⁊ ꝑſone añceſſionē re-ferri pōt. Aliq̄n tp̄is. Ci. li. j. of. Facile cellare tacere diſſimu-lare īſidiari ꝑꝛipere hoſtiū ꝯſilia. i. pꝛeoccupare ſiue pꝛenoſce-re aut ꝑuenire. Plu. Junioꝛ. lib. de viris illuſtri. Immatura moꝛte pꝛereptus non potuit pꝛeſtare qualē ꝓmiſerat regem Aliq̄n dignitatis nō tp̄is anteceſſionē denotat. Ci. pꝛo Gallo Demoſthenes tibi pꝛeripuit ne eſſes pꝛimus oꝛatoꝛ.

Pꝛerodo. penul. pꝛodu. vehementer rodo. Colu. lib. iij. Nam ſi ſepius cacumina manu pꝛefracta: aut a pecoꝛe pꝛeroſa fue-runt in perpetuum coꝛrumpuntur.

Pꝛerogo. as. pe. coꝛ. ante īpendo. Hiero. in quodā ſermone. Tu pꝛerogata cunctis virginum cateruis: tu ſequeris agnū quo-cunqꝫ pꝛoꝛexerit. Hinc pꝛerogatiua.

Pꝛerogatiua. e. ꝑſtātia ⁊ añ latro q̄ q̄s aut ꝑfert̃: aut ꝑferri alte-ri dꝫ. Pla. Jurecō. Ueteranoꝝ ꝑuilegiū īter cetera ēt īdelictꝭ habuit ꝑꝛogatiuā vt ſeperent̃ a ceteris in penis hoc eſt cete-ris ꝑferant̃. Nec ad beſtias itaqꝫ veteranus dat̃: nec fuſtib9 cedit̃. Amb. in paſto. Nec ꝑꝛogatiuā mihimet ſcie ſi hec me-is ꝯſacerdotibus charitatis intuitu pꝛeregē vendicabo. Dr̄ ⁊ pꝛerogatiuū. Ci. pꝛo Mure. Etenim ſi tanta illis comitijs religio eſt: vt adhuc ſup oē pꝛeualeat pꝛerogatiuū: q̄d miruꝫ in hoc felicitatis famā ſermonēqꝫ valuiſſe.

Pꝛerumpo. ꝑus rūpo: ꝑus excido. Aug. Hec q̄ facit ꝑꝛupto paſ-ſionis muro violenter ad celoꝛum regna conſcendit.

Pꝛeruptus diſiect9 auulſus. Uirg. li. iij. ge. Adde tot egregias vꝛ-bes operūqꝫ laboꝛē: tot ꝯgeſta manu ꝑꝛuptis oppida ſaxis. Col. li. iiij. Pꝛeruptioꝛ vō collis vl' in q̄ttuoꝛ pedes vertēdus

Pꝛes ꝑdis ſpōſoꝛ q̄ ſe obligat īterrogatuſqꝫ a magr̄atu an pꝛes ſit. Ille rn̄det pꝛes: hoc eſt ſe pꝛedē eē: hoc eſt ꝓmittit ſe ſi q̄d incōmodi fiat plene ſatiſfacturū a ꝑſtando dictus: qꝛ tam dꝫ ꝑſtare ꝑp'o qō ꝓmiſit q̄ꝫ is q̄ ꝓ eo pꝛes factus eſt. Aſco. Pꝛe-des dn̄r ſatis datoꝛes locupletes ꝓ te de qua lis eſt apud iu-dicē ne q̄ tenet diffidens cauſe poſſeſſionem deterioꝛē faciat Differūt aūt pꝛedes a vadibus q̄n vas appellet̃ q̄ ꝓ alio va-dimoniū ꝓmittit: ⁊ ꝓpꝛie dat̃ in re capitali: pꝛes vō in lite nū-maria. Auſo. Quis ſubit in penam capitalis ſupplicio? Uaſ. Quis cum lis fuerit nūmaria? quis dabitur? pꝛes.

Pꝛeſagio. is. pe. ꝓ. iui. itū. ex pꝛe ⁊ ſagio ſig̃t añ ſentio. Pꝛoper. Uenturā meli9 ꝑſagat nauita noctē. Ci. li. j. de diui. Neqꝫ. n. v̄bū ꝯſuetudo appꝛobaſſet ſi ea res nulla eēt oīno. Pꝛeſagi-bat aīus fruſtra me ire cū exibā domo. Sagire enī eſt acute ſentire: ex quo. Sagearij q̄ m'lta ſcire volūt ⁊ Sagaces dicti canes. Is igit̃ q̄ añ ſagit q̄ oblata res eſt: dꝛ ꝑſagire. i. futura añ ſentire. Ineſt igit̃ aīs ꝑſagitiō extrinſecus iniecta atqꝫ in-cluſa diuinitus. Inuenit̃ ēt ꝑſago. as. a quo ꝑſagatio: ⁊ pꝛeſa-goꝛ. eris ꝓ ꝑſapio: ſeu ꝑditiō. Pla. in bac. Plus ꝑſagit̃ mali.

Pꝛeſagus. a. q̄ vl' q̄ ꝑſagire nouit. Clau. Heu mēs ꝑſaga futuri. Sage āt dcē ſūt anus q̄ m'ta ſciūt: ꝑſagiū ꝑſenſio diuinatio.

Pꝛeſcio añ ſcio: a quo pꝛeſcientia: ſcientia de futuris. Hinc pꝛe-

ſciſco.pꝛęſcius.a.um.Aug.lib.v.ciui.dei.Confiteri deū eſſe: ⁊ negare pꝛęſcium futuroꝝ:apertiſſima inſania eſt.

Pꝛęſcribo ante ſiue prius ſcribo.Ci.Seruio.Sic enim p̄ſcripſimus iis q̄bus ea negocia mādauimus. Interdū pꝛęſcribere ſiḡt pꝛęnotare ītitulare īſcribere.Hęc eni q̄ttuoꝛ tituli ſignificatiōe ſumunt.Hier.in plo.Salomonis.Incāticis āt canticoꝝ:nec filius Dauid:nec rex hieruſalem pꝛęſcribit.Virg. Nec phębo gratioꝛ vlla eſt q̄ꝫ ſibi q̄ vari pꝛęſcripſit pagina nomē.Inde p̄ſcriptio titulus.Idē Hier.in plo.ps.de iis aūt q̄ ſine titulis ſūt traditio v̄o talis eſt:vt cuius auctoꝛis p̄ſcriptio p̄ceſſerit:ceteri q̄ ſine titulo ſequunt:ipſi⁹ eē credāt.Ci. lib.j.offi.Ex quo fit vt ager arpinas arpinatū dicat tuſculanus tuſculanoꝝ:ſiliſqꝫ priuataꝝ poſſeſſionum pꝛęſcriptio:ex quo qꝛ ſuū cuiuſqꝫ fit eoꝝ quę nā fuerāt cōia:qꝺ cuiqꝫ ꝯtigit id q̄ſqꝫ teneat.Interdū ſiḡt pꝛęcipere determinare legem ponere.Idē li.iij.offi.Sꝫ hoc nā pꝛęſcribit:vt hō hoī q̄cunqꝫ ſit ob eam ipſaꝫ cām ꝙ is hō ſit ꝯſultū velit neceſſe eſt ſcꝺm eā nām oīum vtilitatē eſſe cōem.Lac.lib.vj.Id aūt ipm bñ facere q̄d ſit idē ipſe pꝛęſcribit:pꝛęſtare auxiliū depꝛęſſis ⁊ laborantibus īpartiri victū nō habētibus.Var.Qñ nō ſcriptum erat ne q̄s angipoꝛtū tranſgrederet.Scꝺm hāc ſignificationem pꝛęſcriptū ⁊ pꝛęſcriptio pari mō ꝓ pꝛęcepto vel oꝛdine lege regula ſeu foꝛma ſumunt.Tractū vt docet poꝛphyrio a magiſtris ludi q̄ ſcripta pueris dant pꝛęcipiūtqꝫ imitari.Sene.li.iiij.epi.Pueri ad pꝛęſcriptū diſcūt.De pꝛęſcriptiōe.Ci. li.iiij.tuſ.Oīum aūt ꝑturbationē fontē eſſe dicūt ītemperātiā q̄ a tota mentę a recta rōne defectio ſic auerſa a pꝛęſcriptiōe rōnis vt nullo mō appetitiones aī nec regi nec ꝯtineri q̄ant. Interdū pꝛęſcribere eſt ponere.Ter.in an.Tu te ipſe his rebus finē pꝛęſcripſiſti pr̄:ꝓpe adeſt cū alieno moꝛe viuenduꝫ eſt mihi.Interdū pꝛęponere.Ci.in Cato.At ſenatui quę ſūt gerēda pꝛęſcribo:⁊ q̄uo carthagini male iā diu cogitanti bellum inferat:multo añ denuncio. Interduꝫ pꝛęnunciare ſiue pꝛędicare.Idē in Vati.At tibi idē pꝛęſcribo ne tuas ſoꝛdes cū clariſſimoꝝ viroꝝ ſplendoꝛe permiſceas.

Pꝛęſeco.as.pe.coꝛ.pꝛęſecuti pꝛęſecutū prius ſeco.Col.li.iij.Radicē harūdinis acuta falce pꝛęſectā īpendenti pluuia diſponito.Accōmodat q̄ñqꝫ īmolationi.Liu.li.v.Inſerit huic loco fabula īmolante rege veientiū vocē haruſpicis dicentis qui eius hoſtię exta ꝓſecuiſſet ei victoꝛiā dari exauditaꝫ.Sue.in Aug.Nunciata repente hoſtis incurſione ſemicruda exta rapta foco pꝛoſecuit atqꝫ ita pꝛęlium ingreſſus victoꝛ rediit.i. partem reddidit marti partem ad veſcendum reſeruauit.

Pꝛęſegmina ꝑtes coꝛpis īciſę:vl' amputatiōes reꝝ ſupfluaꝝ:vñ q̄ ex vnguibus aīaliuꝫ ſcindunt pꝛęſegmina vocant.Plau. Cū ipſi pꝛidē tonſoꝛ vngues dempſerat collegit:oīa abſtulit pꝛęſegmina.Hui⁹ ſignificatiōis eſt reſegmina.Ply.li.xxviij. Oīa perſecuti ſumus vſqꝫ ad reſegmina vnguium.

Pꝛęſideo.es.pe.coꝛ.differt a pꝛęſum licet q̄ñqꝫ īdifferēter ponātur ꝙ pꝛęeſſe gñaliter cuilibet etiā vili officio eſſe pōt.Pꝛęſidere maioꝛis aut q̄ſi maioꝛis auctoꝛitatis ſp eſt.Nec mirum cū a ſedeo cōponat qꝺ pꝛęſe fert quādā dignitatē vt pꝛęs eſſit quaſi iudex:vel quaſi pꝛinceps ideo pꝛeſidens ⁊ pꝛęſtans oībus:vt iuſtitię ſubueniat ⁊ oppꝛęſſis opem ferat.Ci.Quāobꝛem vos dii patrii penates qui huic vꝛbi atqꝫ imperio pꝛęſidetis.Sue.Pꝛęſedit ⁊ actiacis ludis.i.pꝛęfuit.

Pꝛęſes.a pꝛęſideo ſicut reſes a reſideo deſes a deſideo.Et is eſt q̄ maius ī ꝓuincia īperiū hꝫ oībus poſt pꝛincipē.Aliq̄ñ dicit Auxiliatoꝛ ⁊ defenſoꝛ.Liui.dii deęqꝫ q̄ capitoliū ī colitis ſicci ne nr̄m militem ac pꝛęſidem ſinitis vexari ab inimicis.

Pꝛęſidiū ꝓpꝛie dꝛ pꝛęfectus aliq̄s cū parte militū q̄ ad cuſtodiā ⁊ defenſionē:arces vel ꝑſonę vel oppidi pꝛęſidet.Dictū pꝛęſidiū auctoꝛe Var.qꝛ ex̄ caſtra pꝛeſidebāt in loco aliquo quo tutioꝛ legio eſſet.Vñ ſępe legimus pꝛęſidiū annibalis captia tarento regio pulſum eſt.Cęſar.Eo opere facto pꝛęſidia diſponit:caſtella cōmunit quo facilius ſi ſe inuito trāſire conarent ꝓhibere poſſit.Iurecōſulti ti.de re militari.Qui relinquit p̄ſidiū:peccatū deſertionis īcurrit.Deſertoꝛ autē capite puniri ſolet q̄ꝫuis non oēs deſertoꝛes ſilr̄ puniendi ſint.Per tranſlationē v̄o oē auxiliū ⁊ ſalutis ꝓpugnaculū pꝛęſidiū dꝛ: quā vulgo munitionē dicere ſolemus.Auxiliū v̄o ab aduentu cū acceſſerint:ei cui adiumēto ſunt alienigenę.Subſidiuꝫ dictū a triariis qui in acie tertio oꝛdine extremis ſubſidio ponebant ꝙ ſubſidebant:ab eo ſubſidiū appellatū.Plau.Agite ſubſidete oēs q̄ſi ſolent triarii.Inde ſubſidiū ad īpetus hoſtium ſuſtinendos cū ſua nō poſſint vi obſiſtere mitti dꝛ vulgo.Succurſum dicimus.Cęſar de geſtis in Italia.Ad eum mittit niſi ſubſidiū ſibi ſum mittat:ſeſe diutius ſuſtinere nō poſſe.Multę tñ ſub tranſlationes ⁊ migrationes in alienuꝫ locū:vt cū inq̄t Cęſar:his difficultatibus due res erant ſubſidio:ſcientia atqꝫ v̄ſus militum.Sed nunc de pꝛopꝛietate loquimur.Suffragia eniꝫ in contionibus ⁊ declarandis magiſtratibus dicuntur.Opem ferre eſt pene deſtitutos iumento aliquo ſubeuare:ſicut ſuppetias ire ⁊ occurrere ſuppetias ē fere ſubſidio ire.Hircius de geſtis Cęſaris in aphꝛica.Elephantiſqꝫ turritis interpoſitiſqꝫ armatiſqꝫ ſuppetias ire contendit:⁊ paulopoſt.Labienus cum vniuerſo ęquitatu fugientibus ſuis ſuppetias occurrit.

Pꝛęſidiarius.a.um.quod paratur vt pꝛęſidio ſit.Col.lib.v.Et pꝛęſidiarii malleoli pꝛopagandi ſunt.

Pꝛęſertim.aduerbium ſignificat pꝛęcipuę hoc eſt ante alia.

Pꝛęſtes.itis.idem eſt quod pꝛęſes antiſtes:Nam antiqui ſic p̄ſtites dixerunt:vt nunc antiſtites.

Pꝛęſum.ante alios ſum:vt homo cęteris animātibus pꝛęeſt.i. ſuperat vel antecedit.Et pꝛęeſſe ſignificat pꝛęfectū eſſe.Sal. Et pꝛo cuiuſqꝫ opibus romę per totam vꝛbem vigilię haberentur:hiſqꝫ maioꝛes magiſtratus pꝛęeſſent.

Pꝛęſens a pꝛęſum fit ſicut a poſſum potens:abſum abſens:⁊ ꝓpꝛie ſignificat ꝙ nunc fit:vel ſine moꝛa.Aug.li.xi.ci.dei.Pꝛęſentia nuncupant ꝙ ita ea dicimus eſſe p̄ſenſibus:ſicut p̄oculis quę p̄ſto ſunt oculis.Virg.p̄ntēqꝫ viris intentant omnia moꝛtem.Amb.ad ſimplicia.Moyſes ille quo nemo deū vidit p̄ntioꝛ.Qñqꝫ pꝛęſens dicitur non qꝺ nunc fit:ſed qꝺ tūc fiebat.i.tempoꝛe illo tunc p̄ſenti.Ci.Ego incolumitati ciuiū pꝛimum ⁊ poſtea dignitati:ille p̄ſenti potius q̄ꝫ futurę dignitati conſulebat.De moꝛtuo loquitur.Ergo non nunc pꝛęſenti ſed tunc.Sic capit in pꝛęſens.in pꝛęſentia ⁊ in pꝛęſentiarū: quę ſignificant pꝛęſenti tempoꝛe:hoc eſt qꝺ vel pꝛęſens eſt: vel fuit:vel erit.Pꝛo tempoꝛe illo pꝛęſenti.Sal.Si cā peccādi in pꝛęſens minus ſuppetebat.Hoꝛ.Plęraqꝫ differat ⁊ pꝛęſens in tempus omittat:ideſt in ſuum tempus.Ter.in phoꝛ. Pꝛouiſum eſt ne in p̄ſentia hęc hinc abeat.Cęſar.Cęſar ſuos a pꝛęlio ꝯtinebat ac ſatis habebat in pꝛęſentia hoſtem rapinis pꝛohibere.Ci.li.ij.ad heren.In pꝛęſentiaruꝫ hoc interſerere non alienū fuit vt huius inſtantię garrulam diſciplinā contēneremus.Hiero.in leui.Septem diebus finitur conſecratio ſicut in pꝛęſentiarum factuꝫ eſt.Nam illud qꝺ Valla. li.iiij.inq̄t.In rem pꝛęſentem non tp̄s ſed locum ſignificare: vt apud Cice.lib.officio.Ut ſi cōſtitueris cuipiam te in rem pꝛęſentem eſſe venturum:ideſt ad locum de quo eſt controuerſia:hoc non fit ex vocabulo pꝛęſentem:ſed ex re quę pꝛo loco capitur pꝛęſentem v̄o ꝓpꝛie quę pꝛęſentatur ſiue ſita eſt in loco ipſo:vt cū de finibus agroꝛū controuerſia eſt.Vñ dꝛ vulgo.Super factum ipſum iuimus:ideſt ſuper rem ipſam de qua eſt controuerſia.Verum tamen in rem pꝛęſentem ꝑ loco ita accipi debere nō puto:vt etiam de re aliqua q̄ꝫ de loco non poſſit intelligi:vt cum de aliqua re in iudicio contenditur:ſi quis in rem ipſam pꝛęſentem:ideſt cum pꝛęſentatur ⁊ agitur coꝛam iudice aduocatus alicui nō venerit.Qñqꝫ pꝛęſens ſiḡt quodā mō pꝛęſtans ⁊ potens q̄ſi pꝛęſit.Et iꝺ p̄ſtās ſit:qꝛ ſtatim operet:p̄ſentius p̄ſtantius:p̄ſentiſſimū p̄ſtantiſſimū:vt apud Virg.Quo nō p̄ſentius vllū.Vñ p̄ſentiſſimuꝫ ꝑiculū p̄ſentiſſima medicina:p̄ſentiſſimū remediū:p̄ſentiſſimū venenū.i.potens ⁊ in pꝛimis efficax.Qꝺ ēt p̄ſentaneū vocat.Ply.li.xx.Idē podagris cū articuloꝝ moꝛbis decoctum aceto illinūt p̄ſentaneo remedio ſuſpirioſis ꝓdeſt pꝛeſenſqꝫ ꝙ ſtatī aut ſanat:aut occidit.Qñqꝫ p̄ſens ponit ꝓ foꝛti.Ter. in phoꝛ.Aīo virili pꝛęſentiqꝫ vt ſis para.Qñqꝫ pꝛo pꝛopitio:

q̄ñ is q̄ p̄ſens ē nobis ꝓpiciat̄ facile ſi īuocet̄: ⁊ citius q̄ȝ is q̄ p̄ſens nō ē. Uir. li. j. ge. ⁊ nos agreſtū p̄ñtia numina faūni. i. ꝓpicia quoꝝ p̄ñtia fauoꝛ ē. inq̄t. Ser. Terē. in phoꝛ. Non tu huc habeas pꝛęſentē deū. Ueteres pꝛęſente ꝓ p̄ñtibus dixerunt. Pompo. Qui apud foꝛū p̄ñte teſtibus mihi vendidit.

Preſentia. ę. Sal. Tū. M. T. conſul ſiue p̄ñtiam eius timens ſiue ira commotus: oꝛationem habuit luculentā atqȝ perutilē reip. quam poſtea ſcriptam edidit.

Preſento: as. q̄ſi p̄ſens factio. Quint. lib. xj. Fruſtra docemur ſi quicq̄d audiuimus p̄terfluat. ⁊ exemploꝝ legē rñſoꝝ dictorū bñq̄ȝ factoꝝ q̄ velut quaſdā copias q̄bus abūdare: quaſi in pꝛomptu ſꝑ hēre dȝ oꝛatoꝛ eadē illa vis nō p̄ñtat. Huius ꝯpoſitū ē rep̄ñto. qḋ ē rurſus p̄ñto: ⁊ īterdū ad mētē reuoco. Ci. Durioni. Dies pꝛomiſſoꝛum adeſt quem etiam repꝛęſentabo ſi adueneris.

Preſentaneus: a. um. qḋ ī p̄ſens ſubito fit. Lact. li. de ira dei. Di
cerā nō eē irā dei tpalē ſicut hoīs q̄ p̄ñtanea ꝯmotione feruescit. Sic p̄ñtaneū remediū quod ſtatim ſanat. de quo ſupꝛa.

Preſepe. is. pe. p. ⁊ p̄ſepiū ⁊ p̄ſepes. fę. gñis a p̄ſepio deducitur. Pla. Pręſepes mea ē. Uar. Cōtra illic laudabat̄ villa ſi habebat culinā ruſticā bonā p̄ſepes laxas. Pręſepe aūt ſtabulū dr̄ ī quo eq̄ muli ⁊ cętera aīalia ꝯtinent̄. Uirgi. Ignauos fucos pecus a p̄ſepibus arcēt. Idē Stabāt tercētū nitidi in p̄ſepibus altis. Pręſepe ēt q̄ñq̄ȝ lupanar dr̄. Cic. in piſo. Uerū audis in p̄ſepibus audis in ſtupꝛis: audis in cibo ⁊ vino: aut gulę. Hoꝛa. Scurra vagus nō q̄ certū p̄ſepe teneret. Pręſepiū v̄o locus in quo pabulū aīalibus poꝛrigit̄. Apul. li. vj. meta. Pręſepiū meū hoꝛdeo poſſiȝ repleri iubet: fenūq̄ȝ bactriano camedo ſufficiēs apponi. Col. ī ſtabulo ſint ampla p̄ſepia. Lignū v̄o ad qḋ equos capiſtris (ita enī ipſa loca dn̄r) religare ſolemus nō aliter q̄ȝ ad anſulā vel vicinū Uacerra noiat̄. Hier. ſermone ḋ v̄gīs aſſūptiōe: ⁊ p̄ſepe ⁊ p̄ſepiū vſurpauit p loco in quo pabulū aīalib⁹ p̄bet̄. Ad p̄ſepe inq̄t nato puero multitudinē angeloꝝ cātātē audiſti. Et paulo poſt. Cū eiſdē magis deū puerꝝ in p̄ſepio adoꝛaſti. Pręſepia numero pl̄i. ꝑua nubecula ī cęlo q̄ ī ea aſelli ſtabulari videant̄. Ply. Sūt ī ſigno cācri duę ſtellę ꝑuę aſelli appellatę: exiguū inter illas ſpatiū obtinente nubecula quā pꝛęſepia appellant: hęc cum celo ſereno apparere deſierit: atrox hyems ſequitur.

Pręſentio ante vel pꝛius ſentio. A quo p̄ñtiſco quo frequētius vtuntur auctoꝛes. Plau. in am. nunc ne legio p̄ñtiſcat clā illuc redeundum eſt mihi. Ter. in heau. Et ea gratia ſecū adduxiſſe ne id tu p̄ñtiſceres.

Pręſtino, as. pe. coꝛ. a pꝛe ⁊ ſtino: ſig̃t ꝑpero ꝑoꝛdino. Plaut. in epi. Ut ei pꝛęſtines argentum pꝛius q̄ȝ veniat filius.

Pręſentiſco. is. vide in dictione pꝛęſentio de quo modo.

Preſtituo pꝛius ſtatuo pꝛęſcribo pꝛędeſtino. Ouid. Dij ſūmū p̄ſtituere diē. Lac. lib. v. Alter ad pꝛęſtitutum tempus cū iam ſponſoꝛ eius diceretur p̄ñtiam ſui fecit.

Pręſto. as. p̄ſtiti. p̄ſtitū. ⁊ p̄ſtatum. Uñ ⁊ p̄ſtaturus ſig̃t multa. Nā cū actiuo iungit̄: ſig̃t excello ſuꝑo. Quītil. li. j. Pręſtat tñ ingenio alius aliū: q̄ñq̄ȝ nō expꝛimit̄ actiu⁹: ſed ſubintelligitur q̄ȝuis dtū̄s ēt poſſet ītelligi vt apḋ Sal. Primū oīuȝ qui vbiq̄ȝ ꝓbꝛo atq̄ȝ petulātia maxie p̄ſtabāt. Co. li. ij. Quāuis cādoꝛe p̄ſtet: pondere tñ vincit̄. Si dtū̄s ſubintelligat̄ ſignabit antecellere qḋ dtō ꝯſtruitur. Si actū̄s excellere. Ci. lib. j. off. Quoꝝ v̄o p̄res aut maioꝛes aliq̄ gloꝛia p̄ſtiterunt: hi ſtudent plerūq̄ȝ ī eodē gñe laudis excellere hic moꝛe ſuo verbū q̄ſi difficile p facile apuit: pꝛius p̄ſtiterūt ponens: poſtea excellere. Dtō. Ter. ī eu. homini hō qḋ p̄ſtat: q̄d. i. quātū p̄ſtat hͦ ē antecellit. Ci. in lęl. Nāq̄ȝ hͦ p̄ſtat amicitia ꝓpinquitati: q̄ ex pꝛopinquitate beniuolentia tolli pōt ex amicitia nō pōt. Sal. tñ vſuȝ abltō cēſeo. Oīs hoīes q̄ ſeſe ſtudēt p̄ſtare cęteris aīalibus. hic. n. p̄ſtare īterpꝛetoꝛ: p̄ſtatioꝛes redder̄. Et ideo abltō iūgit̄ q̄ñ ꝯparatiue ſtat. Illud aūt ī p̄mo off. Difficile eſt aūt cū p̄ſtare oīb⁹ cupiueris ſeruare eq̄tatē q̄ ē iuſtitię maxime ꝓpꝛia: p̄eſſe vel p̄ſidere ſig̃t. Ideo dtō nō abltō iūgit̄. Q̄ñq̄ȝ p̄ſtare ē ſatiſſacere ſeu cautionē dare. Et ē verbū iuriſcōſultoꝝ q̄ ſcribūt p̄ſtandū eē dolū p̄ſtandū noxā ⁊ alia cōſimilia Ci. li. iij. offi. Quicquid eſſet in p̄dio vitij id ſtatuerūt ſi venditoꝛ ſciret niſi nominatim dictū eēt p̄ſtare opoꝛtere: Q̄ñq̄ȝ cōcedere. Idē in eodē. Sin aūt nō oē dictū p̄ſtandū eſt qḋ dictum nō eſt. Id p̄ſtandū putas? Quandoq̄ȝ. Facere. Idē emptoꝛem indemnem pꝛeſtare opoꝛtet. Quādoq̄ȝ bñficiū dare. Ply. plura hic mihi p̄ſtitit q̄ȝ parentes. Q̄ñq̄ȝ cauere fugere timere. Idē Toꝛqua. Simus igit̄ ea mente quā ratio ⁊ veritas pꝛęſcribit: vt nihil inuita nobis p̄ſtandū p̄ter culpā putemus eaq̄ȝ cū careamus humana oīa placate ac moderate feramus. Q̄ñq̄ȝ re ipſa perficere ſiue perſoluere. Idē. Et q̄ñ p̄ſtitimus quod debuimus moderate quod euenit feramus. Lac. li. iiij. Homines malunt exempla q̄ȝ verba: q̄ loqui facile: p̄ſtare difficile. Quādoq̄ȝ Tribuē. Liui. li. vj. Pacē q̄ȝ nos p̄ſtimus eam a nobis petimus. Lactan. li. j. quid tales dij pꝛeſtare hominibus poſſunt. Q̄ñq̄ȝ exhibere reddere rep̄ñtare ⁊ tūc habet actiuū recipꝛocū. Ci. lentulo. Sed p̄ſtate eū q̄ mihi a teneris vt gręci dicunt vnguiculis es cognitus. Aliq̄ñ ēt ſine accuſatiuo recipꝛoco. Idē Ter. Neq̄ȝ legis īpꝛobiſſimę pęna deductus ē quo minus hoſpicij ⁊ amicitię ius officium q̄ȝ p̄ſtaret. In tertia v̄o perſona ſingulari ſig̃t melius ē. Sal. Quo vſq̄ȝ patiemini tādē o foꝛtiſſimi viri. Nōne emoꝛi ꝑ virtutē pꝛęſtat. quā hanc vitā miſerā atq̄ȝ inhoneſtam vbi alienę ſuperbę ludibꝛio fuerimus per dedecus admittere?

Pręſtantia: excellentia a p̄ſtans fit. Gel. lib. j. Scite ſubtiliterq̄ȝ rōtionatū pythagoꝛā phm̄ dicit in repienda modulandaq̄ȝ ſtatus longitudiniſq̄ȝ eius pꝛęſtantia.

Pꝛęſtabilis excellens. Gel. chilo p̄ſtabilis hō ſapię. Et p̄ſtabilis qui facile pꝛęſtat: hoc eſt donat ⁊ remittit: vt ē illud ꝓphicū. Quia benignus ⁊ miſericoꝛs eſt ⁊ pꝛęſtabilis ſupꝛa malicia. Item pꝛęſtabile quod pꝛęſtari poteſt.

Pręſto aduerbium vt puto loci: qḋ iungit̄ verbo ſum vel fui ⁊ aliq̄ñ Adſuȝ. Habetq̄ȝ eaſdē ſig̃atōes q̄s adſuȝ vt ſig̃et. p̄ñs ſuȝ p̄ſidio ſum faueo. Iuue. De p̄rio. Ci. ꝓ lege agraria. pub. Seruili⁹ tullus triple: decē vir dicit pōpeio ſaluteȝ Teuolo curare vt mihi ſūmopere p̄ſtoſis auxiliūq̄ȝ adducas: dū eos agros quos tuo laboꝛe cępiſti ego mea lege vēdaȝ De ſcḋo. Idē ꝓ Murę: Ius ciuilę didicit: multū vigilauit laboꝛauit multis p̄ſto fuit. Itē p̄ſto eē ſig̃t aduenire ſiue cōparere. Idē ad herē. Hirūdines ęſtiuo tp̄e p̄ſto ſūt hyeme pulſę recedūt.

Pręſter gñs ſerpētis venenatus q̄ alio noīe Diſpas dr̄ Uñ apḋ Ply. li. xx. Hęmoꝛroidū ⁊ pꝛęſterū Luca. Oꝛaq̄ȝ diſtēdens auidus ſpumantia pꝛęſter. Eſt ⁊ pꝛęſter ventus turbo dū ardentioꝛ ⁊ accenſus fuerit vniuerſa amburens ac pꝛoterens.

Pręſtoloꝛ. pe. coꝛ. ex p̄ ⁊ ſtoloꝛ. Stoloꝛ aūt a ſto deducit̄. Nā feſtus inq̄t. Pręſtolari is dr̄ qui ante ſtando ibi quo venturū excipere vult moꝛat̄ p̄ſtolari. Igitur ſig̃t manere expectare. Plau. dū eū domi p̄ſtoloꝛ adoleſcens aduenit Ci. li. ij. īuecti. dtō iunxit. Qui tibi ad foꝛū aureliū pꝛęſtolarent̄ Alias pꝛeſtolari ſig̃t p̄ſto eſſe vt inquit Do. ⁊ parere atq̄ȝ obſequi.

Pręſtringo ante ſtringo ſeu valde ſtringo. Lac. li. vij. Tu quorū peccata vel pōdere vel numero ꝑualuerīt p̄ſtringent̄ igni atq̄ȝ comburent̄. Interdū p̄ſtringere eſt claudere obtenebꝛare. Uerbū a p̄ſtigiatoꝛibus trāſlatū q̄ aciē oculoꝛum ſuis vafrамentis pꝛęſtringere cōſueuerūt. Uñ pꝛęſtigiū cuius inuētoꝛ fuit Mercurius. Cice. exiſtimat ſe gemmę nitoꝛe ⁊ auri ſplendoꝛe aſpectus omniū pꝛęſtringere. Interdū attingere. Idē de ſignis. Ignoſcite rei magnitudo me bꝛeuiter pꝛęſtringere atrocitatē criminis nō ſinit. Interdū Radere. Idem in phil. Cuius quidē poꝛtam capuę pęne pꝛęſtrinxiſti.

Pręſtigiatoꝛ dr̄ qui circū ad ſtantibus ita oculoꝛum aciem pꝛęſtringit: vt nō aduertant dolū. Qui ⁊ pꝛęſtrinctoꝛ vocat̄. Dr̄ ⁊ pꝛęſtigiatrix apud Plau. in am. Quidā pꝛeſtigiatoꝛ dici putant a ſtyge ⁊ tenebꝛis q̄ ita aciē oculoꝛū pꝛęſtringat vt res aliter videri faciant q̄ȝ ſint Uarro. a ſciam dici putat.

Pręſtrigię ſeu p̄ſtigię incantationes deluſiones: quę q̄ñ dexteritate alię appareant q̄ȝ re vera ſint illi qui eas faciunt dicuntur pꝛęſtigiatoꝛes. Hiero. Nolite potentiam dñi magoꝛum pꝛeſtigijs adęquari.

Pręſtruo. is. pꝛius oꝛdino edifico ve. Col. lib. j. Quippe ab imo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

p̃ſtructa valẽter reſiſtẽt ꝯ ea q̃ poſtmodũ ſuppoſita incũbẽt.

Preſideratio eſt cum maturior tempeſtas hiberna prepropero rigore improuiſo opprimitur.

Preſul.a p̃ſilio.is.fit qđ ē añ ſalio: ⁊ is appellef apud antiquos q̃ prim⁹ erat īter ſalios: martis ſacerdotes a ſaliendo dicti ī portandis ancylibus. Hinc Preſulatus pro ipſa dignitate.

Preſultor: qui ſaltantium choream ducit.

Preſulto:as.añ ſalto. Liui.li. vij. Si tu pmittis volo ego illi belluę oſtēdere qñ adeo ferox preſultat hoſtiuꝫ ſignis me ex ea familia ortum quę gallorum agmen ex rupe tarpeia deiecit.

Preſumo p̃ſumis prius ſumo. Ply.li.xxxvj. Theophraſtus auctor ē potores in certamine labēdi p̃ſumere farinā eius ſcilicet lapidis: p trāſlationē preſumere eſt tenere audere. Hier. Hāc garrula anus: hanc delirus ſenex: hanc ſophiſta verboſus: hanc vniuerſi preſumunt lacerant docent anteq̃ diſcāt.

Preſumptio ante ſũptio. Uñ apud rhetores p̃ſumptio dr cũ in aduerſarij cā vl' in iudicis opinione cõtrariũ nobis eē aut fore arbitramur p̃occupamus dicere ⁊ cũ ratione diſſoluere. Quīt.li.ix. Mire vo in cauſis valeat p̃ſumptio quę προληψις dr cũ id quod obijci põt occupamus quę p̃cipue p hoc imo conuenit. Ply. orator ad pauli ſimpl'r dixit. Ego beatiſſimum exiſtimo eũ q̃ bone ac mãſurę famę p̃ſumptione perfruitur: certuſq̃ poſteritatis cum futura gloria viuit.

Preſumptuoſus ⁊ p̃ſumptor in malā partē accipiũtur. Hiero. in p̃ſa.li. de natiuitate. Uirginis. Res q̃dē actu nõ difficilis: ſed piculo veritatis ad modũ p̃ſumptuoſa. Idē in plo. euāgelio. Sin aũt veritas eſt q̃renda de pluribus cur nõ ad grecā originē reuertentes ea q̃ vel a vitioſis interp̃tibus male edita vel a p̃ſumptoribus impitis emendata p̃uerſius: vel a librarijs dormitātib⁹ aut addita ſunt: aut mutata corrigim⁹.

Proſcurreſis pe.cor.adormio diceretur.

Preſidatus. Aug.li.v.cõ. ſuppetit amicorũ maiorũ copia vt nihil aliud feſtinemus vel p̃ſidatus dari põt ⁊ ducenda vxor.

Preſtino:as.pe.cor.emendo teneo. Plau. in epi. vt enī p̃ſtines argento priuſq̃ veniat filius.

Pretego.is.pe.cor.p̃uelo: ante tego. Lac.li.v. Tuni vitia ſua capillis ⁊ pallio: ⁊ qđ maxime ē velamētũ: diuitijs pretegebat.

Pretendo: antetendo. Leo papa. Non deſinit hoſtis antiquus deceptionis laqueos vbiq̃ pretendere. Quandoq̃ prefero. Uir.li.iiij. Ie. Fumoſq̃ manu pretende ſequaces. Aliq̃ p̃monſtro exhibeo. Lac.li.iij. Quid cõtēptus ille rerũ qui magnificis verbis pretendit? Lic. priuatorũ munus eſt ęquo ⁊ pari cũ ciuibus iure viuere: neq̃ ſummiſſuꝫ ⁊ abiectuꝫ neq̃ ſe efferentem pretendere. Quandoq̃ Pretexo. Uir.li.iij.ge. Riuos diducere nulla religio vetuit ſegeti pretendere ſepeꝫ. Lac.per.tranſlationē.li.iiij. dixit. Ne ſi fuiſſet alienigena iuxtam poſſent excuſationē de lege pretendere.i. allegare.

Pretento:as. prius tēto. Quint.li.iiij. Sed qđ in ingreſſu pcius ⁊ modeſtius pretenda eſt iudicis miſericordia.

Preter: p̃poſitio: q̃ cũ a p̃ deſcendat: ſcribit p ę diph. Et modo ſeparat: modo cõponit ſeparata vim excipiēdi habet: ⁊ ſemper actõ iungit: vt nullũ timeo p̃ter deũ. Aliquando ſig̃t vltra. Quint. Multa erant preter hęc quę obijci merito potuiſſent. Ply.li.x. Preter hoīeꝫ ſomniare equos canes boues pecora capris palam eſt. Aliquando ſig̃t ante Li. in ver. Preter oculos ſoli ferebant. Aliq̃ Sine. Salu. Preter reruꝫ capitaliũ condemnatis. Aliq̃ cõtra. Ter. in an. Preter ciuiuꝫ morē atq̃ legē. Cõpoſita vo plerunq̃ ſig̃t vltra. Et componitur cum dictione incipiente ab f vt p̃terfluo e vt pretereo g vt pretergradior m vt pretermitto u vt preteruolo.

Preter ſpem ſig̃t ex inſpato. Sic preter opinionē ex inopinato: vel contra ſpem ſeu contra opinionem.

Preterea: aduerbiũ deductũ a p̃ter: ſig̃t vltra ea q̃ dicta ſũt. Et interdũ habet in pronomē tam ſingularis q̃ pluralis numeri incluſum. De ſingulari. Uir. Si duo p̃terea tales idea tuliſſet terra viros.i. p̃ter eum.ſ. eneam. De plurimi. Li. lentulo. Preterea quidē de cõſularibus nenum poſſum erga te eſſe teſtis.i. p̃ter eos. Et non ſolum preter eum vel eos: ſed etiaꝫ te. vt te doctũ exiſtimo p̃terea neminem. i. preter te. Preter me: vt mihi credis p̃terea: nemum. Eodē mõ p̃ter nos: p̃ter vos. p̃ter illos. Et preterea quãdoq̃ ponit pro poſtea. Uir. Preterea haud ſupplex aris imponit honores.

Preterq̃ tota vna dictio ſemper requirit precedētē caſum: q̃ idē verbũ ſubintelligit: vt nemo: id dixit p̃terq̃ Lice. Nullius id inter eſt p̃terq̃ patris. Nulli id placuit p̃terq̃ Ceſari. Neminē p̃terq̃ p̃torē timeo. O vos oēs preterq̃ plato legite. A nemine preterq̃ a Socrate didici. Sig̃t ẽt al'r q̃. Liui. li.j. Uocata ad conciliũ multitudine quę coaleſcere in populi vnius corpus nulla re preterq̃ legibus poterat iura dedit.

Preterq̃ ꝙ ſig̃t niſi. Ply. Omnia nobis ex voto ſucceſſerunt preterq̃ ꝙ in itinere defunctam matrem audiuimus. Sunt qui putent eſſe vnam tñ dictionem.

Preterq̃: ſig̃t īſup p̃terea. Ply.li.xxiij. Preterq̃ ſerpētiũ ictus

Preter propter tota vna dictio: ſig̃t preterq̃ propter hoc eſt p̃ter aliam cauſam quã propter eam de qua loquimur: vt p̃ter propter vitam viuitur: hoc eſt propter aliã cãm viuitur quã vt viuat: vt puer propter laudem. vel propter gloriam. Ennius. Imus huc hinc illuc cũ illuc ventũ eſt ire illic libꝫ in certe errat aĩus preterpropter vitam viuitur.

Pretereo: is. iui. ⁊ preterij. preteritũ ſig̃t vltra eo. Ter. in eu. Dũ hęc reputo imprudens villã preterij. Unde tempus preteritum qđ iam nõ eſt: ſed vltra viuit. Et preteriti dicuntur extincti. Proper. Fas eſt preteritos ſemper amare viros. Itē preteriti dñr qui in petitione magiſtratuũ repulſam habuerunt vt ſępe apud Ciceronem inueniens.

Preterbito p̃terbitas p.cor. frequẽtatiuũ ſig̃t frequẽter. eo. Interponit b q̃ſi p̃terito p̃teritas. Pla. i epiſto. Caue p̃terbites vllas ędes q̃n roges ſenex h̃ vbi habitat piphanes platem⁹.

Pretermitto: intactũ relinquo. Lac.li. v. Mirum ꝙ Apuleiuꝫ pretermiſit cuius ſolent ⁊ multa: ⁊ mira memorari.

Preteruebo: vltra vebo. Aug. preteruectus omnem nullam.

Preteruolo preteruolas penul. corre. celeriter pretereo. Lactã. lib.ij. Quã calide periculum preteruolauit. Proprie tamen preteruolare ſignificat vltra volare.

Pretexo: xis. p̃us texo. prius facio ſeu p̃us ordino: vt Ciceronis exēplũ a Priſciano platuꝫ indicat. Sic oia quę fiunt: quęq̃ agunt leuioribus principijs natura ipſaꝫ pretexuit. Aliq̃ ponitur p contego abſcondo ⁊ quaſi aliud q̃ ſit oſtendo. vnde.

Pretextuꝫ dr illud velamentũ quo moueri aliquis videtur ad aliquid agendũ: cuꝫ tamen alia cauſa moueretur. Sueto. de Ceſa. Et pretextum quidem illi ciuilium armorum hoc fuit cauſas autem alias fuiſſe opinantur. Uirgi. Non tamen annua nouis pretexere funera ſacris germanam credit.

Pretexta toga. genus veſtimenti oblongum ac talare qđ ſupra tunicas honorari quiq̃ ſumũt Dicta ꝙ ei purpura p̃texebat Hęc vna cũ bulla in vſuꝫ puerorũ nobiliũ vſurpabat. Uñ p̃textati dicebant qui nondũ.xvij. annos p̃terierãt: a pretexta quã induebant. Et hac depoſita accipiebãt togã virilē cum ad annũ.xvij. peruenissent: tanq̃ nõ pueriliter ſed viriliter vita eēt peragenda. Nã pueri exiſtimabantur qui minores eſſent annis ſeptēdecim. vñ Ulp. ait pueritiã duntaxat annis xvij. qui eos nõ in totũ cõpleuit phibet poſtulare. Li. Ego aũt a patre ita erã deduct⁹ ad ſcęuolã ſumpta virili toga: vt quo ad poſſeꝫ ⁊ liceret a ſenis latē nũq̃ diſcederē. Sene. li.j. epi. Tenes vtiq̃ memoria quãtũ ſenſeris grandiũ cũ pretexta poſita ſumpſiſti virilē togã. Ideo aũt ingenuis pueris attributã exiſtimant togã pretextã: vt ex purpurę rubore ingenuitatis rubore regerent Lege Macro.li.j. ſatur. Uñ olim Papirius cognominat⁹ ē p̃textatus ob tacēdi loquēdiq̃ in p̃texta ętate prudētiã. Id poſtea cognomē ī oēm ei⁹ familiã trãſlatũ fuit. Erat ⁊ p̃texta geſtamen magiſtratuũ ⁊ regum. Hac Tul. Hoſtili⁹ p̃m⁹ vſus ē vt inq̃t. Ply. q̃ debellatis etruſcis ſellã curulem lictores ⁊ togã pictã atq̃ p̃textã q̃ īſignia magiſtratuũ etruſcorũ erãt romã trãſtulit. Sꝫ poſtea Tarquinius Demarati. filius cũ d ſabinis egiſſet triũphũ: qm̃ eo bello filius eius annos. xiiij. natus hoſtē manu pcuſſerat: ⁊ p cõcione illũ laudauit ⁊ p̃texta ac bulla aurea donauit inſignēs puerum ſupra annos fortem premijs virilitatis ⁊ honoris.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pretexte igit̄ ⁊ bulle geſtande mos a Priſci. Tarq̄nij filio deductus ē. Sūt tñ q̄ tradūt eūdē priſcū cū ſtatū ciuitatis ordinaret inſtituiſſe: vt patriciorum filij bulla aurea vterent̄: ⁊ togā que purpura p̄texit̄ his tantū quorū patres ciuilez magiſtratū geſſiſſent: ceteris p̄textā tantū indulſiſſe. vſqꝫ ad eos quorū parētes ſtipēdia iuſta meruiſſent. Fuit ⁊ in vſu p̄texta pulla q̄ nulli alij licebat vti niſi ei q̄ funus faciebāt. Pretexte ēt fabule dicte ſūt a p̄texta. Hor. Vel q̄ p̄textas: vel q̄ docuere togatas. In his imperator negocia agebāt̄ ⁊ publica. Reſqꝫ romani. vel duces īducebant̄ pſonarū dignitate pene tragedijs ſiles: dicte p̄texte: ꝙ in his fere regū aut magiſtratuū acta cōprehendunt̄ q̄ pncipio pretexta toga vtebantur.

Pretextatum ſermonē veteres obſcenum appellauerunt: ab eo qḋ p̄textatis ne fas ſit obſceno verbo vti: vel vt quidā aiunt ꝙ nubētinus depoſitis p̄textis a multitudine puerorū obſcena clamentur. Sue. in veſpa. Erat enī dicacitatis plurime: ⁊ ſic ſcurrilis ac ſordide: vt ne p̄textatis q̄dē verbis abſtineret Sic Macro. li. ij. ſatur. Hec nobis ſit l̄rata letitia: ⁊ docta cauillatio vicē planipedis ⁊ ſubulonis īpudica ⁊ p̄textata verba iacientis. Sic pretextatis mores dicuntur a ſatyrico poeta.

Pretor: oīs magiſtratus appellabat̄ cui parerūt exercitus. Vñ imperatores p̄tores q̄nqꝫ vocant̄. Cice. ad heren. Epaminūdas thebanorū imperator ei qui ſibi ex lege ſucceſſerat pretori exercitū nō tradidit. Vbi Victorin⁹. Notare debemus omnes magiſtratus pretores appellatos. Sed patres quo tēpore. L. Seſtius primus ex plebe cōſul creatus. Fuſiuz Camillū primū p̄torē vrbanū q̄ vis in vrbe diceret creauerunt. Mox vnico p̄tore nō ſufficiente: ꝙ multi peregrini in ciuitatē venirēt alius creatus ē peregrinus: eo ꝙ plerūqꝫ inter peregrinos ius dicebat. Capta deinde ſardinia alijſqꝫ prouincijs: totidē p̄tores quot ꝓuincie in ditione venerāt creati ſūt: ꝑtim q̄ vrbanis rebus: ꝑtim q̄ prouincialib⁹ p̄eſſent. Dictus p̄tor vt Liui. innuit a p̄eſſendo: vt Var. a p̄eundo: q̄ſi preitor ꝙ p̄iret iure ⁊ exercitu. Et Liui. li. v ſcribit primum p̄torē ex p̄ribus qui ius in vrbe diceret creatū fuiſſe penes quē magiſtratū omnis publici priuatiqꝫ iuris poteſtas: vt ⁊ nouum ius cōdere ⁊ vetera abrogare facultas eſſet. Idqꝫ ob magiſtratus honorē ius honorariū appellatū eſt cuz tamen regia illa eſſent inſignia: vt apparatu conſulibus pene par videretur creatus cum conſules auocarentur bellis finitimis: nec eſſet qui in ciuitate ius diceret. Eius dignitas pretura dicit̄.

Pretorius vir q̄ preturā geſſit. Cicer. ꝓ plancio. Cedat ꝯſulari generi pretoriū: nec contendat cum pretorio equeſter locus.

Pretorius: a. um. qḋ ē p̄toris: ſeu qḋ ad p̄torē ꝑtinet: vt p̄toriū ius: p̄toria cohors: q̄ a p̄tore nō diſcedebat. Scipio enī africanus primus fortiſſimū queqꝫ delegit q̄ ab eo in bello non diſcederet: ⁊ certo munere militie vacaret: ⁊ ſeſquiplex ſtipēdiū acciperet. Pretoria vō porta dr̄ q̄ exercit⁹ i p̄liū educit̄: q2 initio p̄tores erāt qui nūc conſules. ⁊ bibella adminiſtrabāt

Pretoriū: domus in qua p̄tor habitat: ſiue dux: q2 vt dictuz eſt oīs magiſtratus cui pareret exercitus p̄tor dictus eſt. Liui. lib. iij. Quercus ingens arbor p̄torio īminebat: cuius vmbra opaca ſedes erat. Hoc alio noīe a Quint. dicitur Auguſtale. Ponit̄ ēt ꝓ magnifica ⁊ ampla domo in agro ⁊ ruri extructa in q̄ edificia pecunias ingentes effundebāt Sue. de Cali. In extructionibus p̄toriuz atqꝫ villarū oī poſt habita rōne: nihil tā efficere ꝯcupiſcebat q̄ꝫ qḋ effici poſſe negaret̄. Palla. li. j. Ipſius p̄torij ſitus loco aliquaten⁹ erectiore ⁊ ſicciore propter iniuriā fundamentorū: ⁊ vt leto fruatur aſpectu.

Pretorianus: q̄ apud p̄torem ſeu in p̄torio verſat̄. Ci. ꝓ Celio. Nemini vnqꝫ p̄ñti pretoriani maiores honores habuerunt quam. M. Celio. Et p̄toriani milites honoratiores erant q̄ rome habebant caſtra q̄ p̄toria dicebātur. Ex p̄toriano exercitu. Otho factus eſt imperator.

Preualeo p̄uales pe. cor. antecello: ⁊ quaſi in maiori precio ſuz vel melior ſum. Ply. Vtreqꝫ in p̄tio ſūt: ſed tñ p̄ualent margarite. Et li. x. Vulturū preualent nigri. Aliqñ p̄ualere ſigt̄ potentiorē ſeu robuſtiorē eſſe. Hier. lib. ij. R. Noluit autem Amnō. acquieſcere ſed preualens viribus oppreſſit eam.

Preuaricor: pe. cor. ex pre ⁊ varicor: q̄ꝫuis ⁊ diuarico dicat̄. Varicari aūt a varicibus q̄ teſte. Nonio ſunt vene in ſuris inflexe ⁊ obtorte p̄uaricari vero eſt a recto diſcedere. Ply. li. viij. Arator niſi incuruus p̄uaricat̄. Hinc p̄uaricator: a varicādo hoc eſt tranſgrediendo dictus ē q̄ ab officij ſui p̄ſcripto deflectit atqꝫ aberrat. Ply. Iunior. Alioq̄n p̄uaricatio eſt tranſire dicenda. Preuaricatio ēt curſim ⁊ breuiter attingere que ſūt īculcāda infigēda repetēda. Martianus Iurcō. Preuaricatorē fuiſſe ſcribit eū q̄ colluderet cū reo ⁊ trāſlatitio munere accuſandi defungeret̄ eo ꝙ ꝓprias q̄dē ꝓbationes diſſimulares: falſas vō excuſatiōes admitteret. Ci. ꝓ Cluentio. vt p̄uaricaret̄: iā id quoqꝫ ad corrūpēdū iudiciū ꝑtinet. Vlp. ſcribit p̄uaricatorē eē q̄ aduerſam ꝑtē adiuuat ꝓdita cā ſua allegatqꝫ labeonē q̄ h̄ nomē a varia certatione tractū ſenſit.

Preueho me prius duco. Li. li. ix. Sed eq̄tes romani p̄uecti per obliqua campi cū ſe fugientibus obtuliſſent.

Preuelo p̄uelas pe. pro. prius operio. Claudi. lib. ij. de. rap. Et ſparſos religant crines vultibus addunt flamea ſolicitū preuelatura pudorem.

Preuello: is. per duplex ll ante vello.

Preuenio: ante venio anticipio. Ambro. Iam ab alio amatore preuenta ſum.

Preuerto: ⁊ p̄uertor: depo. ſigt̄ p̄tereo p̄cedo. Vir. Volucremqꝫ fuga p̄uertit̄ hebrū. Item anteuerto: vel antepono. Plau. in am. Illuc redeundum eſt mihi ne me vxorē: p̄uertiſſe dicant p̄ rep. Itē Reuoco. Idem in eadem. Flebilis p̄uertitur metus accurro vt ſciam quid velit.

Preuideo anteuideo. Ply. id nos futurum preuideramus. Hic preuidentia q̄ duplex eſt. Aut enī animo: aut oculis preuidemus Prouideo eſt quaſi Caueo.

Preuius: q̄ p̄eūdo viam monſtrat. Leo papa. Sequuntur tres viri ſupni luminis ducatum ⁊ preuij fulgoris indicium intēta contemplatione comitantes.

Pragma: atis. latine actio ſeu negocium dr̄. Inde pragmaticus negociator vel forēſis: iuris interp̄s: oratoris miniſter q̄ i foro ac iudicijs verſans lites dirimit. Iuue. Iñ cadunt ꝑtes in federa pragmaticorū: hoc eſt a iudicio diſcedunt ⁊ litem arbitrio forenſium aduocatorū ſeu ꝓcuratorū dirimendā permittūt. Ci. li. j. de ora. Itaqꝫ nō vt apud grecos infimi hoīes mercedula adducti miniſtros ſe ꝓbēt in iudicijs oratoribus hi qui apud illos pragmatici vocantur.

Pragmatica ſanctio dicta eſt ꝙ ꝑ eū a ſup̄mo atqꝫ ordinario iudice diſcedatur ⁊ oīa pragmaticorum arbitrio terminentur.

Praxis. grece latine terminatio dicitur vel actio.

Prandiū: ab edēdo dr̄ q̄ſi ꝑdiū: cibus q̄ añ meridiē ſumit̄. Vl dr̄ q̄ſi ꝑandiū: q2 debem⁹ accipe qḋ ꝑatū ē Cui⁹ diminutiuū eſt prandiolū: ſiue prandiculū quod Ientaculū appellatur.

Prandeo: es. prandi ⁊ pranſus ſum. Pla. in Mene. Prandi et potaui: ſcortumqꝫ accubui. Pranſos veteres vocabant non ſolum q̄ ediſſent ſed ēt q̄bus nihil deeſſet. Var. Pranſuz te ac paratum eſſe oportere.

Pranſito: as. pe. cor. frequentatiuuz. qḋ Plau. in am. cū actō cōſtruxit. Neqꝫ hoīes inq̄t q̄ polentam pranſitant.

Praſinus: pen. cor. color viridis ad ſimilitudinem porri. Nam ϖρασον. latine porrum dr̄. Hinc veſtes e viridi lana praſina dr̄. Mar. De noſtra praſina ſyntheſis empta toga. Pla. Praſina coccina tyria focale ſocos monilia amiſit.

Praſius: gemma quedam e viridiantium genere.

Pratum: eſt in quo ad fructum ꝑcipiendū falce dūtaxat opus ē ex eo dictū ꝙ ſine ope ꝑatū ſit ad fructū faciendū. Col. lib. ij. Prato veteres romani primas in agricolatione tribuerunt ꝑtes nomē quoqꝫ indiderūt: ab eo ꝙ ꝓtinus eēt paratū nec magnū laborē deſideraret. Prata etiā dr̄ q̄ nunc viridia vt plurimū buxo ⁊ lauro frequētata. Hic Pratēſis ⁊ hoc pratēſe qḋ eſt ex prato. Col. li. vij. Eoſqꝫ nemo dubitat q̄n optimi ſint vitia i falcem ligata ⁊ circula Itēqꝫ pratenſe fenum.

Prauus. a. um. qḋ nō ē rectū: vt erunt praua īdirecta: ⁊ aſpera i vias planas. Trāſfert̄ ēt ad aīuz vt cū dicimus praui mores.

Praxaſpes: nobilis pſa qui Smerdim Cambyſe fratrem iuſſu

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

regis occidit: vt ait Hier.

Praxiteles pe.coꝛ.nomen Statuarij qui marmoꝛũ nobilis ſcul ptoꝛ fuit. Sculpſit inter cętera. Venerẽ Gnidi q̃ in toto oꝛbe precipua habita ẽ. Multiq; vt eã viderent Gnidũ ſunt ꝓfecti De hoc Prop. Praxitelem parius vindicat arte lapis.

Pręcoꝛ: aris: cũ accuſatiuo ſigt oro. Hiero. li. iij. Re. Nũc vnam petitionẽ precoꝛ a te. Iũctum vo cũ datiuo: idez eſt qḋ opto alicui bonã vel malã foꝛtunã. Quint. Et oĩa ſoluẽtibus bene pręcemur. Huius cõpoſita ſunt. Deprecoꝛ. de quo ſupꝛa. Im precoꝛ. pe. coꝛ. Quod in bonaz ⁊ in malã partẽ accipit. Quĩt. Non imprecamur debilitates naufragia moꝛbos. Hiero. in Gñ. Dimiſerunt igit eã ⁊ nutricẽ illius ſeriumq; habꝛaam et comites eius imprecantes ꝓſpera ſoꝛoꝛi ſuę. Idẽ ad Pãma. Cui multos imprecamur annos vt hęreſeos rediuiua plantaria ꝑ illius ſtudium arefacta moꝛiant. Idẽ cõtra Heluι. ꝓ oꝛo tantũ poſuit: cum inquit. Deus pater eſt imprecandus.

Pręcariũ eſt qḋ precibus petenti vtendũ concedit tam diu quã diu is qui cõceſſit patit. In hanc ſñiam dictum ẽ a Seneca hoĩem eẽ p̃carij ſpiritus. Et apud Curtiũ ait Alexãder Mo ri p̃ſtat q̃ p̃cario impatoꝛ eſſe. Idẽ. Sed p̃cariũ ſpernebatur imperiũ. Vbi p̃cariũ imperiũ dicit id qḋ tã diu obtinet quã diu q̃ cõceſſere ꝑmittũt. Precario noĩe ipſa terminatione datiui ꝓ aduerbio accipit. Ter. in eu. Seu vi: ſeu clã: ſeu pręcario. Paul. Pręcario habere videt q̃ poſſeſſionẽ coꝛpoꝛis vl' iuris adeptus ex hac ſolũmodo cã q̃ adhibuit p̃ces ⁊ ĩpetrauit q̃ ſibi poſſidẽ aut vti liceat: veluti ſi me precario rogaueris ꝑ fundũ meũ ire vel agere tibi liceat: vel vt in tectuz meũ ſtillicidium vel tignum in parietem immiſſum habeas.

Pręciũ: qḋ datur ꝓ re empta. Hinc Precioſus. a. um. qḋ ẽ multi p̃cij. Ci. li. iij. off. Quęrit ſi ĩ mari iactura faciẽda ſit equi ne precioſi potius iacturã faciat an ſerui vilis. Precioſioꝛ: maioꝛis p̃tij. Plau. Et alij p̃cioſioꝛes: alij vilioꝛes habeant ędes

Pręmo: is. ſſi. ſſum. ꝓpꝛie calco: ⁊ innitoꝛ alicui rei cum pondere. Vir. Et ſpirantia cogere preſſis mella fauis. Idẽ li. ij. Veluti qui ſentibus anguem pꝛeſſit humi nitens. Quãdoq; pꝛemere ſignificat ſtringere. Hiero. in ꝓlo. Iob. Vt ſi velis anguillã aut murenulã ſtrictis tenere manibus. Quãto foꝛtius pꝛeſſeris tanto citius elabitur. Quandoq; Firmare. Idez in Paulo. Quo cognito gradũ pręſſit Antonius. quandoq; vexare Vir. Numina nulla pꝛemunt moꝛtali vrgemur ab hoſte: Quandoq; effodere. Idẽ. Sulcũq; ſibi p̃mat ipſa carina Quandoq; inſequi inſiſtere: vt hac fugerent grai pꝛemeret troiana iuuentus: quandoq; vrgere: vt Ingentẽ clamoꝛe p̃mes ad rętia ceruũ. Quãdoq; occultare vt Spez vultu ſimulat pręmit altũ coꝛde doloꝛẽ. qñq; expellere. Var. Inuitãq; pręſſit ab ędibus. Qñq; cohibere. Vir. Imperio pꝛemit: ac vinclis carcere fręnat. Qñq; claudere. Idẽ Preſſiq; oculos ac vulnera laui. Qñq; vitare. Var. Qui totiẽs villici tui vxorẽ abſente p̃ſſiſti viro. Qñq; remouere excitare. Vir. Et ruris opaci falce pꝛemes vmbrã. Qñq; vaſtare: vt Pelago pꝛemit arua ſonanti. Qñq; occidere. Idẽ. Armigerãq; domi p̃mit. Quãdo demergere infodere. Idẽ. Quod ſupeſt quęcunq; pꝛemes virgultat per agros ſpge fimo pingui. Huius cõpoſita ſunt Compꝛimo. Depꝛimo. Expꝛimo. Oppꝛimo. Impꝛimo. Repꝛimo ⁊ ſuppꝛimo quę hñt penul. coꝛ.

Preſſo. as. frequentatiuũ. Vir. Preſſabimus vbera. palmis.

Preſſus. a. um. qḋ ẽ ſubtile. Cic. ĩ hoꝛ. Quis te ãt ẽ aut fuit vnq̃ imꝑtiendis rebus: ĩ diffiniẽdis ⁊ explicãdis ſentẽtijs p̃ſſioꝛ. Aliqñ d̃r honuſtũ grauatũ. Vir. li. j. Ge. Ceu preſſę cũ iaz poꝛtum tetigere carinę. Pręter hęc. ea ſignificat quę pꝛemo.

Preſſus. us. ipſa pꝛeſſio. Ci. li. iij. de oꝛa. Valeriũ ſoꝛanũ lenitate faucis: atq; in ipſo vocis pꝛeſſu ⁊ ſono facile vincat.

Preſſura. idem quod pꝛeſſus. Aug. Stipantur parietes pꝛeſſuris ſe vrgent pꝛope: ſe ſuffocãt multitudine. ꝑ trãſlationẽ capitur ꝓ vexatione: vt in eu. Et in terris pꝛeſſura gentium.

Prepõ πρέπον. latine: ꝑſona. vel decoꝛ d̃r. Amb. Decoꝛ aũt in noſtris ſcripturis p̃mo conſtitui loco qḋ gręce pꝛepon d̃r.

Preſbyter gręce: latine dicitur ſenioꝛ.

Pretides pꝛeti filię carminib⁹ poetarũ celebꝛatę. hę cum furoꝛe agitarent: ſanatę helleboꝛo a Melãpode ꝓhibent. a. cuius noĩe vnum hellebori genus appelletur Melampodion.

Priamus. pen. coꝛ. Laomedontis troianoꝛũ regis filius. ἀπὸ τοῦ πρίασθαι quod ſignificat emere. Nam cum hercules laomedontem occidiſſet pꝛiamum redemptum a vicinis hoſtibus in paterno regno locauit.

Priapus. pe. ꝓ. deus hoꝛtoꝛũ creditus ẽ. ⁊ liberi patri ac nymphę ſeu Veneris filius: q̃ vinũ venerẽ cõmouet. Hic ⁊ Lãpſacenus dictus eſt a Lampſaco helleſponti oppido.

Priapiſmus moꝛbus eſt cum genitales partes in ſolam longitudinem pꝛotenduntur: ⁊ in circulum tumeſcunt ſine veneris appetitu. Aiunt quidam pꝛiapiſmũ eſſe vuluę: ſicut membꝛi virilis tentiginem.

Priene vrbs maritima: vt inq̃t Stra. q̃ ĩuectu Męandri fluminis ĩter ipſaz miletũq; labentis mediterranea facta eſt.

Pridem. aduerbiũ tẽpoꝛis quaſi pꝛius die. ſignificat ꝑuo tẽpoꝛe pꝛius. Ply. li. xvij. Ipſi vo pꝛidẽ vidimus ea oĩa pꝛęter pubertatẽ in filio Coꝛnelij taciti equitis romani. Aliqñ lõgo tẽpoꝛe pꝛius Apul. Quod pꝛidem plato affirmauerat. Eiuſdez ſignificationis ſunt. Iampꝛidẽ. Dudũ: iamdudũ: nuper: iam diu. Qui ſi cũ pꝛidẽ aut dudũ addamus. non: vel q̃: vel ita ſignificat ſemꝑ multo tẽpoꝛe ante. Ply. li. v. Medica nõ pꝛidem venit in italiam. i. non multo tempoꝛe ante. Ci. pꝛo Roſcio. Quam pꝛidem Fanni nomen detuliſti: hoc eſt quã multo tempoꝛe ante. Ter. in heau. Huc euaſit quam pꝛidez pater mihi ⁊ mater moꝛtui eſſent. i. quam tempoꝛis pꝛeiuit. Ci. in bꝛuto. Noſtra autem ciuitate nõ ita pꝛidem dominatu regio liberate. i. non multo tempoꝛe ante.

Pridie ⁊ pꝛidianus. Vide in dictione poſtridie.

Prioꝛ. nomen cõparatiuũ qḋ non ſolum ad duo ſed etiã ad plures referri poteſt. Gel. li. xiiij. Quotiẽſq; vſu veniſſet: vt oẽs iſti magiſtratus eodẽ tẽpoꝛe romę eſſent qui eoꝛũ pꝛioꝛ alijs eſſet: ei potiſſimus ſenatus conſulendi ius fuiſſe. Apul. lib. ij. flo. Vt hippias e numero ſophiſtarum eſt artium multitudine pꝛioꝛ omnibus eloquentia nulli ſecundus.

Primus qñq; ad numerũ ſeu oꝛdinẽ refertur: vt pꝛimus ſecundus tertius. Qñq; d̃r pꝛinceps: ſicut ⁊ pꝛinceps ponit ꝓ pꝛimo. Vir. Prima qḋ ad troiã. pꝛo charis geſſerat argis. Qñq; capitur pꝛo optimo. ſicut ⁊ pꝛioꝛ ꝓ melioꝛe. Idẽ Primos iuuenũ tot miſerit hoꝛco. Qñq; pꝛo pręcipuo. Idẽ quantos pꝛimus patiare laboꝛes Qñq; pꝛo eo ante quem nullus eſt. Idẽ. Hic mihi reſponſum pꝛimus dedit ille petẽti. Fit autez pꝛimus a pꝛidem. abiecta dem. ⁊ accepta mus. ſicut pꝛioꝛ accepta oꝛ. Hinc fiunt aduerbia: Pꝛimo. pꝛimę. appꝛime. pꝛimum pꝛimitus pꝛimiter. ⁊ impꝛimis. ⁊ pꝛincipio.

Primũ. aduerbiũ. a quo fiũt cõpoſita. Quãpꝛimũ: ⁊ vt pꝛimuz.

Primulus: penultima coꝛ. diminutiuum eſt. a pꝛimus.

Primarius. ria. rium. qḋ aliũde nõ h̃z oꝛiginẽ. Pꝛimari⁹ lapis. q̃ pꝛimus ẽt aliquo ędificij fundamento ponit. Primarij ciues: qui pꝛimi ſunt. in ciuitate qui etiam pꝛimates dicuntur.

Primates dicti ſunt qui ⁊ ſumates ſiue oppꝛimates. qui ſunt p̃mi in ciuitate.

Primoꝛes: ſummę quęq; res. Lucil. Cũ gallus gallinaceus digitos pꝛimoꝛeſq; erigit vngues. Hic pꝛimoꝛes pꝛo optimatibus. Sue. Scripta famoſa: vulgoq; edita q̃b⁹ pꝛimoꝛes viri ac fęminę notabãt aboleuit. Et p̃moꝛes: dẽtes q̃ p̃mi parent.

Primęrus. a. um. qḋ ẽ p̃mę ętatis: ſic grãdęu⁹ grãdioꝛis ętatis.

Primitiuus. a. um. quod aliunde non habet oꝛiginez ſiue quod per ſe inuẽtum eſt. Vnde ⁊ pꝛimitiua verba quę per ſe inuẽta ſunt: nec aliunde deriuantur.

Primigenius. a. um. idẽ qḋ pꝛimitiuus. Et ꝓpꝛie p̃migenia dicũr ſemina q̃ dedit natura quẽ. Cic. pꝛima naturę. Et gręci. τὰ πρῶτα φύσεως appellãt. In his numerãt ĩcolumitatẽ cõſeruationẽq; oĩuz partium valitudinẽ ſenſus ĩtegros: doloꝛis vacuitatẽ: vires pulchꝛitudinẽ cęteraq; hmõi. Et verba vocant p̃migenia vt lego ſcribo q̃ nõ ſunt ab alio verbo ſed ſuas habent radices. Itẽ pꝛimigenius ſulcus d̃r qui in cõdẽda noua vrbe tauro ⁊ vacca deſignatõnis cauſa impꝛimũt.

Primigeni fętus ipſi pꝛimogeniti. Vnde apud Lucre. Coboꝛ

[illegible]

tus ꝛ dies mundi primigenus.

Primogenitus inqt Hier. ꝯtra Helui. ē q̄ apit vuluā ꝛ ante quē nullus ē genitus. nominis quē frater poſt genitus ſubſequitur. Et oīs vnigenitus ē primogenit⁹. Alioquin ſi nō primo genitus niſi is tm̄ quē ſequūtur fratres tā diu ſacerdotibus primogenita nō debent̄ q̄diu ꝛ alia fuerūt ꝓcreata ne forte partu nō ſequēte vnigenitus ſit ꝛ nō primogenitus. Eſt igit̄ primogenit⁹ nō poſt quē alij: ſed ante quē nullus ē genitus.

Primanus tribunus erat qui primę legioni tributuꝫ ſcribebat. ſicut ſedeamus qui ſecundę tertianus qui tertię.

Primiparę. pe. cor. dicuntur pentes quę primo peperunt.

Primitiū qd̄ in aliqua re primū ꝛ principale eſt. Oui. Ecce rapit mediis flagrantem rhetus ab aris primitium torem.

Primitię. ar. primi fructus ex agro ſuſcepti qui deo offeruntur Plr. romanorū abſtinētiā cōmēdas inqt. nō deguſtaſſe eos vina aut nouas fruges p̄uſq̄ ſacerdotes p̄mitias libraſſent.

Primordia quę primo ordimur. hoc eſt initia.

Primipilus: centurio primę cohortis. vt Liui. li. vij. ſcribit Nā ordo ptes tris hēbat. quaꝝ vnāquāqꝫ primū pilū vocabant. Sue. primos pilos cēturionibus ademit. Primipilus vt ait Uege. li. ij. cccc. milites ducebat ī prima acie. eratqꝫ caput legionis. Hic primipilaris dici videt̄ nō tā miles q̄ fuerūt ſub centurione primipili q̄ ipe Cēturio qui olim pręedit⁹ fuerūt hac dignitate. Et ea forma dicit̄ primipilaris qua cōſularis.

Primicerius a cęreo fit. vt auctor eſt Hier. in chronicis ꝛ Caſſiodorus in eplis. qm̄ ꝛ grece πρωτοκηριος dicatur. Ammianus vō refert inter tribunos fuiſſe qui dicerentur primicerij. Uexati ſunt inquit multi ꝛ nocentes ꝛ innocentes īter quos Ualentinus exprimicerio protectoruꝫ tribunus. De ſecundi ceris quoq̄ mentio eſt apud veteres.

Princeps generis cō. qui vel quę principatum tenet. quaſi primum caput. Et princeps dicitur dominus. ꝙ q̄ dn̄atur primus ſit. Item dicitur primus vel prima: Uir. princeps ardētem coniecit lampada turnus.

Principiū: initiū: ꝛ modo ad numerum: modo ad tēpus: modo ad fundamētū refertur. q̄uo in ędificanda domo initiū fundamentū eſt: p̄ncipiū quoq̄ ꝛ conuerſionis ꝛ deprauationis dici poſſe ſcripturarū cognoſcimus auctoritate. Eſt ꝛ principiū artis ars ipſa ex q̄ artificiū diuerſorū deinceps cępit operatio. Et principiuꝫ eſt bonorum operum finis optimus: vt miſericordię principium eſt deo placere quod facias.

Principia: locus in caſtris a principibus militibus. ſic appellatus: vt eſt apud Col. li. iij. poſt principia.

Principale: quod primum ꝛ precipuum eſt.

Principior: aris: incobo: auſpicor. principio vō dominor. a quo principatus.

Primneſius: palus ad quem funis nauticus religatur queꝫ alij Toſilla dicunt.

Priſcus. a. um. quod ſuperiori ętate fuit: vt priſci latini: qui fuere anteq̄ roma conderetur.

Priſtinus. a. um. pe. cor. qd̄ ſupioribus annis mēſibus: dieb⁹ ꝛ noſtra memoria fuit: vt p̄ſtina nr̄a beniuolētia. Priſtinū ēt dr̄ de rebus q̄ non ſeneſcunt: nō aūt priſcū: vt pharos ꝛ Tyrus nūq̄ inſtatū priſtinū redibunt. Et dicitur priſtinū: quaſi primiſtinum a primus vt inquit Priſ. Aliquando priſtinus dicitur prior. Curti⁹ Dies priſtino procellofior.

Priuignus. filius mariti vxoriſue cuius prior coniunx deceſſit: ꝛ vulgo Filiaſtrus. dictus p̄uignus ꝙ p̄uſq̄ mater ſcd̄o nuberet eſt genitus. Pri. enim antiqui pro pr̄ę. dixerunt.

Priuos ꝛ priuas. antiqui pro ſingulis dicebāt. Inde priuas verbenas ꝛ priuo ſilices. pro ſingulis accipit. Liui. Nomus. Priuum eſt proprium vniuſcuiuſq̄. Unde ꝛ priuata. dicuntur quę vniuſcuiuſq̄ propria ſunt.

Priuilegium. lex priuatis facta. Ci. pro domo ſua leges priuatis in hominibus irrogare. ideſt enim priuilegium. Interdū priuilegia dicuntur leges. Unde priuilegium de pompeij reditu Sal. legem appellauit.

Priueres. mulieres priuatę.

Priuo. as. ſigt̄ adimo. Plau. in aſi. Ego. pol iſtū portitorē priuabo portorio. Hinc p̄uatus. a. um. qd̄ nō ē cōe cū alijs. Cic. li. j. offi. priuatū āt opꝫ ęquo ꝛ pari ciuibus iure viuere. Priuatę ēt vocabant̄ ferię ſacroꝝ ꝓpriū velut dies natales. fulguꝝ ꝓcurationes. ꝛ huiuſmodi prtę q̄ ꝓ familijs ſingulis ꝛ hominibus. Hinc priuatiꝫ aduerbiū qd̄ non eſt publice factum Sal. Exiſtimans publice p̄uatimq̄ alieno ęre oppreſſos.

Priuati ꝓprie dicunt̄ q̄ nō ſūt cōſtituti in aliqua dignitate. Aliq̄n dicūtur exempti a iure cōi: vt in decre. diſ. iij. Priuilegia ſunt leges priuatorum. Et priuatū cui aliq̄d eſt ademptum.

Priſtis. gen⁹ piſcis marini lōgiſſimi atqꝫ anguſti corpis: Ply. ſcribit priſtes in mari indico ducenū cubitorū eē balęnas q̄ternū iugerū. Hic etiā Scylla maris mōſtrū dr̄ de quo. Uirgilius. Prima hoīs facies ꝛ pulchro pectore virgo pubetenos: poſtrema īmani corpore piſtis. Ab huius ſimilitudine nauis ob. lōga dicta ē. Priſtis. Uir. Uelocēꝫ mneſtęus agit acri remige priſtin. Dicta piſtis a ſectione vndarū. Scindūt eniꝫ mirum immodum fluctus propter tenuitatem. Gręci autem πριζιν ſectionem πριζην. ſectorem. dicunt.

Pro. p̄poſitio ē q̄ tam ſepata q̄ cōpoſita localem vim hꝫ: ꝛ ſigt̄ ante: vt ꝓ curia: ꝓ męnib⁹. Sal. Qui ni maturaſſet ꝓ curia ſocijs ſignū dare. Procuro anī curro ꝓſtratus: anteſtrat⁹ Sepata ēt ſigt̄ q̄nqꝫ ad: vt ꝓ meis virib⁹. i. ad vires meas Uir. Proſequiſqꝫ viri. Interdū ponit̄ loco in. vt ꝓ roſtris: ꝓ cēſu ꝓ tribunali. Interdum pro Iuſta. ſiue ſcd̄m. vt ꝓ Plutonis ſn̄ia: ꝓ hoīum iudicio. Interdū ꝓ cā: vt teſtis inductus ē ꝓ teſtimonio. i. cā prohibēdi teſtimoniū. Et cū dicimus. Pro mutuo aīo. ꝓ recōciliata gratia. i. cauſa mutui aī. ꝛ cā recōciliatę gratię. Interdū ꝓ loco: vt pecuniā ei dedi pro p̄dio. Et ſum pro ōtore. i. loco p̄dij: loco p̄toris. Itē ponit̄ pro auctoritate. vt Tribuni ple. pro poteſtate interceſſerunt. hoc ē auctoritate poteſtatis ſuę. Itē pro pp: vt pro iniuria quā accępi. i. pp iniuriā ꝓ defenſione Ter. Nam niſi hęc ita eſſent pro illo haud ſtares. Uir. lib. ix. Pro turribus aſtant. i. ꝓ defenſione turriū. Eſt ꝛ aduerbiū admirātis. Ter. in adel. pro dij īmortales facimus indignū qd̄ narras. Iteꝫ interiectio dolentis: ſeu indignantis: vt proh deū atq̄ hominū fidem. Plautus. Pro ſanctę iupiter quid video. Sed his duobus modis circumflectit̄. Cōpoſita vō tēporalē vim habent vt prouideo: proſpicio. Q̄nq̄ priuatiua eſt: vt profanus: ideſt nō ſacer. ꝓhibeo. propudium. Negatur enim in his ſanctitas poteſtas ac pudor. Q̄nqꝫ accipitur loco. e. vel ſuper. vt prominet ideſt eminet vel ſuper eminet. Nonnunq̄ ſignificat porro ſiue in longū vt promiſſa barba. Nonnunq̄ diu: vt protollo propēdo. Interdū procul vt prouincia. Aliquando procul de futuro tempore: vt propheta. Quandoqꝫ procul ſpatio loci vt ꝓcella quę procul veniens percellit. Sępe etiam vltra ad locū vel ad aliquem tendere vt progredior prouebo. Interdū palam ꝛ more ſolemni vt ꝓ nuncio promulgo. Quandoq̄ coram vt propono. Quandoqꝫ valde vt procuruus. Quādoqꝫ procul vehementer: vt profugus.

Proagogia. latine productio. Nam πρωαγογειν producere eſt. hoc eſt proſtituere. Plautus. Audienteꝫ inquit dicto mater produxiſti filiam.

Proauus. pe. cor. aui paterni vel materni pater. Cuius relatiuū ē ꝓnepos. a quo fę. proneptis. A proauo. fęmininuꝫ proauia

Probatica. latine ouilis dicitur. προβατον enim ouis dicit̄. Piſcina vbi oues lauabantur cum ſacerdotes eas litare vellent ꝛ probaticus ouinus.

Probi boni dicunt̄ q̄ſi ꝓhibi. ꝙ ſe a delinquendo prohibeant. His ꝯtrarij ſunt īprobi ꝛ reprobi. Improbi vt inquit. Aſco. cōtra leges ſunt. ſicut in officioſus ꝯtra merita. In humanis cōtra pietatē. A reprobus fit aliud ꝯpoſitū cōtrarium ſcilicet Irreprobus q̄ nō ē reprobus. Ambroſius. Cūqꝫ manū ſuaꝫ ad me cōtingendā aptaret. dedit ei angulus domini irreprobā quā cōſpicis morteꝫ. A probus fit ꝓbitas. bonitas ab Improb⁹ improbitas. Diminutiuum probulus. Unde ꝛ improbulus. Iuuena. Finge tamen te improbulum.

Probo probas laudo. quamuis maiorem vim habeat probo quā laudo. Nam apud idoneos ſępe legimus. ꝛ laudo ꝛ pro

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

bo. Qñq; probare eſt argumentis demonſtrare. vt homo ſacrilegus probauit ſe pro innocente. Quandoq; experimentũ facere. Plau. in Tri. Quippe ex eorũ ingenio ingeniũ horum probant. Et in eu. Iuga boum emi. ⁊ eo probare illa. Quandoq; permittere. Hora. lib. i. car. Uagus ⁊ ſiniſtra labitur ripa ioue nõ probante. Huius compoſita ſunt. Approbo: comprobo eiuſdem fere ſignificationis. ⁊ cõtraria horum improbo ⁊ reprobo. pro danno que habent pe. cor.

Probabile. dr qđ lȝ nõ ſit verũ. videt̃ tñ rationibꝰ ꝓbari poſſe

Problema. atis. ⁊ problebatum: propoſitio eſt interrogationeȝ annexam habens.

Proboſcis. idiſ. ē porrectio corporis inherens naribꝰ q̃ excepto hoīe in alijs fere animantibus īuenit̃. Uar. Inueniſſe ſe ericiũ cũ ꝓboſcide. In elephãto dr. ꝙ ea tãq; manu vtat̃ Ply. Reſoluunt elephanti manu draconũ nodos. Dicta ꝓboſcis. ꝙ ante depaſcat: greci. n. προβοσκειν. dicũt ante paſcere.

Probrũ: ſtuprum adulteriũ flagitiũ. Sue. in ceſa. Qui digreſſaȝ a marito poſt biduũ ſtatim duxerat. q̃uis ſine probi ſuſpitione peregrinarũ mercũ portoria īſtituit. Unde lex fuit apud romanos vt probrũ virginis veſtalis capite puniret̃. Alias ſigt̃ maledictũ cõtumelia ſiue infamiã dedecus que ex ſcelere ſequi ſolent: vt Datum eſt probro. i. ignomine adſcriptuȝ. Liui. li. ij. His freti occurſant portis: ingerunt probra: egre abſtinent quin caſtra oppugnent. Similiter Cicero. epiſtolas plenas probrorum appellat. i. contumeliaruȝ.

Probroſum: ignominioſum. Gel. li. j. Manuſq; eius inter agendum forent argute admodũ ⁊ geſtuoſe. maledictis compellationibus probroſis iactatus eſt.

Probro. as. ꝓbro afficio. Ex quo fiunt cõpoſita. Ex ꝓbro. Obꝓbro. de quibus ſupra. Improbro. quo vſus ē Plau. i Tru. Rus tu improbras: vt nacta es hoīem quem pudeat probri.

Proci dñr qui in eandẽ libidinẽ nimia appetentia cõſpirãta ꝓcando. dicti. Eſt enī ꝓcare nimiũ laſciue petere. Uñ ꝓcaces. molliũ rerũ petitores: ⁊ a petendo nimiũ petulci: ⁊ a nimia laſciuia appetẽtiaq; petulantia. Uir. Procos irriſa priores. Inde ꝓcacitas. Ci. lib. iiij. de rep. A procãdo. i. poſcẽdo ꝓcacitas noīata ē. Et ꝓcax petax. qđ ⁊ de ī animãtibus dici põt Uir. Penituſq; ꝓcacibus hauſtris. qđ ē ſequentibus ꝓcellis. vel vt Do. exponit īpudentibꝰ. Nã qui multũ petit: impudẽs eſt Et q̃ adeo īpudentes ſunt: vt nimis petant: procaces appellãtur. Uñ procax meretrix petulans dr impudẽs inuerecunda mordax. Ter. Maligna multo ⁊ magis procax ilico facta eſt Uñ ꝓcaces legimꝰ qui mordaciter ⁊ iniurioſe loquunt̃. Ci. in Sal. Ne in idẽ incidã vitiũ ꝓcacitatis qđ huic obijcio. Et iterũ. Nõ enim ꝓcacitate lingue vite ſordes eluunt̃. Scieñ tria hec ꝓcaces petulantes ⁊ proteruos. multũ ſimilitudinis hẽre. ⁊ libidinem quãdã atq; iniuriaȝ declarare. tã in factis quã in dictis Uñ apud Ci. ꝓteruã petulantẽq; eodẽ loco de inhoneſta femina legimus. Si vidua libere ꝓterua petulãter diues: effuſe libidinoſa meretricio more viueret. Hinc ſi q̃s ambulãs ꝑ īpotẽtiã mẽtis obuiũ cubito feriat: aut cũ cõtumelia ſibi cedere cogat ꝓteruũ hũc dicimꝰ Hic a Uir. hedi petulci a petẽdo dicunt̃. ꝙ in alia loca penetrãdo iniuriã faciãt

Proco. as. ⁊ ꝓcor. aris. vt quidã putãt a procio fiunt. qđ peto ſignificat. Et eſt ꝓcare laſciue petere: ſeu oculos in aliquã fixius intendere. quod vernacula lingua dicimus vaghezare. Qñq; ẽt inhoneſtis verbis: ⁊ abſq; reſpectu aliquẽ aggredi Hinc componitur. Reciproco. ꝓrepeto. de quo alibi.

Procio. is. iui. itũ. pe. cor. ſigt̃ peto. Liui. Matrẽ. ꝓcitũ plurimi venerũt. i. petitũ. vt Feſtus exponit. Procitũ vo. pe. pro. ſigt̃ ruptũ atq; irritum. Hinc iuriſconſulti irritum teſtm̃ procitũ dicunt. a procio quod ex pro. ⁊ cio componitur.

Procito. as ſepe dico prouoco.

Procapis. pe. cor. progenies q̃ ab vno capite procedit.

Procedo. is. pe. pro. vltra cedo. progredior. Sal. in iug. Sȝ vbi plerũq; noctis ꝓceſſit. qđ eſt quaſi ꝑterijt. Aliqñ ꝓcedere eſt proſpere cedere. Teren. in an. Niſi id putas q2 proceſſit parũ non poſſe hoc iam ad ſalutem conuerti malum.

Proceſſus. us. progreſſum ⁊ ſucceſſum ſignificat.

Procido. is. pe. cor. ꝓcidi ꝓcaſuȝ ſigt̃ me ꝓſterno: ſeu vehementer īclino. ꝓnus cado. Gel. Nã cũ multis annis poſtea ſcena q̃ ꝓciderat refecta eẽt. Et illud ī Eu. Et ꝓcidẽs adorauit eũ

Proceleumaticus. pes ex q̃ttuor ſyllabis breuibus conſtans. dictus q̃ſi premitus iuſſus. eo ꝙ in ſacris minerue ꝑus eius pedis verſus ꝓnunciari iubebant̃. προ. n. añ κελεύω. iubeo.

Procello. is. percutio euerto. Unde procella.

Procella eſt vis vẽti cũ pluuia nec durãs: ⁊ in mari potiuſq; in terra. dicta ab eo ꝙ oīa procellat. i. moueat vel percutiat: aut a procul. q2 a lõge vr̃ Uir. Creberq; procellis aphricus Hic procelloſus. a. um. procellis plenum.

Proceres. pe. cor. capita trabiũ. hoc eſt mutili quidam extantes Hinc principes ciuitatis ꝓceres appellati ſunt. ꝙ ij ita in ciuitate eminẽt: ſicut illi in edificijs. Huius noīs ſingularem protulit Iuue. Agnoſco procerem. qui eſt a procer. eris.

Procerus. a. um. pe. pro. prolixũ ⁊ in longitudinẽ productũ. Qđ nomen quidã a cera deriuant quaſi ad ſimilitudinẽ cere ꝓtenſum ꝑꝑ facilitatẽ. Alij a creſcendo hoc eſt excretum. Hor. in Ser. Quo pertinet ergo ꝓceros odiſſe lupos. Huius compoſitũ eſt Improcerus. Gel. li. iiij. Aduertimuſq; hic elici tarditatẽ corporaq; eoruȝ improcera fieri minuſq; adoleſcere. Dicitur etiam hic ⁊ hec proceris ⁊ hoc procere.

Proceſtriũ: putat̃ locus apertus ac patulus quo procedit̃ in cubiculuȝ cenaculis ⁊ reliquis partibus ſuperioribus. Ply. ad Gallũ. Poſt hãc cubiculũ cũ proceſtrio altitudine eſtiuũ munimento hibernũ. Nã proceſtria vt Feſtus exponit edificia ſunt ante caſtra: vel quibus proceditur in muro. Sũt tñ qui velint cũ ꝓcitono legi loco añ cubiculũ ab excubando nomẽ ex greco ſibi vẽdicãre. Fit aũt ꝓceſtriũ equalibus colũnarũ īteruallis patulũ ſupra quaꝝ epiſtylia arcus curuãt̃. Quidã ẽt proceſtria adituȝ ⁊ veluti portam caſtroꝝ appellauerunt.

Prochyta. e. pe. cor. ⁊ prochyte. es. Inſula in puteolano ſinu. dicta q̃ſi ꝓfuſa. Emerſit. n. ꝓuolutos in mare mõtibus cũ priꝰ nõ foret. Nã ꝓcheo ſigt̃ effũdo. Nã iarimes mons terremotũ paſſus hãc inſulã fudit. At Diony. li. j. Scribit ꝓchytaȝ dictã eẽ a nutrice Aenee eiuſdẽ noīs. De hac Uir. li. ix. Tuȝ ſonitu prochyta alta tremit. Prochyte etiam vaſis genus eſt.

Procinctus. us. dicitur quicquid paratum eſt. ⁊ ipſa prouiſio facta anteq̃; aliquid fiat.

Procincta claſſis dici mõs fuit qñ exercitus ad pugnã paratus erat ꝙ pugnaturi ritu prius cingerent̃ gabino. Et ꝙ claſſeȝ vetuſtius fuerit hominũ dici q̃; nauiũ multitudinẽ ſcriptũ ē.

Proconeſſus. Inſula impropontide quam ſolam inter alias habitari plerīq; dixerunt.

Proclamo. as. palam ⁊ valde clamo vociferor. Li. lib. j. Moti hoīes ſunt in eo iudicio maxime. pub. Horatij patre pro clamante ſe filiam iure ceſam iudicare ni ita eſſet primo iure in filiam animaduerſurum fuiſſe.

Procliue: pe. pro. qđ ē porro inclinatũ Et ꝓprie fm̃. Ci. lib. iiij. tuſ. dr in malis: cũ ꝓcliuitas dicat̃ in his q̃ ad aliqđ vitium proni inclinatq; ſunt. Et facilitas in bonis qui proni ſũt ad humanitatem liberalitatem. ⁊ ad ingenuas diſciplinas.

Procyon: latine. Anticanis ſtella que ⁊ Sirius dicitur. Uide i dictione Canis.

Proconſul. Uide in dictione Conſul.

Procul: aduerbiũ videt̃ componi: ex porro longe. q̃ſi longe. ab oculis: vel ꝓoculis. i. ante oculos. Uñ põt ⁊ ſatis lõge: ⁊ nõ lõge ſignificare. Ter. in ecy. Quẽ cuȝ iſthoc ſermonẽ humeris ꝓcul hic ſtans accepi. Uir. li. v. Eſt ꝓcul in pelago ſaxũ. Qđ ſatis lõge fuiſſe intelligi nõ põt: ne voluptas pereat ſpectaculi. Deſeruit qñq; actõ: qñq; abltõ. Curtius. ꝓcul vrbẽ dixit. Hor. in Ser. Que. procul extructis inerãt heſterna caniſtris

Proculus. pe. cor. cognomẽ eius qui natus ſit patre peregrinãte a patria procul. Alij proculos ideo dictos putãt ꝙ a patribus ſenibus. q̃ſi procul ꝓgreſſi ⁊ attenuati ſint. Pla. in Mene. Iubeas proculum afferri. tibi.

Proculeius. nomen viri. ſimiliter a procul deductum.

Procudo. is. pe. pro. ſignificat prolato. cudendo extenuo. ſeu ꝓhe cudo exaucoue. Uirgil. lib. j. Ge. Durum procudit arator

vomeris

voṁeris obtuſi dentem.

Proculco.as.progrediendo: vel aliud agendo ↄculco. Col.li.ij. Nam dum a pecudibus legumina proculcatur: herbe etiam atteruntur vngulis atq; glabreſcit.

Procumbo.is.ꝓſterno. Liui.lib.j. Ipſum feſſum via procubuiſſe. Col.lib.j. Lata bubilia eē oportebit pedes.x.vel minime nouē. Que mēſura ⁊ ad procumbēdum pecori: ⁊ iugario ad circūeundum laxa miniſteria prebeat procumbo iaceo.

Procubitor.qui noctu cuſtodie cauſa excubat cū caſtra hoſtiu; in proximo ſunt.

Procuruus valde curuus. Virgil.lib.ij.ge. Contra nōnulla eſt oleis cultura nec ille procuruam expectat falcem.

Procurro.is.ꝓcucurri ꝓcurſū: vltra: ſiue a lōge curro. Hier.ad dama. Et ꝓcurrens occubuit ſup collū ipſius. Col lib.vij. Ex domitis bubus valētiſſimū eūdēq; placidiſſimū cū indomito iungimus: qui ⁊ ꝓcurrentē retrahat: ⁊ ↄctante; producat.

Procuro.as.pe.ꝓ.ſigt adminiſtrationē rer alienarū gero. Ci. Cornifi. Is ꝓcurat rōnes dionyſij. Hinc ꝓcurator negociorū geſtor: quē vulgo fectorē dicunt: cui ꝑcipue agri colendi cura oīs incūbit. Vlp.de ꝓcuratoribus. Procurator eſt q̄ aliena negocia mādato dn̄i adminiſtrat. Actores vō cauſar cauſidici dn̄r. Procuratio ipſa adminiſtratio. Ci.lib.de nā deo. Sūt eni ꝓhi ⁊ fuerunt qui oīno nullā hēre cenſerent rerum humanar procurationē deos. Aliqn̄ procurare eſt ſtudioſe curare ſeu inueſtigare. Hiero.ad dama. Et Sathanas cū aliquē ſua arte deceperit ⁊ propriū ei iugū impoſuerit vltra ad vitiorum abundantiam non procurat: ſciens eū eſſe iā mortuum. Aliqn̄ ſimpl̄r curare. Apul. Hunc eni equulum ſuum curioſe nimis procurantē inueni. Aliqn̄ ſuſtentare medicare adiuuare. Cato.de re ruſ. Eodem modo ceteras arbores ꝓcurato. Plau.in cur. Tibi opus eſt hoc quō te ꝓcures.

Procuratorius.a.um.quod ad procuratorem pertinet: vt procuratorie littere: procuratorium munus.

Procas nomen regis albanorum: qui Amulium ⁊ Numitore; filios habuit.

Prodeo.is.ꝓdiui vl̄ ꝓdij.ꝓditū.ex ꝓ.⁊ eo.d.interpoſita ſigt vltra eo: ſiue foras ex eo: q̄ſi porro eo. Ci. An ego tibi obuiā nō ꝓdirē primū. Apio pulchro: deinde īperatori. Idē lib.j.offi. Scenicor quidem mos tantā hȝ diſcipline veteris verecundiam: vt in ſcena ſine ſubligaculo prodeat nemo.i.exeat.

Prodico.is.pe.ꝓ.vltra dico. Ci.ꝓ Celio. Quāobrē excutiemus oēs iſtorum delicias: oēs ineptias ſi prodixerint.

Prodo.is.ꝓdidi porro.i.longe ꝓijcio deſero excludo: propello. Virg. Nauibus infandū amiſſis vnius obiram ꝓdimur: atq; italis lōge diſiungimur. Oris. Et ꝓdere deferre oſtēdere patefacere. Idē. Prodere voce ſua quēq; aut opponere morti. Hiero. Sororis maritus cepit ꝓdere velle quē cellare debuerat. Itē differre ꝓtrahere. Ter.in an. Credo īpetrabo vt aliquot ſaltē nuptijs ꝓdat dies. Item ꝓpagare. Virg.lib.iiij. Italiā regeret genus alto a ſanguine teucri ꝓderet. Item tradere. Sal.anteq; arcem proderet hoſtibus. Hinc ꝓditor ꝓditio ⁊ prodimentū: qd̄ vulgo dr̄ tradimentū: vel a ꝓdendo cōſilia hoſtibus: vel a tradēdis vrbibus arcibus exercitu: an in eū penā qui ꝓdere hoſtibus patriā cogitaret. Itē mandare. Idē Apio. Cū tuū ſtudiū ↄſumes in viroru; fortiū factis memorie ꝓdendis. Itē ſcribere. vt lib.iij.offic. Vtile videbatur vlyſſi vt quidā Tragici poete ꝓdiderunt. Itē ex interiore in publicū locū ꝓcedere. Apul. Tū tremebundus ꝓdit in forum alias ꝓ loco ⁊ ſcd̄; diuerſos actus. Ply.li.ij. Diuus auguſtus leuum ſibi ꝓdidit calceū prepoſtere indutū quo die ſeditiōe militari prope afflictus eſt.i.proiecit ſiue induit.

Prodigium.quaſi porro dictum: ꝙ porro dicat: porro ſignificet ⁊ aliquid futurum eſſe portendat.

Prodigiator.qui ex prodigio futura prenunciat.

Prodigioſus.a.um.quod prodigium facit.

Prodigialis ⁊ hoc prodigiale qd̄ prodigiū ꝓcurat Plau.in am. Sed mulier poſtq; experrecta es ꝓdigiali ioui: aut mola ſalſa hodie aut thure comprecatam oportuit.

Prodigie hoſtie dicuntur que conſumuntur. Inde homines luxurioſi prodigi dicti ſunt.

Prodigo.is.pe.cor.ꝓdegi: ſupinū nō legi: ex pre ⁊ ago.d.euphonie cā interpoſita: ſigt conſumo: vltra modū erogo. Plau.in aul. Feſto die ſi quid ꝓdegeris: profeſto egere liceat niſi peperceris. Am. Merito ergo prodegit patrimoniū qui ab eccleſia receſſit. Lac.li.vj. Quotiēſcūq; leuiſſimor patrimonia in res ſuperuacuas prodiguntur. Aliqn̄ ſignificat portendo: ⁊ premonſtro. Unde prodigia ⁊ prodigiatores.

Prodigus.q̄ bona ſua ↄſumit. Ci.li.ij.offi. Oīno duo ſunt gn̄a largor quor alteri prodigi alteri liberales Prodigi qui epulis ⁊ viſcerationibus ⁊ gladiator muneribus ludor venationūq; apparatu pecunias ꝓfundūt in eas res q̄rū memoriam aut breuē aut oīno nullā ſūt relicturi. Liberales q̄ ſuis facultatibus aut captos a ꝑdonibus redimūt: aut es alienū ſuſcipiunt cā amicor: aut in filiarū collocatiōe adiuuant: aut opitulant̄: vel in re q̄renda vel agenda. Ponit̄ tn̄ interdū ꝓdigus ꝓ liberali. Hor.li.car. Animeq; magne prodigū paulu; ſuperantē peno gratus īſigni refera; camena. Antiq̄ hoſtias ꝓdigas dicebant q̄ ↄſumebant̄. Hinc fiunt aduerbia ꝓdige ⁊ ꝓdigaliter: profuſe abundāter. Col.lib.iiij. Nō illa vident̄ prodigaliter in nr̄is Ceretanis accidiſſe: vt aliqua vitis: apote excederet vuarum numerum duorum milium.

Prodromus: precurſor. Unde prodromi dn̄r a grecis fici precoces: q̄ſi precurſorie. Et prodromi aquilones qui octo ferme diebus exortum canicule antecedunt.

Produco.is.in longum duco: qd̄ ⁊ tp̄e: ⁊ de corporeis rebus dr̄. Virg. Abnegat exciſa vitā ꝓducere troia. Ci.in Cato. Cōuiuiū vicinor quotidie cōpleo qd̄ ad multā nocte; q̄; maxime poſſumus: vario ſermone ꝓducimus.i.protrahimus. Hie.in nūis: ꝓducat ea in laminas. Terē.in an.ꝑ tranſlationē dixit. Nōne tibi eſſe ſatis hoc ſolidū viſum eſt gaudiū: niſi me lactaſſes amantē ⁊ f'la ſpe ꝓduceres: hinc ꝓducta ſyllaba dr̄ lōga. Col. Flagellū vocat ꝓductiſſimū qd̄ lōgiſſimū ē inuitib⁹ Et ꝓducere eſt an̄ ſeu vltra: foraſue ducere. Ter. ꝓduxi ac vēdidi. Galba Ciceroni. Repente Antonius ī aciē ſuas copias de vico ꝓduxit ⁊ ſine mora ↄcurrit. Col.li.vij. Poſt eiuſmodi experimēta vacuo ploſtro ſubiūgendi ⁊ paulatim lōgius cū oneribus ꝓducēdi ſūt. Idē paulopoſt. Ex domitis bubus valētiſſimū eūdēq; placidiſſimū cū indomito iungimus qui ꝓcurrentē retrahat cunctantē ꝓducat: hinc ꝓductores dn̄r q̄ virgines adducūt: eaſq; ad queſtū exponunt. Terē.in eu. Pretiū ſperans illico ꝓducit ⁊ vendit: vbi Do. ꝓprie venales ꝓduci dn̄r. Plau.pro ꝓſtituere poſuit. Audiētē dicto mr̄ ꝓduxiſti filiā. Interdū gign̄e. Idem in cap. Quid hoc eſt ſcelus quaſi inorbitantē filios ꝓduxerim. Interdū interponere Ter.in an. Dicam aliq̄d iam me inuenturū: vt huic malo aliquā producā morā. Interdū proſequi. Virgil. Ne te tua funera mr̄ produxi. Interdū ↄſumare. Ter.in adel. Et cyathos ſorbilans paulatim hunc producam diem.

Productile.pe.cor.qd̄ tunſionib⁹ malleor ꝓductū eſt. Hiero.in exo. Duos quoq; cherubin aureos ⁊ productiles facies.

Profanus.a.um.pe.ꝓ.dr̄ irreligioſum nō ſanctū ꝙ ſit porro a fano: ſȝ impiū ſceleſtū ⁊ aduerſum oī religioni. Sta. Fraternas acies alternaq; bella ꝓfanis decertata odijs. Plau. Sacrū an profanū habeas paruipendit̄. Is eni; ꝓfanus eſt qui fani religioni nō tenet̄. Profanū ēt dr̄: qd̄ ex religioſo vel ſacro in homi; vſum ↄuerſu; ē. Virg. Faune ꝑcor miſerere inq̄t tu q̄ optia ferrū terra tene colui vr̄os ſi ſp honores quos ↄ̄ eneade bello fecere ꝓfanos. Et ꝓfani dicebant̄ ſacris non iniciati q̄ fanū ītrare nō poterant. Idē ꝓcul o ꝓcul eſte ꝓfani ↄclamat vates. Et ꝑ allegoriā profanos dicimus iperitos q̄ merito ſunt doctis exoſi. Hor.lib.car. Odi profanū vulgus. Var. ꝓfanū interpr̄: qd̄ eſt an̄ fanū coniunctū fano. Scribit̄ etiam per ph.prophanus.vt ſupra in dictione faunum.

Prophano.as.ſignificat ex ſacro humanis vſibus promiſcuu; facio. Unde prophanatum templum dicitur cū in eo vel dimicatum eſt: vel aliquid turpe cōmiſſum.

Profari.ante vel late fari: pronunciare: hinc profatus.tus. Gel. Neq; dictu profatu ipſo tetre aut inſuaues eſſe.

Profecto aduerbiū confirmantis eſt: dictū quaſi ꝓfacto: et ſigt ni mirū. Ter. in an. profecto ſic eſt. Plerūq; aūt ad rñſionē adhibet. Ci. Quis hec renunciat: is profecto qui īterfuit. qḋ etiam per certe facimus. idem in quo meminimus: certe in nullo. Sic fit per nimirū: ⁊ per nempe.

Profero. pe. cor. palam facio: prodo ꝓnuncio. Terē. in heau. Ita me dij bñ ament: haud ꝓpterea te rogo vt hoc proferā. Seneca. Anteq; ſniam proferā. Aliqñ ſignificat protendo prolato. Ply. Cū lineam protuliſſet longiſſimam atq; rectiſſimā. Iuſti. lib. j. Arbitria principū pro legibus erant: fines imperij tueri magiſq; proferre nō ſerat. Terē. in an. Saltē aliquot dies profer dum proficiſcor aliquo ne videam.

Profeſtus. a. um. vide in dictione feſtus.

Proficio. is. ꝓcedo: ⁊ ꝑficio ſignificat: a quo profectus. Idem ē enim perficere ⁊ profectum facere. Sene. Sic enim ⁊ audiēdo: ⁊ legendo in dies magis proficimus. Ply. Nec minorez ſub eo preceptore profectum fecit.

Proficiſcor. eris. profectus eundi ⁊ veniendi ſignificationez habet. Virg. Hunc letum tyrijſq; diem troiaq; profectis.

Profiteor late ſeu palā polliceor. Ci. li. aca. Qui phiaz iā ꝓfeſſus ſum ꝑpl'o nr'o exhabiturū. Liui. palā ꝓfeſſi nuſq; inde niſi in patriā veſtigiū eē moturos. i. volūtarie: ſiue libere: vñ ꝓfeſſio ꝯfeſſio facta palā. Et ꝓfeſſor q̄ publice fatet. Inde q̄ liberales artes docent ꝓfeſſores dñr: q; artes illas ſe ſcire ⁊ poſſe publice tradere fatēt. Nā ꝓfiteri vſurpamus ꝑ publice legere: ꝓfiteri vō apud pretore: vti de archia eſt apud Cice. eſt noīa ſiue cenſum ꝓfiteri: vñ illud euangelij: ꝙ profitebantur omnes in iudea ſub auguſtos ex hoc fonte venit.

Profligo. as. pe. ꝑ. deijcio ꝑdigo: depello: deperdo: ⁊ ad ꝑniciez deduco. vñ ꝓfligatū exercitū dicimus. i. proſtratū deiectū: afflictū perditū. Et ꝓfligatas res: hoc eſt ꝑditas ⁊ ad perniciez redactas: hinc ꝓfligatiſſimos hoīes vocamus ꝑditiſſimos ⁊ in q̄bus nihil eſt ſalubre: nihil integrū. Sue. in tibe. Ex iuuentute vtriuſq; ordinis ꝓfligatiſſimus q̄ſq;. Aliq; profligatum accipit: q̄ſi pro abſoluto ⁊ effecto. Corne. tacitus ꝓfligauerat bellū cū iudeis veſpaſianus. i. cōfecerat: ⁊ pene ad exitiū deduxerat. hinc ꝓfligata dñr que ꝓpe abſoluta ſūt ſic dicimus ꝓfligata ⁊ in ꝓfligato eē edificia q̄ ꝓpe abſoluta ſūt. Ci. li. v. tuſ. Atq; ſi ita eſt ꝓfligata iam hec ⁊ pene ad exitū deducta q̄ſtio eſt. Affectū quoq; dixerūt: q̄ latie locuti ſūt id qḋ ꝓfligatū appellat ī hac ſigatione. Ci. in orōne de ꝓuicijs ꝯſularib⁹ bellū affectū videm⁹: ⁊ vere vt dicā pene ꝯfectū. Idē ī economico. Cū vō iā affecta eſtate vuas a ſole miteſcere fas eſt.

Profligo. is. penu. ꝑ. xi. ctū. late ſiue multū certo. Col. li. j. q; flagitioſum quos hoſtis ꝓfligendo deſolaſſet agros nouo more emere romanū ſupra vires patrimonij poſſidendo.

Proflubeo. es. bui. ſiue ꝓflubeſco: ſi tñ iueniat: ſigt emano. Col. lib. vij. Si armos leſerit: aut ſanguinez dimiſerit medio fere in vtroq; crure vene ſoluantur: ⁊ turis puluere cū dimiſerit cum eo qui proflubuit ſanguine armi linantur.

Profluo. is. deorſuz: ſiue a lōge fluo. Lac. li. ij. Fōtes q̄dē ex q̄b⁹ aq̄ ꝓfluit. Hier. per trāſlationē ꝓfluere q̄ſi fluēdo ꝑuenire dixit. Inde miſericordia omnibus profluxit ⁊ grā vt laudent.

Profluēs: mō ꝑticipiū ē. Liui. li. j. pueros in ꝓfluentē aquā mitti iubet. Nō ſubm ⁊ gñis maſ. ponituꝛq; ꝑ flumie Cic. li. j. ad heren. Qui parentē necaſſe iudicatus erit: is obuolutus ⁊ ligatus corio deuehat in profluentē fluminis procurſum.

Profluus. a. um. qḋ ꝓfluit. Amb. li. hex. De aquaꝝ ꝓflua q̄litate.

Profluuiū. fluxio. Vñ ꝓfluuiū ſanguinis dicimus. Ply. li. xxvj. Sanguinis profluuiū ſiſtit herbe peonie ſemen rubrum.

Profugio procul fugio: aut quantū poſſum inde fugio. Plau. in caſ. Quid nunc agam neſcio: niſi vt improbos famulos imiter ac domo profugiam. Ci. in Lel. Hac itaq; amentia perterritus in aſiam profugit hinc profugium.

Profugium dicitur cum longe aliquo fugitur: vbi ſe quis tutū putat. Ci. lib. j. tuſ. portum nobis paratum ⁊ profugium putemus quo velis paſſis prouehi liceat.

Profugus qui longe aliquo fugit procul a finibus ſuis vagans quaſi porro fugatus. Sal. Troiani qui enea duce ꝓfugi ſedibus incertis vagabantur.

Profundo. is. large fūdo: ſupra modū expono: tractū ab aq̄ q̄ ꝓfundit ex vaſis. Ter. ꝓfūdat pereat nihil ad me attinet. Et ꝓfundere extra fundere. Vñ dicimus p̄ces ⁊ vota ꝓfundunt.

Profuſus. ſupra modū ſumptuoſus. Sal. Alieni appetens: ſui ꝓfuſus q̄ſi ꝓfuſor ponitur aliqñ ꝓ abiecto ⁊ iacente. Plau. profuſus ſquallens ſordibus ab omnibus derelictus.

Profundū dictū eſt: ꝙ porro. i. lōge habeat fundū. Vñ proprie ſigt imū: vt profundū mare: qñq; ſumit pro alto. Virgil. Ni faciant maria ac terras celūq; profundū: hinc profunditas.

Progenies a progignendo eſſe videt quaſi porro genita.

Progenerum dicit auus neptis ſue virum. Huic correſpondet pro ſocer qui ⁊ ſocer magnus dicitur.

Progredior. eris. progreſſus. vide in dictione gradior.

Progymnaſmata: preexercitamenta latine dicuntur: idem ſignificant proagonaſtica.

Prognoſis. pe. ꝑ. Nā προγνοσις grece p̄ſciētia p̄uidētia dr.

Prognoſticon rei future ſignum. per. g.

Prohibeo. ex ꝓ ⁊ hēo. ſigt veto ꝓcul teneo auerto. Virg. ꝓhibe īfandos a nauibus ignes. Plau. placide egredere ⁊ ſonitū ꝓhibe forū ⁊ crepitū cardinū neq̄t hic agitem⁹. Inhibeo vō retineo cōprimo. Hoc enī differt a ꝓhibeo: ꝙ ꝓhibere gñale ſit ēt ante rē inceptā. Inhibere re iā incepta. Illud vetat ne q̄d facere īcipias: hoc ne pergas: ſ; potius deſiſtas. Virg. qḋ genus hoc hoīum q̄ue hunc tā barbara morē ꝑmittit p̄ria hoſpitio ꝓhibemur arene: Idē parcite iā rutuli ⁊ tela inhibite latini. Hinc naute inhibere remis dñr: cū nauē retro vertere volentes currentis impetū remorum impreſſione retardant Iuſti. Ita ceſſum inhibite remis ⁊ a bello diſcedite.

Prohemiū latine initiū vel exordiū ſiue p̄fatio dr. Dictum ꝓhemiū qḋ οιμος cātus dr. Nā ſicut citharedi pauca illa q̄ añq; legitimū carmē ichoēt emerēdi grā canunt: ꝓhemiū cognominauere: ſic oratores ea q̄ p̄uſq; cāz exordiāt ad ꝯciliandos iudicum aīos p̄loquunt eadē appellatiōe ſignarunt. Sūt tñ q̄ ꝓhemiū appellatuz velint: qḋ greci οιμον viā noiant ꝙ ꝓhemium añ rei ingreſſum ponat. Idq; cum. h. ſcribendum putant. A prohemium fit prohemior. aris. qḋ eſt exordior.

Proijcio. is. pe. cor. q̄ſi porro iacio: extēdo: porrigo. Virg. proiectaq; ſaxa pachyni. Idē ꝓiecto dū pede leuo aptat ſe pugne Siſen. Vetus atq; igens erat arbor ilex q̄ circum ꝓiectis ramis maiorē partē loci ſūmi tegebat. Hic ꝓiectus. us. ꝑ extenſione. Lucre. Qualibet imani ꝓiectu corporis extet. Interdū ꝓijcere eſt abijcere. Ci. q̄d ſi eum ex vrbe ꝓieceris. Interduz dimittere derelinq̄re. Virg. Nō ego vos poſt hac viridi ꝓiectus in antro. dumoſa pendere ꝓcul de rupe videbo.

Proinde cum accētu in penul. cōponit ex ꝓ ⁊ inde ſigtq; ideo: idq; ita ꝑpea: ꝑp hoc quapp. Semꝑ enī dependet ex ſuperiore ſnia. Hiero. in ꝓlo. ſap. Hunc iudei philonis eſſe affirmāt qui ꝓinde ſapientie noiatur: q; in eo chriſti aduentus euidēter exprimit. Liui. li. j. Satis ſcire origini romane ⁊ deos affuiſſe ⁊ non defuturā virtutem ꝓinde ne grauarentur: ponitur quādoq; pro aduerbio ſilitudinis. Teren. in phor. proinde expiſcare quaſi non noſces. Sal. At hi contra ignauiſſimi homines ꝑ ſummū ſcelus omnia eis ſocijs adimere que fortiſſimi viri victores reliquerant proinde quaſi victoria iniuriam facere demum id eſſet imperio vti: quandoq; pro deinde vt apud Plau. proin dicitur pro proinde. Terē. in eu. proin tu dum tempus etiam atq; etiam cogita.

Prolectibile: titillatio incētiuumue atq; illectamētuz Sido. ad vectionē nemo ita nāe ferme ē q̄ ꝓlectibilib⁹ careat occultis.

Proles ꝓgenies. Col. li. viij. de caprino pecore. Parit āt ſi eſt generoſa proles frequēter duos: nōnunq; trigeminos.

Proletarij a prole dicti ſunt qui in plebe romana pauperrimi erant: neq; amplius q̄ mille q̄ngentum eris incenſum deferebant. Qui vō nullo aut per quā paruo ere cenſebant capite cenſi vocabant. Aug. lib. iij. ci. dei. Tum vō tam multa bella vbiq; crebuerunt vt inopia militum ꝓletarij illi qui eo ꝙ proli gignende vacabant ob egeſtatem militare nō valētes: hoc nomen acceperant militie conſcriberentur.

Prolepſis. dici poteſt preceptio: ex ϖρὸ ante λήχισ ſumptio ſiue acceptio.

Proliro.as. vide in dictione liro.

Prolixũ q̃ſi porro laxũ: q̃ longum latum q̃ eſt. Ter. in eu. Acci pit nemo melius neq̃ prolixius. i. largius. Aliqñ dicitur ſup fluum. Unde prolixam orationem dicimus.

Prologus. proloquiũ: ſiue p̃fatio: ꝓponit enim narranda.

Prologium. principium q̃ſi proloquiũ: a greco λογος. Plau. Examinauit me prologio ſuo.

Proloquor. pe. cor. ꝓlogo̓ vtor: vel multũ: ſiue vltra loquor in lõgũ. Pla. i epi. Nã q̃d ego apõ te parã ꝓloqui: Ego illã ho die volo facere libertã meã. Qñq̃ proloqui eſt añ ſiue ſim pliciter loqui. Aug. li. i. cõ. Nõne tibi prolocutus ſum aduer ſum me delicta mea. Qñq̃ eſt ſummam rei breuiter eloqui. Uarro aũt ſic habet: ꝓloqui eſt cũ q̃ in aĩo habemus loquẽ do efferimus. Ter. cenſen me vllũ potuiſſe verbum ꝓloqui. i. proferre. Aliqñ ꝓloqui eſt ſñiam ferre: a quo proloquium: ſñia in qua nihil deſideratur: q̃ etiã pro exordio ponitur.

Prolugeo ſolito diutius lugeo. Feſtus. Prolugere dicuntur q̃ ſolito diutius lugent.

Proluo. is. ex pro ⁊ lauo: q̃ e prima in tertiam tranſit ꝯiugatio ne ſicut abluo ſig̃t multũ ſiue multo tempore lauo. Perſius. Nec fonte labra ꝓlui caballino. Nõ enĩ oĩno negat ſed negat multũ. labra lauiſſe: ⁊ hoc humilitatis cã. Aug. lib. iiij. ciu. dei abruptas ẽt imbribus ꝓlutas eſſe regiones: aliqñ proluere ẽ ſupfluere. Col. lib. ij. qñ impetus aquarũ proluit terram: nu datiſq̃ radicibus germina non patitur coaleſcere.

Proluuio. onis. vide in dictione ſcaturigo.

Proluuies: immundicia cuiuſcunq̃ rei ſordidę. Uirg. Fędiſſima ventris proluuies.

Proluuium: idem quod proluuies per tranſlationem dicitur ꝓ fuſio ⁊ prodigalitas cũ quis more aquę opes profundit. Ter. in adel. Quę res tam repente mores mutauit tuos: quod pro luuium: quę iſta ſubita eſt largitas.

Promereor. bñ ago: beneficiũ p̃ſto Uirg. lib. iiij. Nunq̃ regina negabo promeritã. Terẽ. Ita me velis ames promerentẽ p̃r i. bene agentẽ. Inde ſocij promerent̃ qñ bñficijs alliciuntur: ⁊ beniuolę artificio concilianť. Plau. tñ in am. in malã par tem ſumpſit q̃d mali ſum here tanta ex re promeritus.

Promercalia: mercimonia ſũt venditioni expoſita. Col. lib. xij. Pecuniã dñi neq̃ in alijs rebus ꝓmercalibus occupet. Qui dam aũt promercalia proprie dici merces quę primo mino ris emunť: vt poſtea pluris diſtrahantur: quaꝝ reꝝ negocia tores greco vocabulo propolę nuncupantur.

Prometheus. pe. pro. nomẽ viri propriũ αϖοτῆς ϖρομιθεί ας. i. a ꝓuidentia. Fuit enĩ prudẽtiſſimus hic primus aſtro logiã aſſyrijs indicauit quã reſidens in mõte caucaſo nimia cura deprehenderat: hic pp nimiã ingenij excellentiã hoĩes finxiſſe exiſtimať: q̃ vt inquit Lac. Simulachrũ hoĩum pri mus de molli luto formauit: ab eoq̃ nata plaſtice eſt: hic fuit p̃r deucalionis ⁊ filius iapeti: qui fuit vnus ex titanibus. A prometheus fit patronymicũ promethides. pe. pro.

Promineo. es. pe. cor. ex ꝓ ⁊ maneo: q̃ſi ante vel ex̃ in longũ ma neo. Uñ ꝓmontoriũ. Ply. Simię dentes vt hoĩ elephanto intus ad mandendũ q̃ttuor p̃terq̃ eos qui prominent.

Promico. as. pe. cor. vide in dictione mico.

Promitto. is. polliceor. Ci. Iam enĩ totũ q̃ tibi promiſeram p̃ ſtiti. qñq̃ ꝓmittere eſt ꝓducere: ⁊ q̃ſi in magnitudinẽ mitte re: ſiue porro. i. longe mittere. Plau. in ru. Capillũ promittaꝫ optimũ eſt incipiãq̃ hariolari. Uirg. Promiſſaq̃ barba: qñ q̃ minari. Idem promiſi vltorẽ ⁊ verbis: odia aſpera moui: huius cõpoſita ſunt appromitto: q̃ eſt pro altero promitto Compromitto q̃ ſignificat litem ad boni viri arbitriũ mit to. A quo compromiſſum ip̃a facultas arbitrio data. Tractũ ab eo q̃ vterq̃ litigans ſimul promittit ſe arbitri ſñię pari turũ. Repromitto: firmiter ſeu etiã ꝓmitto. Hiero. ad dama. Hos verſus eſſe aſſũptos: q̃ ille qui repromittebatur de ge nere dicendum venerit ſaluaturus iſrael.

Promo. is. p̃ſi. ꝓtũ. ꝓfero eloquor expono. Plau. in ciſ. accipias claues ſi q̃d tibi opus erit i ꝓmptu ꝓmitto. i. ex̃ capito. Uirg. Lętiq̃ cauo ſe robore ꝓmũt: Teſſandrus ſtelenuſq̃ duces. i. ęducũt. Lac. li. v. Longũ eſt vniuerſas virtutis ſpecies pro mere vt de ſingulis doceã: huius cõpoſita ſunt: depromo q̃ eſt ex̃ho extra Do. declaro. Uirgil. lib. xj. Et vltrice pharetra deprome ſagittam. Plau. i am. q̃d faciam nũc ſi tres viri me in carcerem cõpegerint inde cras depromptaria cella depro mar ad flagrũ. Lac. lib. iij. Idem in opere valde ſerio in quo p̃cepta vitę deprompta ex ph̃ia Ciceroni filio dabat. i. excer pta. Hiero. propter ſimpliciores quaſq̃ id me depromere cõ pellitis. i. deſcribere. Expromo perfecte promo. Ter. in heau. Nemo eſt meorum amicorum hodie apud quem exprome re omnia mea occulta audeam.

Promptus d̃r qui iã paratus eſt ad agendũ: ⁊ in quo nulla mo ra eſt: q̃ſi iam ꝓductus. Sal. Nã ferox vehemens manu ꝓm ptus erat: maximũ bonũ in celeritate putabat. Sic dicimus promptus ingenio q̃ ingeniũ ad oĩa paratũ hꝫ: per trãſlatio nẽ ꝓmptus poniť pro manifeſto ⁊ aperto cũ res a ſecretiore loco educiť: vt parata nobis ⁊ ad manus ſit. vñ dicimus: res eſt in promptu: quaſi manifeſta. Cic. li. i. offi. quę q̃q̃ ita ſint in ꝓmptu vt res diſputatione non egeat. Sal. Aliud clauſum in pectore: aliud in lingua promptum habere.

Promptulus dimi. Hiero. in ꝓlo. dani. Quidã e nr̃is ſatia ad lo quendũ promptulus ezechielẽ adduxit in medium.

Prõptarius. a. um. Ex quo aliq̃d depromiť. Pla. i am. ĩde cras e ꝓmptaria cella depromar ad flagrũ. Ne ibi ꝓmptaria cella ꝓ carcere poſuit: q̃ e carcere ad ſuppliciũ promunť noxij.

Promptariũ. locus in quo res ad vſum neceſſarię ita repoſitę ſunt: vt ſtatiꝫ promi: ac proferri poſſint. Amb. li. hexa. Quid eſt igitur os hoĩ niſi quoddã ſermonis hauſtum fons diſpu tationis: aula verboꝝ promptarium votis.

Promus ⁊ pondus apud veteres pro cellario ſumebanť q̃ ĩde promãt: ⁊ ibi cõdant. Plau. in aſi. Ego ſum promus condus procurator peni: promus q̃ p̃eſt cibarijs promẽdis: q̃ victum familię ꝓmit. Cõdus q̃ recõdit in cellã penuariã ip̃ſa penora Nã in potentioꝝ domibus alius eſt promus: alius condus: alius alij miniſterio aſſignatus. Apul. in apolo. promũ libro rum appellat illum qui libris promendis preeſt.

Promulſis. idis. potio ex mulſo condita. Ci. papi. Habuiſſes nõ hoſpitem ſed cõtubernalẽ. At quẽ virũ non eum queꝫ tu es ſolitus promulſide ꝯficere: hinc promulſidaria vaſa dicunť quibus mulſum ꝯtineť: ſcribit põpo. iuriſcõ. Legatis vaſis: ſcutellas ⁊ promulſidaria contineri.

Promontoriũ quaſi pręeminens mons: ſignificat enim montẽ in mari prominentem. Ply. lib. xxxvj. promontoria aperiun tur mari ⁊ rerum natura agitur in planum.

Promulco nauis agi d̃r cũ ſcapha duciť fune. a promulcendo. Nã nõ neceſſitatis tñ cã fit: ſed vt nauis quietius agatur.

Promulgo. as. publico. palã pronũcio quaſi prouulgo. Feſtus. Leges promulgari dñr cum primum in vulgus eduně. Col. lib. j. C. Licinius damnatus eſt qui agri modum quẽ in ma giſtratu rogatione tribunitia promulgauerat immodica poſ ſidendi libidine tranſcendiſſet.

Promulare d̃r cũ extra muros qui ambiũt ciuitatẽ alius duciť murus: ⁊ eſt murus ante murũ: qui ⁊ antemurale vocatur. Diciť etiã locus promuralis qui eſt ante murũ. Hiero. Cum autẽ venerit ad promuraleꝫ locum. i. ad futuri ſęculi ſtatum ibi ad eam dicit oſtende mihi faciem tuam.

Pronomen ideo dicitur quia vice nominis fungitur. Nam ſi cut dicendo nomen explicamus perſonam: ſic pronomen vt tacito nomine cum dicimus hic legit ille ſcribit.

Pronurus. pe. pro. nepotis vxor dicitur.

Pronus ꝓprię d̃r in anteriorẽ partẽ flexus. Ouid. Pronaq̃ cũ ſpectent aĩalia cętera terrã: os hoĩ ſublime dedit. per trãſla tionẽ võ quis d̃r paruus. i. inclinatus ad virtutes vl̓ ad vitia Itẽ pronus d̃r q̃ eſt ꝯtrarius ſupino. Ply. lib. xxviij. Supini cu bitus oculis conducũt. At proni tuſſibus. Itẽ poniť pro vici no: ſicut altus pro longe poſito. Uirg. Uentiſq̃ vocatis ꝓna petit maria. i. littori vicina. D̃r ⁊ pronus in tertia declinatiõe:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vt apud Teren.in phor. Alia trabs pronis in humũ accidẽs proxime frangit ramos cadentes.

Propago.inis ⁊ ꝓpages:gis pe.pro.vitis vetela ⁊ ſuppreſſa vt ex vna plures fiant: dicta ꝙ porro pangatur.i.longe figatur Uirg. Flexos propaginis arcus vbi prima producit̃. Aliqñ ſignificat genus ⁊ ſic pima corripitur. Idem. Si romana potens itala virtute propago.

Propago.as.pe.pro.vitem vetulam ſupprimo: ⁊ per tranſlationem ponitur pro extendo dilato.

Propalam.pe.cor.ſignificat clare aperte ⁊ in propatulo. Ci.lib. de ora. Non explicata veſte neq; propoſito argento neq; tabulis ⁊ ſignis propallam collatis.

Propalo.as.pe.cor.manifeſto:in longũ creſco. Aug.li.ix.cõ. Cũ eni ꝓpalata ⁊ effoſſa digno cũ honore transferent̃ ab ambroſiani baſilicani quos vexabant ĩmundi ſpũs ſanabant̃. Col. lib.iij. Deinde ex eo ſulco q̃ſi ramos foſſa⁊ facies per quos vt quęq; virga poſtulauerit propalet̃:atq; ita terra operies.

Propatulum.late patens atq; apertum quaſi porro patulum. Sal. Uiros muliebria pati:mulieres pudicitiam in propatulo habere.ideſt in publico.

Prope.graui accẽtu ꝓnunciata penul.ꝑpoſitio eſt: et ſigt̃ iuxta. Curtius. Cũ prope id oppidũ copię ↄſtitiſſent. Interdũ ſigt̃ ex ꝓpinquo. Mar.lib.j.hic vbi ſydereus. Prope võ vltima acuta ponit̃ ꝓ aduerbio fere ſeu quaſi. Ply. Et in foribus tẽpli ꝓpe collapſus expauet. Ter.i an. ꝓpe adeſt cũ alieno more viuendũ eſt mihi. Cõparatiuũ ꝓpior.ꝓpinquior:ſuperlatiuũ ꝓximus ꝓpinquiſſimus:ac nobis adherens. Ueteres tñ non ſolũ propinquũ ⁊ nobis herentẽ proximũ dicebant verũ etiã longe remotũ:ſi tñ inter duo diſcreta nihil mediũ extitiſſet Uirg. proximus huic longo:ſ; ꝓximus ĩteruallo:aliqñ ponitur pro maxime ꝓpicio. Ter. Grádiuũ teſtor q̃ deus eſt nobis oĩum ꝓximus. Mar. Nec ꝓpior q̃; phebus amet. Interdũ non h⁊vim ſuplatiui ⁊ ꝓpinquũ ſigt̃ quapp comparatiuũ facit ꝓximior qȯ ꝓpinquiorẽ ſigt̃: ⁊ ab eo fit proximitas ⁊ ꝓxime aduerbiũ Uege. proximior ⁊ dextra ſit q̃ plagã poſſit iferre. Ulp.lib.xxx. Ad edictũ:ſi quis proximior naſceret̃ cognatus.aliqñ proximus in ſacris lr̃is intelligit̃ oĩs hȯ.q⁊ vt inq̃t Aug. Nemo eſt cũ quo ſit malũ. Et proximus eſt q̃ tecũ natus eſt ex Adam ⁊ Eua:oẽs ꝓximi ſumꝰ conditione terrenę natiuitatis. Sciendũ qȯ propius ⁊ proximus ⁊ ꝓxime pręter comparatiuo⁊ ſuplatiuorũq; naturã ↄſtruunt̃ cum actõ. Ci. proximus pompeiũ ſedebam:propius vrbẽ mouẽt. Sal. proxime hiſpaniam mauri ſunt compoſitum a prope eſt deprope quod ſignificat expropinquo.

Propediẽ aduerbium tꝑis q̃ſi prope eſt dies:qñ hoc fiet.i.cito. Teren. Et illum tibi ſaluũ affuturũ eſſe hic ↄfido ꝓpediem.

Propemodum.ſignificat pęne quaſi prope menſuram.

Propilo.as.pe.pro.vide in dictione pilus.

Propinquus: a prope deducitur. Et modo ſignificat eum qui prope eſt:modo affinem:vnde propinquitas affinitas. Propinquo.as.propinquus fio. Uirgil. Fuge nate propinquant a quo fit appropinquo.

Propello.is.propuli propulſum.vide in dictione pello.

Propẽdo.is.ſigt̃ ſurſu⁊ pẽdere cũ q̃t in ĩlatera põderat̃:ſicut dependere deorſu⁊ pẽdere. Plau.i aſi. Ubi manus manicę complexę ſũt atq; adductę ad trabẽ nec depẽdis nec propendis. Amb.tñ ꝓpẽdo ꝑ depẽdo poſuit cũ ꝑ trãſlationẽ dixit:atrociorẽ ſcele⁊ reatũ vitia reliq̃ ſequunt̃:qñ quo flagitioſa ꝓpenderint:eo ĩclinant cętera. Itẽ ꝓpẽdere eſt diu ſiue multũ aut a lõge examinare. Quĩtil. Habani bis ociũ v refrigerato ĩuentiõis amore diligẽtius repetitos tanq̃; propenderem.

Propenſus vehemẽter ĩclinatus. Ci.lib.j.off. Quin etiã ſi q̃s eſt paulo ad voluptate⁊ ꝓpenſior. Et ꝓpenſus q̃ſi vltra tenſus. Perſius. Cũ tibi calue pinguis aqualiculus ꝓpenſo ſeſquipede extet. Cornutus cũ tu o calue lenator abundantia ciboru⁊ pinguis ſis ⁊ ventrem habeas vltra ſex pedes extenſum.

Propetro.as.pe.cor.vide in dictione patro.as.

Propero.as.pe.cor.a ꝓpe fit: ⁊ ſigt̃ feſtino celeriter eo. Nã qui in aliquẽ ꝓperat:id agit vt illi ꝓpinquior ſit. Sal. Qua illi diſceſſus erat in galliã ꝓperanti.i.celeriter eũti. Et ille d̃r ꝓperare q̃ feſtinãter aliq̃d agit vel dicit. Uirg. Multa forẽt quę mox cęlo ꝓperanda ſereno. Lac.lib.vj. Et cũ viuere ſe putãt ad mortẽ cõcitatiſſime ꝓperant. Nonius. Feſtinare ⁊ ꝓperare veteres diuiſerũt. Cato. Qui vnũ q̃d mature tranſfigit ꝓperat. Qui multa ſil' incipit nec perficit feſtinat. Uerũ vtraq; verborũ ratio ſub hac ſignificãtia ꝓxima eſt veritati:vt ſit ſępe aĩ properare ſtudioſe ad res aliquas ↄtendentis. Feſtinare corporis neceſſitati obſequentis. Uirg.lib.iiij. Et mediis ꝓperas aq̃lonibus ire ꝑ altũ. Et lib.ij. Feſtinate viri nã quę tã ſera morat̃:ſegnicies. Huiꝰ cõpoſita ſũt:appropero qȯ eſt iuxta ꝓpero. Ci. ꝓmilo. Cũ hic inſidiator q̃ iter illud ad cędẽ faciendã approperaſſet. Depropero valde ſeu celeriter ꝓpero ꝓperãter facio. Hor.li.ij.car. Quis vdo deproperare apio coronas curatue myrto. Impropero intro propero. Ply.li. xxxvj. Inthus labyrinthũ inextricabilẽ quo ſi q̃s ĩproperet ſine glomere lini:exitũ inuenire nequeat. Aliqñ ĩproperare eſt crimen vel aliquid aliud obiſcere. Inde improperium. A propero fit properatio properantia ⁊ properitas.

Properꝰa.um.pe.cor.idẽ qȯ celer. Plau. properã video ancillã venientẽ. Hinc fit ꝓperior ꝓperrimus ⁊ cõpoſitũ ꝑproperꝰ.

Propere aduerbiũ. Sal. Tũ propere conſul ducit exercitum.

Properatim. Cęcil. ꝓperatim in tenebris iſtuc ↄfectũ eſt opus.

Properiter. Catul. Animula miſerrima properiter abit.

Properanter fit a properans. Actius. Remiſq; viri properanter nauim in fugam tradunt.

Prophaſis.pe.cor.dici põt latine pretextus excuſatio.

Propheta.ę.⁊ ꝓphetes.is.in maſculino genere ꝓphetes:idis vł idos: ⁊ ꝓphetiſſa.ę.in fęminino ab προφημι.quod eſt prędico. Hiero.in lib.iudi. Erat aũt delbora prophetis vxor laphideth quę iudicabat ꝑplm. Et in euangelio. Erat anna ꝓphetiſſa filia phanuel. Eſt aũt propheta qui futura ꝓnunciat ab eo primum intellecta. Alias vera non poſſet dici prophetia. Ueteres vt inquit. Feſtus antiſtites phanorum oraculorumq; interpretes prophetas dicebant.

Prophero.as.prędico. Licet qñq; ꝓphetare ſit laudes deo canere: vt in lib.nũmorum. Cumq; requieuiſſet in eis ſpiritus ꝓphetauerunt:nec vltra ceſſauerunt.

Propgnigeon.locus in balneis in quo ignis incluſus exęſtuat pnigos latine ęſtus ⁊ ſuffocatio:pnigo ſuffoco.

Propitius.a.um.qȯ eſt placidum fauenſq;:a ꝓpe ⁊ ito as.vt q̃dam aiunt. Nã qui nobis fauent ꝓpe nos ire conſueuerunt: vel d̃r ꝓpitius prorſus pius:aut porro.i.valde pius.

Proſpitio.as.ſiue ꝓpitior.aris.ꝓpitiũ reddo placo. Hinc repropitior: qȯ eſt rurſus propitiũ reddo. Hier.lib.ij.R. Et repropitiatus eſt deus terrę:propitiatio ſacrificium.

Propitiabile.quod eſt ad propitiandum aptum:vnde propitiabilis hoſtia. Dicitur et propitiabile. Item propitiabile quod facile flectitur vt propitiabile numen.

Propitiatoriu⁊:locus in quo placari ſolet deus:licet ⁊ ꝓ tabula quadã poni videat̃ in exodo poſita ſuꝑ arcam.vñ ſcribitur: Facies ⁊ propitiatorium de auro mundiſſimo.

Propina.pe.pro.dici põt añ famẽ ex pro ante πεινα fames. Et vt nõnulli dicunt locus erat iuxta thermas ⁊ balnea publica: vbi poſt lauachrũ a fame ⁊ ſiti reficiebãtur: vñ ⁊ alij ex latina prępoſitione.pro. ⁊ gręca dictione compoſitũ potius volunt ita vt incidet id quod datur pro eſurire.

Propino.as.pen.ꝓ.ex προ añ ⁊ bibo vel a πινω προπινειν qȯ ſigt̃ poſt potũ tradere: ꝓprie ſigt̃ poculũ vt q̃s bibat ꝑguſtare ac porrigere. Plau.in cur. ꝓpino magnũ poculũ ille bibit. Quę ↄſuetudo ĩde initiũ habuit qȯ gręci ſolẽni die que⁊ philotheſiã vocãt miſcere aureis atq; argẽteis poculis vina ſolebãt q̃ e manu guſtãtiũ ſumẽtes ori parũper admouebãt deĩde alteri quẽ vellẽt offerebãt:hoc võ ꝓpinare qȯ eſt ꝑbibere dicebat̃. Hinc factũ ẽ vt ꝓpinare ſit cibũ potũq; extraordinariũ voluptatꝭ gr̃a cũ amicis aſſumere. Interdũ ẽ ſimplr̃ porrigere. Ter.i eu. Hũc vobis comedẽdũ ⁊ bibẽdũ ⁊ deridẽdũ ꝓpino. Spartianus. Uuluã ĩciderit venenatã partem fratri edendã ꝓpinans ⁊ ſibi innoxiã reſeruans. Ply.lib.xx.

Quidã ad vulue dolorẽ radicẽ cum vino dulci propinant.

Propenticon latine comitatiuũ: ab προπεμπω comitor pre-
mitto. vñ eſt titulus apud Sidoniũ ꝓpenticon ad libellum.

Propolis. pe. cor. qſi ſuburbanũ. Et id dr qd apes añ alueũ fa-
ciunt. Uar. propolim vocãt qd apes faciunt ad foramẽ itroi-
tus porrectũ in alueũ maxime eſtate fauorũ ſtabilimẽtũ quo
oẽs frigoris aut iniurie aditus obſtruuntur.

Propole. pe. p. negociatores q merces preemũt minoris: vt po
ſtea pluris vẽdan. προ eniz ante πωλεω vendo. Lãpri. in
cõmodo. Imitatus propolas circũforaneos equos curules
ſibi cõparauit. Ci. contra piſo. piſtor domi nullus: nulla cela
panis ⁊ vinum a propola atqꝫ decopa.

Propyleũ: latine veſtibulũ vel porticus: qui eſt ante domũ. Ci.
li. ij. offi. phalereus demetrius qui periclẽ principẽ grecie vi
tuperabat qd tantã pecuniã in preclara illa propylea profu-
derit. Ply. Protogenes cum athenis celeberrimo loco mi-
nerue delubro propyleũ pingeret: adiecit paruulas naues lõ
gas in his que pictores parerga appellant.

Propõtis. ontidis. equor patẽs atqꝫ diffuſuz: hec anguſtijs bo-
ſphori thracij cũ euxino põto ꝯiungit. Nã geographi ꝑmas
anguſtias maris ſe coartãtis helleſpontũ vocãt. Inde expa
tiat equor. Que laxitas ꝓpontis appellat. Ubi iterũ in actũ
coit ⁊ ſtringit: ille anguſtie boſporus thraciꝰ nuncupat. Ubi
iteꝝ effundit põtus euxinus q curuatus in figuram ſcythici
arcus cõmittit hoſtio meotidis paludis: idqꝫ hoſtiũ. Cime
rius boſporus vocatur. A ꝓpontis fit. Propontiacus. a. um
Ouid. lib. j. faſt. Huncqꝫ ꝓpontiacis herentẽ cyzicon oris.

Propono. nis. ſtatuo delibero. Sene. Id in ꝑmis aio ꝓponẽdũ
vt recte viuamus. Aliqñ ꝓponere ſigt ꝓmittendo ponere: et
oñdere vt ꝓpono ludũ: propono premiũ. Ci. Quis eſt qui ꝓ-
poſito tanto ꝑmio non excitetur. Aliqñ eſt extra ponere: ſiue
palam oñdere. Ply. lib. xxxv. Idẽ perfecta opera ꝓponebat
in pergula: trãſeuntibus. Sal. Poſtulauere pleriqꝫ vt propo
neret q cõditio belli foret: que ꝑmia armis peterẽt. Aliqñ an
teponere docere. Lac. lib. iiij. Penitentiam nobis in illa cir-
cũciſione propoſuit. Aliquando procul ponere.

Propoſitũ dr ꝙ mente ſtatutũ eſt: ⁊ intentio hominis. Ply. hoc
ei propoſitum erat vel ſuperare: vel cedere.

Propoſitio: qſtio hñs aliqd qd diſputatione ſoluẽdũ ſit ⁊ a gre
cis ꝓblema dr. Dialectici diffiniunt ꝓpoſitionẽ ꝙ ſit oro veꝝ
vel falſum ſignificãs. Ci. lib. ij. ad her. Propoſitio dr per quã
oſtendimus ſummatim qd ſit qd probare volumus.

Proportio. vide in dictione portio.

Propretor. dicebat qui extraordinariã preturam gerebat.

Propriũ. a ꝓpe ſit: ⁊ dr qd peculiare eſt vniuſcuiuſqꝫ. Hoc enim
maxime ꝓpe eſt qd propriũ eſt. Uirg. Nũc mihi da propriuz
virgo ſata nocte laborẽ. Hinc ꝓprietas ⁊ ꝓpter qd eſt pecu-
lariter. Aliqñ dr diuturnũ. Siſen. at qui metu ⁊ ſuſpitiõe ꝑ
ꝑuam habere quietẽ non poterat. Plau. Atqꝫ illum amato-
rem tibi propriũ futurũ in vite. ideſt perpetuum.

Propter: ſignificat alicuius cauſa. Et accipit loco cauſalis con
iunctionis: vt ꝓꝑ niuem frigeſcunt hoĩes. Uirg. Te ꝓꝑ libye
gentes numidumqꝫ tyranni odere. ideſt tua cauſa. Aliquan-
do aduerbium eſt: ⁊ ſignificat prope. Teren. in adel. Nimiuz
iſtoc abiſti: propter hunc aſſiſte.

Propterea: ſigt ob eã cãm: ſicut quapꝑ: ꝓꝑ quã cauſam.

Propudiũ dicebant cũ maledicto nudari turpitudinẽ nolebãt:
quaſi porro pudẽdũ vel a quo pudor ⁊ pudicitia procul ſint.
Popudia virorũ apud Plyniũ intelligit imodica aut cer
te obſcena venus ⁊ probroſa mollicies. Plautus meretricu-
lam propudium vocat: hinc dicuntur.

Propudioſa dicta ꝙ pudicitia ſit ꝓcul a pudore. Sidoniꝰ. Igit
hic prime abrupto ꝯtubernio ancille ꝓpudioſiſſime cui ſe to
tum ꝯſuetudine obſcena addixerat. i. impudiciſſime.

Propugno. as. vehemẽter: ⁊ de lõge pugno. vñ ꝓpugnator. Li-
uij. lib. iiij. Quid a vobis ſperent an honores quos aduerſa-
rijs veſtris potiuſqꝫ reipub. propugnatoribus datis.

Propugnaculum eſt munitio: vl quaſi locus munitus. vnde ve
hementer certari poſſit ⁊ defendi procul. Uirg. lib. iiij. Et ꝓ
pugnacula bello tuta parant.

Propulſo. as. frequẽtatiuũ a ꝓpello: ſigt de lõge pulſo: ſeu ꝓcul
fugo. Liui. lib. j. Tñ cum menibus bellum propulſare poſſet
in aciẽ copias eduxit. Col. lib. vij. Euincendi ſunt autẽ quiſ
peſtiferi morbi ⁊ exquiſitis remedijs propulſandi.

Proqueſtor: qui queſturam extraordinariam gerit.

Proreta. pe. pro. dr qui cuſtos eſt ⁊ gubernator in nauis prora.

Prorito. as. penultima producta. ſignificat prouoco. Col. vt pe-
luſiaci proritet pocula zythi.

Proripio. is. pe. cor. quo ad effectũ ſigt ꝓcurro ſiue ꝓfugio. Sed
ꝙ actõ ꝓcurrentis aut profugientis conſtruit ſigt ſubito de-
duco: vel ſubito traho. Liui. de. ij. bel. pu. Emanibus ſacrifi-
cantiũ cũ ſeſe ꝓripuiſſet. Sal. Deinde ſe domum ex curia ꝓri
puit: prorepo. is. vo. pe. pro. vide in dictione repo.

Prorogo. as. pe. cor. vide in dictione rogo.

Prorũpo. is. vltra. ſiue valde rũpo. Ceſar. li. iiij. Celerit ad eas
munitiones ꝑuenerunt: atqꝫ ꝓruptis his ꝑmus in hoſtiũ ca-
ſtris ꝯſtiterunt quiſ plane ab his videri: aut qd rei gereret co-
gnoſci poſſet. Uirg. li. j. ge. Rurſus in obliquũ verſo ꝓrũpit
aratro. Qñqꝫ prorumpere eſt vltra emittere: euomere: vnde
proruptũ effuſum fluenſqꝫ. Idem. vnde per ora nouẽ vaſto
cũ murmure montis it mare proruptũ. Et lib. iij. Interdũqꝫ
atram ꝓrumpit ad ethera nubẽ: qd Ser. exponit proeuomit
aſſerens nouam hanc eſſe locutionez. Non enĩ dicimus ego
prorumpo hanc rem. Hoc modo vſus eſt. Teren. in eu. Iam
me erumpere licet hoc mihi gaudium. Quandoqꝫ eſt irrum
pere quod eſt quadam vi progredi proſilireue.

Prorſus ⁊ ꝓrſuz dicimꝰ qſi porro verſus ſigt oĩno. Nonius. ꝓr-
ſus ⁊ a b radicibus euulſa eſt arbor. Interdũ ponit pro nõ re
cte ⁊ vere. Idẽ in adel. Eo pacto ꝓrſus illic alligaueris filiuz.
Qñ vo nomen eſt ſignificat rectũ: vnde prorſi limites dicun
tur in agrorum menſuris qui ad orientem directi ſunt.

Prorſum rurſum ſignificat retro ante vt dicimus ſurſum deor
ſum: intro foras: hac illac.

Proruo. is. ruere facio ꝓiicio. Liu. Mare fluminibꝰ iuexit: mõ-
tes lapſu igenti ꝓruit. Idẽ li. ix. excitati arma capiũt: dolabre
calonibꝰ diuidunt ad vallũ ꝓruendũ: foſaſqꝫ implendas.

Proſa. vnde ⁊ proſella diminutiuum. Ply. lib. xviij. Sed proſel
lis binis terniſqꝫ ſic erant.

Proſcenia ſunt pulpita añ ſcenã in qbus ſcenici hiſtrioniã age
bant. Uirg. lib. iij. ge. ⁊ veteres ineunt proſcenia ludi.

Proſapia. gñis lõgitudo: ſiue ꝓgenies antiq: a ꝓſupãdo. i. iaciẽ
do ⁊ diſiciendo qſi porro ſparſis ⁊ qſi iactis liberis. Aliq a ꝑ
ſupero ꝙ ꝑſuperent: hoc eſt ſupſint ⁊ ſupabundent liberi.

Proſede dñr meretrices eo ꝙ ante ſtabula ſedeant.

Proſcindo. is. valde vel vltra ſeu ſubtus ſcindo. vñ dicimꝰ ter-
rã ꝓſcindi cũ primũ arat: inqt Uar. Cũ iterũ effringere dñt:
ꝙ ꝑma a rõne glebe grãdes ſolent excitari. Cũ iterat offrin-
gere vocãt. Tertio cũ arant iacto ſemine boues lirare dñr. i.
cũ tabellis ad vomerẽ ſil ⁊ ſatũ frumentũ operiunt in porcis
⁊ ſulcãt in foſſas quo pluuialis aqua dilabat: per trãſlatiõez
ꝓſcindere eſt infamare: ꝯtumelijs laceſſere: lacerare. Sue. in
aug. Hunc fediſſimo ꝯuicio coram proſciderunt. Ply. hic eſt
mamura catuli veronenſis carminibus proſciſus.

Proſcribo. aliqd ꝑ ſcripturã venale ꝓpono ⁊ publico. vñ ꝓſcri
ptum venale expoſitũ: qꝛ q erãt vẽdenda publice ſcribebãt.
Nã ſcribi domus dñr qñ appoſita in ſcriptione venales vel
locãde ſignificant. Ci. lib. iij. offi. Claudius ꝓſcripſit inſulaz
vẽdidit. Itẽ ꝓſcribere eſt relegare dãnare. Hor. in ſer. ꝓſcri
pti regis rupili pus atqꝫ venenũ. Ply. de ſilla. Age nõ exitus
vite eius oĩum ꝓſcriptoruz ab illo calamitate crudelior fuit.
Tractũ ab eo ꝙ hi ꝓprie ꝓſcribi dñr. vt Ulp. teſtat quorum
noĩa claris lr̃is vt de plano recte lege poſſint ante tabernam
vel añ eũ locũ in quo negociatio exercet: nõ in loco remoto
ſe euidẽti ſcribunt: hic ꝓſcriptio: dãnatio: ⁊ ꝓſcriptus dãna-
tus. Itẽ eſt in aliquẽ eo penetrabili telo itorquere. Macro.
Non eſt facile in eũ ſcribere qui poteſt proſcribere.

Profecta dicta ſunt ab antiquis viſcera que in ſacrificijs pro
ſecaſſent. Luc. lib. vj. Si pectora plena ſepe dedi ⁊ laui cali-

do pꝛoſecta cerebꝛo.
Pꝛoſeletus.pe.pꝛo.aduena peregrinus aduentitius.
Pꝛoſelenus.pe. ꝓ.ðꝛ.añ lunã:nã componiť ex pꝛo añ ⁊ σελη νη. Luna ꝙ ſelas.i.ſplendoꝛẽ habeat: ⁊ ανω.i.ſupne. Nam a ſole lumẽ accipit.Et ꝓſeleni dñr:ante lunã geniti quo noĩe dicti ſunt arcades.Sta.Arcades aſtris lunaq; pꝛioꝛes.
Pꝛoſequoꝛ.pe.coꝛ.ꝓpꝛie ſigt vltra.ſiue poſt ſequoꝛ. Ci.li.ij.of. Sequiť vt hec officioꝝ genera ꝓſequar. Plau.in ciſ.Si is hac aut hac ſocci video veſtigiũ in puluere ꝓſequar hac.Ali qñ pꝛoſequi eſt cũ affectu aĩ:vt ꝓſequoꝛ te amoꝛe:odio:lau de:honoꝛe:ɔtumelijs:⁊ hmõi.Et fere ſemp cum abltõ. Ci.in ver.acti.iiij. Iſte iratus hoĩem verbis vehementioꝛibus ꝓ ſequitur.i.inſectatur. Idem metello:domus tua deniq; tota oĩbus ſũmis officijs ꝓſequuta eſt. Interdũ pꝛoſeq̃ eſt ꝑſeue rare exeq̃ quod ceptũ eſt.Amb.Et bene ſabbato cepit vt ip; ſe oñderet creatoꝛem:q; opa operibus intexeret ⁊ ꝓſequere tur opus qð ipſe iam ceperat. Interdũ eſt quaſi deducere:⁊ comitari. Hiero.ad Iulianũ. Inter multoꝝ officia ꝓpinquo rum ⁊ ɔſolãtes amicos tuoꝝ exequias pꝛoſecutus es. Diuer ſis alijs modis vſurpať. Lac.li.ij. Siquidẽ ſacrilegia ſua io cularibus etiã dictis ꝓſequebať.i.condiebat. Idẽ li.iiij.quã Tulius vniuerſis eloquentie ſue verbis pꝛoſecutus eſt.i.de ſcripſit tractauit:vel laudauit. Ci.li.j.tuſ. Quid totũ ꝓpe celũ ne plures ꝓſequar nõne humano gñe cõpletũ eſt:ideſt vltra nominẽ. Idẽ in Cato. Quam palmã vtinã dij ĩmoꝛtales tibi reſeruẽt:vt tui aui reliquas ꝓſequare.i.viriliter aſſequaris vel pꝛoſpere conſequaris. Ter.in adel. Ego ius meũ pꝛoſe quar. Plau.in cap. Nunc barbarica lege certũ eſt ius meũ ꝓ ſeq̃.ideſt pꝛo viribus obtinere. Col.li.j. Ac rurſus pꝛemio ꝓ ſequamur eos qui ſtrenue ſe gerunt.
Pꝛoſodia cũ accentu in pe.latine accentus ðꝛ qui lex eſt ſiue re gula ad eleuandã depꝛimendãue ſyllabam vniuſcuiuſq; par ticule oꝛationis accõmodata. Et alio nomine apud grecos τονος dicitur. Fit autem pꝛoſodia a προς greca pꝛepoſitio ne que ſignificat ad ⁊ ωδη.cantus.
Pꝛoſerpina.pe.coꝛ.luna iouis ex cerere filia:a grecis ꝑſephone ðꝛ. Ouid.lib.iiij.faſt. At neq; perſephone digna eſt pꝛedone marito. A pꝛoſerpendo dictã pꝛoſerpinã. Aug.lib.vij.ci.dei. ſignificareq; fecunditatẽ ſcribit. Que cum aliqñ non eẽt:di cta fuit rapta ad inferos:⁊ tunc ceſſarunt inſtrumenta rura lia. Qua redeunte inſtituta ſunt ſolẽnia apud athenas. Ser pere.enim videtur veluti ſerpens dũmodo in dextram mõ in ſiniſtra; mouetur ꝓpter qð ⁊ diuaga dicitur dicta eſt libe ra diana:lucina:triuia:hecate:⁊ noctiluca.
Pꝛoſumia gñs nauigij lenis ſpeculatoꝛij. Plau.de nocte ad poꝛ tũ ꝓuectũ ſum ꝓſumia. Ceci. Qui ꝓ gubernatoꝛe ſe gerens ꝓ pe vertit pꝛoſumiã. He naues etiã geſeoꝛete vocantur.
Pꝛoſeuche: obſecratio vel oꝛatio q̃ ad deũ funditur dicta quaſi προσευχη. Quia attentione opus ſit προσευχω.eni; eſt attendo intendo vel adhibeo. Iuu.videtur ponere pꝛo eo lo co vbi pꝛecibus ⁊ obſecrationibus mẽdici a tranſeuntibus: ſtipẽ mẽdicabãt:vel victitabãt. Ait enĩ. Ede vbi ɔſiſtas in q̃ te q̃ro ꝓſeucha. Nã in ingreſſibus pontiũ mẽdici tuguria ha bebant vnde a pꝛeter euntibus mendicarent ſtipem.
Pꝛoſocer.pe.coꝛ.vide in dictione ſocer.
Pꝛoſopis.penultima coꝛrepta.inſula in delta nili:in qua eſt ci uitas atarbechis:vt ait Herod.
Pꝛoſopopeia aduerbiũ ðꝛ ꝑſone factiua cõponiť enim ex πρὸ σωπον.qð perſonã ſigt.⁊ ποιω.facio. Figura eſt cũ ꝑſo na aliqua fingiť:vt cũ in aĩatum loquitur ad animatum vel econuerſo. Hoꝛ.quod amplius mare o terra ardeo.
Pꝛoſonomaſia.latine annominatio ðꝛ que fit ſĩlitudine aliqua vocum ⁊ vicinitate quadã verboꝝ:vt quis locus:aut lucus: vt ex oꝛatoꝛe aratoꝛ vt deligere op; quẽ velis diligere.
Pꝛoſper q̃ dat felicitatẽ:felix q̃ recipit:vt ſidus ꝓſperũ ſub quo natus eſt felix. Sue.tñ de Ceſare ſcribit eũ fuiſſe ꝓſpera va litudine.i.bona ⁊ q̃ſi felici. Uñ ĩpꝛoſpere qð poniť pꝛo non bñ. Col.li.j. Nã vbi q̃d perperã adminiſtratũ ceſſit ĩpꝛoſpe re vitať qð fefellerat:illuminatq; rectã viã docentis magi ſteriũ:⁊ Uirg. Sis felix:nr̃mq; leues q̃cũq; laboꝛẽ:ꝓ eo qð eſt ꝓſpera ⁊ benigna. Diciť ⁊ ꝓſperus.a.um. Ci.lib.vj.de re pu. Deinde eſt hoĩum generi pꝛoſperus ⁊ ſalutaris.
Pꝛoſpero.as.⁊ ꝓſperoꝛ deponẽs:ꝓſper fio. Aug.in pl.li.ci.dei. Qui res humanas ita ꝓſperari nolũt:vt ad hoc multoꝝ deoꝝ cultũ quos pagani colere ɔſueuerũt neceſſariũ eẽ arbitrenť
Pꝛoſilio pꝛoſilis.vide in dictione ſalio.
Pꝛoſpicio.is.ſigt añ:ſiue a lõge video:ꝓuideo curo caueo. Cic. Ser.ſul. Tanq; ex aliq̃ ſpecula ꝓſpexi tempeſtatẽ futuram. Pꝛocauere ꝓuidere:conſtruiť cum dtõ. Terẽ.in adel. Ego iam pꝛoſpiciam mihi.i.cõſulam ſiue pꝛouidebo. Ply. Nam ⁊ rebus illius nõ minus quã meis pꝛoſpiciebam.
Pꝛoſpecte aduerbiũ conſulte. Hiero.contra Ioui. Ex quo vo lunt dei diſpẽſatione eſſe factu; vt qui in pꝛoſpecte nouerat erroꝛem votoꝛum filie moꝛte ſentiret.
Pꝛoſpectus.us.ipſa a longe viſio. Uirg.lib.ij. Ge. Non animũ modo vti paſcat pꝛoſpectus inanem. Docet Paul. iuriſcon. pꝛoſpectum ex inferioꝛibus ⁊ ex ſuperioꝛibus locis eſſe:lu men ex inferioꝛe loco non eſſe.
Pꝛoſpicuus.intentus ac vigil.
Pꝛoſpicientia:cura pꝛouidentia. Amb.quid enim tam moꝛale a perſuaſionem q; ꝙ videas ꝙ etiam que ſunt irrationabi lia ſic dei pꝛoſpicientia veſtiantur:vt nullo hoꝛũ vel ad gra tiam egeant vel ad oꝛnatum.
Pꝛoſpiro.as.pe.ꝓ.vltra lõge ſpiro. Cato. Nã vene eoꝝ vbi ſuf flate ſũt ex cibo nõ poſſunt pꝛoſpirare in toto coꝛpoꝛe.
Pꝛoſtaſis:ſiue ꝓſtaſia p̃fectura vel pꝛeſidentia latine ðꝛ.
Pꝛoſthefis.appoſitio:ſiue additio. Figura cum in pꝛincipio di ctionis additur littera vt gnatus pꝛo natus.
Pꝛoſterno.is.añ ſterno vinco ꝓfligo qð fit cũ hoſtes i acie ſter nunť. Sal. ꝓſtratiſq; militib⁹ fuge ſe dedit. Aliqñ ſigt i terrã deijcio. Apul. Puellãq; reluctante tandẽ ꝓſtrauit. Amb.ali ter dixit in diua agnete inter hec lecto pꝛoſternitur.
Pꝛoſtituo.is.q̃ſi ante ſtatuo:meretricandã pꝛebeo:vñ ꝓſtitue re pudicitiã ſigt vulgo ſui coꝛpoꝛis poteſtatẽ facere. Hic me retrices ꝓſtitute dñr. Sue.de nerone. Suam pudicitia; vſq; adeo pꝛoſtituit:vt contaminatis pene oĩbus mẽbꝛis vt viro rum ac feminarum inguina inuaderet.
Pꝛoſtibulũ:mõ ipm ſcoꝛtum ðꝛ:qð queſtus copioſioꝛis gratia cõcurrentibus illuc aduenis manſiones ante ſtabula habue re. A ꝓſtituendo ꝙ in eo loco ſe ꝓſtituant meretrices Hiero. Pꝛoſtibula regnũ dei nõ poſſidebũt. Modo ipſu; lupanar. Idem in Exe. Edificaſti tibi lupanar:⁊ feciſti tibi pꝛoſtibu lum in cunctis plateis:⁊ iterum deſtruent lupanar tuũ:⁊ de mollientur pꝛoſtibulum tuum:dicitur ⁊ pꝛoſtibula.e. Plau. in perſa.hic faceret pꝛoſtibulam pꝛopediem.
Pꝛoſto.as.ꝓſtiti ꝓſtatũ a lõge ſto. Plau.in cur. Hi ſaltẽ in oc cultis locis ꝓſtant vos in foꝛo ipſo. Itẽ ꝓſtare eſt pꝛo pꝛetio ſtare ſeu viuere. Iuue. Quid referã q̃ta ſiccum iecur ardeat ira cum ꝓplim gregibus comitũ pꝛemit hic ſpoliatoꝛ pupilli ꝓſtantis. Idẽ ⁊ ad circũ iuſſas ꝓſtare puellas. Itẽ ꝓſtare an te ſtare. Quintil. Iubet pꝛoſtare gladio cinctum.
Pꝛoſtoton.moꝛbus quo rigoꝛe mentũ pectoꝛi intenditur.
Pꝛoſubigo.is.pe.coꝛ.ex ꝓ ⁊ ſub ⁊ ago ſigt vehemẽter ſuffodio. Uirg.lib.iij.ge. Et pede ꝓ ſubigit terrã: fricat arboꝛe coſtas.
Pꝛoſum.es.pꝛofui vtilitati ſum:quaſi pꝛo aliquo ſum. Terẽ.in ecy. Quicquid eſt id:id quod reliquit ꝓfuit.ideſt pꝛo nobis fuit ſicut exponit Do.
Pꝛotaſis dici poteſt pꝛopoſitio. Do.in pꝛologo. Teren.pꝛotaſis pꝛimus actus eſt initiumq; dꝛamatis.
Pꝛotheſis dicitur pꝛepoſitum ſiue pꝛepoſitio: vt.a.ab.abs.
Pꝛotelo.as.pe.ꝓ.lõge differo ꝓtraho. Lucil. Quẽ neq; lucanis oꝛiunda mõtibus tauri ꝓtelare validis coꝛnib⁹. Hier. Inedi na pluſq; vnius diei victoꝛis exercitus ꝓtelauit.ꝑ tranſlatio nẽ ſumitur pꝛo ꝑturbo exagito:tractum ab aſſiduo teloꝛum iactu. Ter. Ne te irat⁹ ſuis ſeuis dictis pꝛoteler. Siſen.lib.iij. romanos impetu ſuo pꝛotelant. Item pꝛopello ⁊ longe exclu do. Turpil. Pꝛopter peccatum pauxillum indigniſſime pa tria pꝛotelatum eſſe ſeuitia patris.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Protēdo vltra tēdo: vt ꝓtēdo pedē. Hiero. Cū dextrę manus protenſione cupitū indicās iter. Uirg. lib. j. Ge. Hinc a ſtirpe pedes temo protentus in octo.

Protero. is. pen. cor. vltra ſiue de longe tero. Plau. Ego hic te mulier quaſi ſus catulos pedibus proteram. Et in am. Fę-dant ⁊ proterunt hoſtium copias iure iniuſtas.

Proterreo. es. a lōge terreo. Sta. li. ij. the. Protinus idē vltro iaculo parmaqꝫ menetem proterrebat agens.

Proteruus petulās ꝓcax. hęc tria multū ſiīa ſunt. quādā enim laſciuiā libidineqꝫ declarāt: tum iniuriā in dictis ⁊ in factis. Dictus proteruus ī quo impudens ⁊ arrogans audacia a ꝓterendo qui omnia ſub pedibus eſſe velit ⁊ nullus ſit pudor in petendo ⁊ audendo. Cice. Si vidua libere proterua petulanter diues effuſe libidinoſa meretricio more viueret. Hic proterue ⁊ proteruiter aduerbia.

Proteruia. petulātia. Quo ēt noīe ſignificat ſacrificiū quoddā vt teſtatur. Macro. in quo mos fuit: vt ſi quid ex epulis ſuperfuiſſet igne conſumeretur. Hinc eſt iocus ille Catonis. Nam cum albidius quidam bona ſua comediſſet. ⁊ nouiſſime domū quę ei reliqua erat incendio ꝑdidiſſet ꝓteruiā eū feciſſe dicebat. Qđ enim comeſſe non potuerat id cōbuſſiſſe.

Proteruio. is. laſciuio inobedio petulanter ago.

Proteſilaus nomen viri proprium qui in initio troiani belli ab Hectore interfectus fuit.

Protrepticus. Inſtructiuus ⁊ exhortatiuus. Symmachus in epiſtolis. Indulge ſtylo aliqđ cudas calicum ſeu protrepticū ſcribe. Auſo. Libellum inqt inſtar protreptici luſeram. Iulius Capitolinus ait librum cui titulus eſt hortenſius ſcriptum eſſe a Cicerone ad exemplar protreptici.

Proteus. nomen oceani filij.

Prothyra. pe. cor. ſunt veſtibula in domorū ianuis auctor Uitruuis. quaſi ſit magnū ſecretū. nā θυρα ianua πρo ante.

Protinus pe. cor. cōponi videt ex pro ⁊ tenus. i. a longe quantū fieri pōt. Liuius li. ix. Cū ad alias anguſtias ꝓtinus ꝑgerent ſectas deiectu arborū ſaxorūqꝫ īgente obiacente mole inuenere viā. Uir. En ipſe capellas ꝓtinus ęger ago. i. lōge a finibus: vt ſit protinus q̄ſi porro tenus. Quidā ēt exponūt pro valde. Qñqꝫ ſigt ſtatim ac ſine ītermiſſione. Uir. Protinus ad regē curſū detorquet hiarbā. Qñqꝫ ꝯſequēter deinceps deinde. Idem. Protinus aerij mellis cęleſtia dona exequar Qñqꝫ iugiter. Idē. Traiecto miſſa lacerto ꝓtin⁹ haſta fugit ſeruatqꝫ cruenta tenorē Qñqꝫ omnino: vt ꝓtinus vtraqꝫ tellus vna foret. Hic Ser. exponit. i. cōtinue. Cum aūt addit negatio ſigt nō. ideo. ſicut ſit incōtinuo ⁊ ſtatim. Quintil. Non aūt vt quicquid ꝑcipuū neceſſario eſt: ſic ad efficiendū oratorē maximi protinus erit momenti. Apud veteres etiam ꝓtinam dicit. Ter. Protinam me coniiciam in pedes.

Protollo. is. differo ꝓlōgo. Gel. Neqꝫ vltra decimū menſē fętura mulierū ꝓtuli pōt. Plau in caſ. Protollo mortē mihi.

Protous. vnus ex ducibus grecis q̄ ex magneſia venit ad troiā

Protos. grece πρωτοσ. latine primus. Proton primum.

Protocollū. pria ꝯcinnatio: ⁊ raptim confecta ſcriptura quę meliorē cōpōnē deſiderat. Eſt enī proprie qđ breuiter ⁊ ſuccincte a tabellione notatur: vt extendi deinde atqꝫ abſolui poſſit. gluten dr κολλησισ glutinatio vel glutinatura κολλητησ glutinator κολλαομαι glutino. Et qr in cęre glutino quę per tabulas extenſa erat protocollum. i. prima conglutinatio vocata eſt. Aliqui a κωλον quod eſt membrum qr primum ſit ſcripturę membrum.

Protocomos. latine dicitur primum comans.

Protagoras. pe. cor. nomē phi. Hic dixit ſibi nō liquere vtꝝ eſſet aliquid deus ꝑꝑ qđ athenienſes ipſum vtpote impiū ſuis finibus expulerunt. libroſqꝫ eius in concione exuſſerunt. Fuit ex philao oppido theſſalię. Iſiphili filius vxoremqꝫ habuit Laodomiam acaſti filiam.

Protogenes. pe. cor. ſigt aliquem primi generis. ⁊ a poetis ſumitur pro eo qui ſe talem confingit. Iuuena. Non eſt romano cuiqꝫ locus hic vbi regnat protogenes aliquis. Hoc nomine quidam clarus pictor etiam eſt appellatus.

Protogenia nomen Deucalionis ⁊ Pyrrhę filię.

Protogenus. primo genitus. habet penultimam correptam.

Protologia cum accentu ī penul. ꝑma locutio: antiloquium.

Protomartyr. primus teſtis. Protomedicus primus medicus qui ⁊ Archiatrus.

Protomyſtę myſtarum principes. myſtę aūt ſacerdotes appellantur. qui myſteria ⁊ eccl'ię ſecreta regunt ⁊ adminiſtrant.

Protonotarius primus notarius Notarius vō a nota deducit Sed indiciorum notarij barbare dicuntur.

Protopages ⁊ protopagus. nuper vel primo fabricatus.

Protoplaſtes ſiue protoplaſtus. primo formatus. Unde ⁊ Adā ⁊ protoplaſtus dictus.

Prototomus. pe. cor. prime ſectionis. Unde ꝑmus caulis q̄ ſucciditur: vel cima braſſicę a ꝑma ſectione ita appellatus ē quę vere ſit. Eſtqꝫ ipſorum caulium delicatior tenuiorqꝫ cauliculus. Col. li. xj. Sed iam prototomos tempus decidere caules Mar. Et faba fabrorum prototomiqꝫ rudes.

Prototocos primo genitus: vel primo enixa.

Prototypō. pe. cor. exēplar. Prototyp⁹ ꝑmitiu⁹ dr ⁊ archetyp⁹.

Proueho. is. ꝑduco. Hoc ē vltra ad locū: vt cū ago me loco vñ diſceſſi vltra plus vel minus vehor. Plau. in ru. Quid ego deliqui? rogas qui arrabonem a me accepiſti ob mulierem. ⁊ eam hinc abduxiſti? Non auexi. Cur negas? quia pol. ꝓuexi auehere nō quiui miſer. Per trāſlationē Leo pa. Iſti ſunt qui te hanc gloriā prouexerunt. Sic dicimus aliquē ętate prouectum: ⁊ prouecta prudentia.

Prouenio ꝑducor. Uñ ꝓuentus dñr redditus. ⁊ nō tm̄ bonarū rerū: ſꝫ ēt malarū. Plau. Calamitatū ⁊ miſeriarū tot ꝓuentus

Prouideo. es. pe. cor. ſignificat ante vel a lōge ⁊ futurū aliqđ video anteqꝫ ſit factū. Ply. hoc enī ſapientis eſt oīa quę ventura ſunt ꝓuidere. Ci. lib. ij. de diui. Medicus morbū ingrauescētē rōne ꝓuidet: īſidias īperator: tēpeſtates gubernator: ⁊ tm̄ ipſi ſepę fallunt q̄ nihil ſine certa rōne opinant. Qm̄ vō ea quę ꝓuidemus ſi mala ſunt aut vitamus aut emēdamus factū ē vt ꝓuidere mō vitare ſignificet. vt apud Ter. i an. Quę ſi nō aſtu ꝓuidētur me aut herū peſſundabūt. Modo remediū ꝑbere. Cic. Satis iam omnibus quę neceſſaria erāt ꝓuiſum putabāt. Hinc ꝓuidentia ⁊ prudentia dñr. Idē. Id enī ſapientis eſt ꝓuidere ex quo ſapientia appellata eſt ꝓuidentia. Et iterū. Tanta memoria ꝑteritorū futurorūqꝫ prudentia. Quidā prudētiā a ꝓuidentia diſtinguūt vt prudentiam dicant in rebus humanis: ꝓuidentiā in diuinis Alij prudentiā diffiniunt rerum bonarū ⁊ malarū ⁊ vtrarumqꝫ ſciam. prouidentiā vō per quam futurum aliquid videtur anteqꝫ factū ſit. Unde prouidentia aliquando pro deo ponit. Quint. Nullam ego res humanas deſpicere prouidentiam reor. Idem de Cicerone. Dono quodā prouidentię genitus in quo omnes vires ſuas eloquentia experiretur.

Prouidus: videns ante diligens ſolers. prouide diligenter.

Prouincia dici vr̄ qꝛ ꝓcul vinci videat. Proprie enī ꝓuincię dcē ſūt regiones lōge ab italia bello acq̄ſite: qꝛ eas romanus populus ꝓuicerit. Unde ęgeſſippus ſcribit romanos cū in ius ſuū vincēdo redigerint ꝓcul poſitas regiones appellauiſſe ꝓuincias. Prima oīū Sicilia prouincia ē appellata ſicut docet Cicero in quarta Uer. Et ꝓuinciarū alię erāt cōſulares: alię ꝑtorię. Redigere aūt regiōes ī prouincię formā nihil aliud ē qꝫ regionē ſubiicere imperio romano ⁊ ad eā gubernandā mittere ꝑfectū. Et qm̄ ꝑfecti ad eas gubernandas cū officio mitti ſolebāt: factū eſt ēt: vt ipſi magiſtratus: ⁊ omne onus nobis impoſitū prouincia appellet. Ter. in phor. O geta prouinciam cępiſti durā. Eſt ⁊ prouincia regio Gallię narbonenſis rhodano finitima qui eam a celtis ſeperat.

Prouinciales dicti ſunt q̄ ex ꝓuincijs ſūt: ſiue vt Ulp. inqt q̄ in ꝓuincijs domiciliū hn̄t. Prouincialiū noīe oēs ꝑter italicos appellabant. Uñ Col. li. vj. caput facit de agricultura ꝓuincialiū vineaꝝ cū alibi de agricultura italicarū ſcribat. Ply. orator. libro epiſtolarum. viij. Italicus es. an prouincialis?

Prouinciatim aduerbiū ſignificat ꝑ ſingulas prouincias.

Prouoco. as. pen. cor. proprie ſignificat a longe voco. Liui. lib.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vij. Gallus magnitudine atqȝ armis inſignis ꝓuocat ꝑ interpretē vnū ex romanis q̄ ſecum ferro decernat. Aliqñ prouocare ē iuitare icitare hotari. ⁊ ħ tā in bonū q̄ȝ ī malū. Ci. Tuis litteris amātiſſimis ſuȝ prouocatus. In malū ſigt laceſſere Ply. Quāuis enī multis ꝓuocatus iniurijs nunq̄ȝ tñ ab amicitia receſſi. Interdū eſt profugere: ⁊ ferme idē ē qȝ appellare niſi q̄ prouocare magis eſt q̄ȝ appellare: ⁊ proprie ad maiores potētioreſqȝ: quorū ope atqȝ gratia indigemus ꝑtinet prouocatio. Et iungit̄ accuſatiuo cū ad Cice. Cū alter ad ſenatū prouocaſſet: alter vero appellaſſet tribunos Aliquādo ſine ad Liui. li. iij. Nō ita ſe inuidia ꝑtimuiſſe: vt nihil in ęq̄tate ⁊ miſericordia ciuium ſuorū ſpei habeat. Nō ſi in dicta cauſa in vincula dicatur: iterū ſe tribuno plebis appellare ⁊ monere ne imitētur quos oderint. Quod ſi tribuni eodē fędere obligatos ſe fateant̄ tollendę appellationis cauſa: i quā cōſpiraſſe decē viros criminati ſint: ait ſe prouocare ad populū: implorare leges de prouocatione ⁊ cōſulares ⁊ tribunicias eo ipſo anno latas. Quē enī prouocaturū: ſi hoc indēnato in dicta cā nō liceat: Cui plebeio ⁊ humili ꝑſidiū ī legibus fore. ſi Apio Claudio nō ſit: Se documento futurū vtrū nouis legibus dominatio an libertas firmata ſit: ⁊ appellatio ꝓuocatioqȝ aduerſus iniuriā magiſtratuū oſtētata tm̄ inanibus litteris: an vera data ſit. Apul. Nihil prodeſt ꝑtoreȝ aut ꝑtātem aliā prouocare. Appellatio aūt prouocatioq̄ȝ inuentę fuerūt pro remedio aduerſus iniurias magiſtratuum.

Prouolo. as. pe. cor. ante ſeu vltra volo. Ply. li. x. Tūc vniuerſe prouolant ſi dies mitis futurus eſt. Liui. li. ij. ꝑ trāſlationem pro procurro poſuit. Sic primum infenſis haſtis prouolant duo fabij: totamq̄ȝ mouerunt ſecum aciem.

Prouoluo. is. ante voluo: vt prouolatus pedibus. Aliqñ prouoluere eſt voluere ſeu ruere facere. Liu. Ingentia ſaxa in ſubeuntes prouoluentibus barbaris.

Proximus. Uide in dictione prope.

Proxoneta. Gręci προξενητησ. ου. licitator mediator vel cōciliator. a προξενεω. quod eſt concilio vel induco ad aliq̄d faciendum. Iam apud nos qui medius eſt vt res emantur ⁊ vendantur. Proxeneta dicitur.

Prudens quaſi prouidens: ⁊ interdū ſapiēs interdū ſciens dicitur. Uñ iuriſprudētes vocant̄ q̄ ius ſciūt. vt iuriſprudentia: iuriſſcientia. Hoc tamē inter ſe differūt prudēs ⁊ ſciens ſm̄ Do. q̄ prudēs eſt q̄ intelligentia ſua aliq̄d cognoſcit. Sciens qui alterius indicio rem ꝑcipit. Hoc eſt prudēs ꝑ ſe ſciens ꝑ alios. Ter. in an. Et prudēs ſciens viuus videnſqȝ ꝑeo: Sic imprudētia ꝓ inſipiētia ⁊ in ſcientia. Aug. li. de libero arbitrio. Prudētia ē appetēdaꝝ ⁊ vitādarū rerū ſciētia. Prudētię ē ſicut docet Macr. ad ratiōis normā quę cogitat: queq̄ȝ agit vniuerſa dirigerę: ac nihil ꝑter rectū vel laudabile facere. Prudētię inſunt: ratio ītellectus circūſpectio prouidētia docilitas cautio. Socrates oēs v̄tutes putabat eē prudētias Ariſt. Impoſſibile inq̄t ē prudentē eē quēpiaȝ niſi ſit bonus. Prudētis ē bñ ɔſulere. Plato ī legib⁹ ait prudētiā oīuȝ virtutū ducē eē. Gręce dr̄ φρονησις. Plau. in tru. Quę hic hȝ phroneſium omnem ex pectore emouit e meo phroneſim.

Prunus arbor q̄ pruna ꝓducit. Prunetū locus prunis cōſitus.

Pruna a carbone ita diſtinguit̄ q̄ illa q̄ȝdiu ardet pruna dicit̄ Carbo cū exticta fuerit. Dicta pruna a ꝑurēdo. Uirg. Et cinis obductę cellabat lumina prunę.

Pruna. perurendo: q̄ fruges ⁊ virgulta perurat.

Prurio. is. q̄ſi puror. Eſt enī prurire proprie libidine ſcalpendi ardere. Plau. in am. Dentes pruriūt. A quo pruritus. us. q̄ ē excurſus humoris ſpirabilis īcluſi cōtra naturā. Quę voluptas: q̄m in libidine ſimilis eſt: quippe nihil aliud eſt genitura q̄ȝ excurſus hm̄ōi humoris ad rem naturalem fit vt etiā hęc voluptas prurigo dicatur ⁊ tentigo.

Pruſa vrbs apd̄ Myſios ad radices olympi quā Pruſias cōdidit q̄ cū Croeſo bellū geſſit. Hic ortus ē Dion phūs qui de regno ſcripſit ⁊ Traiani tempore claruit. Ab hac pruſaenſes dicti ſunt. Eſt ⁊ altera pruſa ſub hippio monte ſeu fluuio vt eſt apud Ptolomęū. Hoc enīȝ diſcrimine a pruſa q̄ ſub olympo eſt dirimit̄. Hęc enī a Plynio. Pruſias dicitur quę Cyos quondam fuerit a qua pruſienſes vocantur.

Prytaneū: locus erat athenis in arce digniſſimus vbi indices ⁊ magiſtratus habere cōſiliū ſolebant. Ci. lib. j. de ora. Et vt ei victus quotidianus in prytaneo publice preberet̄ Diony. prytanea vocat curias in quibus ſacra fiebāt ab his qui maximam in vrbibus habent poteſtatem. Prytanis magiſtratus prefectus adminiſtrator vt conſulatus quem publici cōſilij principem appellabant a verbo πρυτανευω quod eſt guberno ⁊ magiſtratum exercito.

P ante S

Pſaltes. latine cātor. pſalmus canticuȝ a ψαλλω canto q̄ ad pſalterium caneretur.

Pſallo. is. cano ⁊ proprie de pſalmis dr̄. Aliqñ pſallere ponitur pro predicare vt eſt illud. Sic pſallam nomini tuo.

Pſalteriū. gręca dictio eſt. qȝ hebraice Nablon: latine organuȝ laudatoriū dr̄. Et eſt vt Hiero. ſcribit in modū quadrati clypei cū decē chordis ſicut ſcriptū ē. In pſalterio decē chordarū pſallite illi. Et in expoſitione pſalmorū ſic ait. Pſalteriū ꝓprie gñs organi muſici melius ſonās q̄ȝ cithara ſilitudinē hȝ citharę ſed nō eſt cithara. Inter pſalteriū ⁊ citharā hoc intereſt. q̄ cithara deorſuȝ percutit pſalterium ſurſum qȝ verbo vulgari polyphthōgū dr̄. Et alio in loco. Cithara deorſuȝ hȝ cauamen ⁊ ſex chordas habet pſalteriū deſurſum hȝ cauamen. Augu. Pſalteriū ē organū qȝ quideȝ manibus portat̄ ꝑcutientis: ⁊ chordas diſtinctas hȝ. Sed illū locū vnde ſonuȝ accipiūt chorde illud cōcauum lignū qȝ pendet ⁊ tactū reſonat: q̄r recipit acrē pſalteriū in ſuperiore ꝑte hȝ. Cithara autē hoc gñs ligni cauum ⁊ reſonans in īferiore parte habet. Itaqȝ in pſalterio chordę ſonum deſuper accipiunt. In cithara chorde ſonum ex inferiori parte accipiunt.

Pſalma q̄ pſallit̄ diapſalma īterpoſitū a pſallendo ſilētium vt ſympſalma dr̄ vocū copulatio in cantādo ita diapſalma diſiunctio vbi q̄dā requies diſtinctę cōtinuationis oſtenditur.

Pſalmodia cū accētu ī pe. ex pſalmo ⁊ odia q̄ eſt cātus mixtus vt cum aliquis ad muſicum inſtrumentum canit.

Pſaltria. cantrix a pſallendo. Fidicina q̄ ſequebatur ⁊ amabat hiſtriones. Amabat enim qui cantabāt quottidie in ſcęna.

Pſecas. adis. gutta ſiue ſtylla dici pōt. Apul. li. de mūdo ab Ariſtotele ſumens ⁊ pſecadas interpretatus: ſtillicidia vocat.

Pſegma. atis. idē fere qȝ flos ęris. Ply. li. xxxiiij. In ęrarijs officinis ⁊ pſegma ſit. Gręce ψηγμα.

Pſeudo nomen triū generum ⁊ inuariabile permutationeȝ caſuum: ⁊ latine falſus dicitur.

Pſeudolus falſus ſeruus. Unde ⁊ Plautinę fabulę pſeudoli nomen inditum eſt.

Pſeudologus. falſidicus. Pſeudographus falſarius. Pſeudographię fabulę deformationes. Pſeudo angelus falſus nūcius. pſeudo prophę: falſi vates. pſeudo martyr. falſus teſtis. Pſeudo adelphus falſus frater. Pſeudo dictamū falſū dictamū gñs herbę q̄ ī certa ſil'is pulegio naſcit̄. Pſeudonymus falſi noīs. Pſeudo porticus falſus porticus. Nā in ędificijs ꝑtes q̄ ſiunt ad imitationē nec integrum nec principalē ſed precarium aut tēporariū vſum ꝓbent quaſi alienuȝ opus mentientia hoc noīe īſigniri ſolēt vt pſeudipteros: ⁊ pſeudo aulę ſimilia hic compula in Uictruuio.

Pſeudothyrū quaſi falſum hoſtiū. Unde propoſtico ſumitur. Oroſius. Uerūtñ ſequēti anno tanta fames romę fuit vt medio foro imperator correptus a populo conuicijs ⁊ fragminibus panis turpiſſime infeſtatus ęgre ꝑ pſeudothyrū in palatium refugiens furorē excitate plebis euaſerit. Ci. in Uer. Ea quemadmodum ad iſtū poſtea pſeudothyruȝ reuertantur tabulis vobis ⁊ teſtibus iudices planum faciam.

Pſilon. latine tenue dicitur.

Pſilotrum. vnguentum depilatorium. de quo ſit mentio apud Auicennam ⁊ Galienum: vbi ſalamandras legimus habere vim pſilotri depilatoriam.

Pſylli. populi libye prope Garamantas a pſyllo rege dicti: vt

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN